

*FAJOVA KRONIKA
SLOVÁCKÉHO KRÚŽKU
V BRNĚ
ROK*

2016

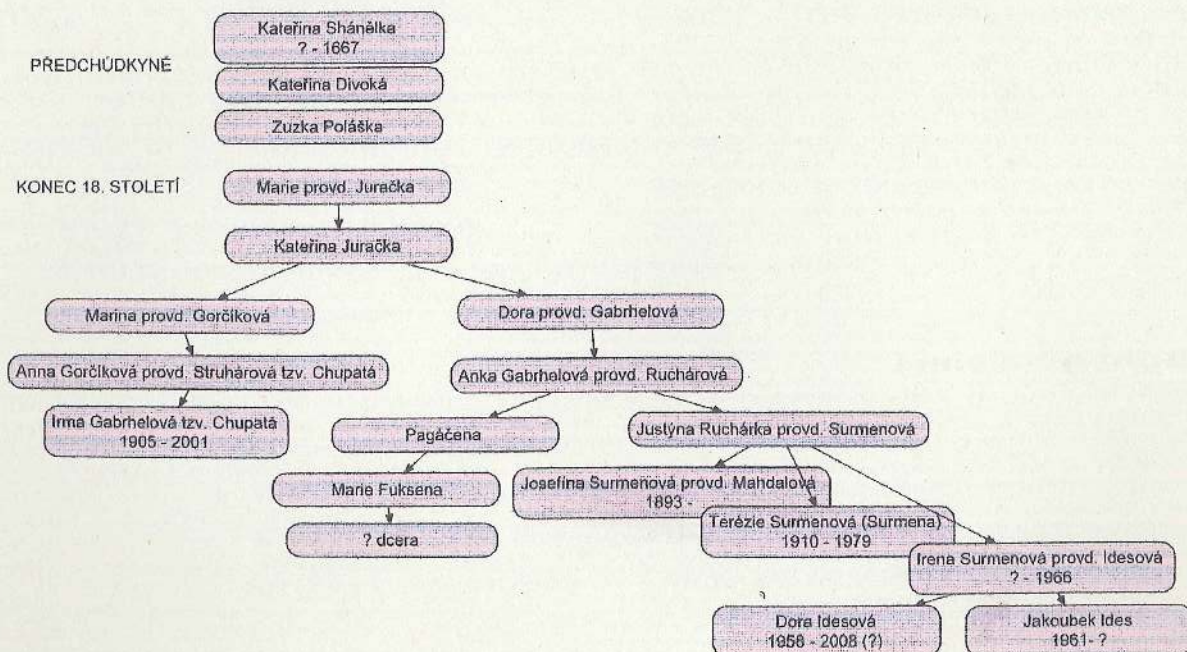
ŽITKOVSKÉ BOHYNĚ

divadelní vystoupení Zlínského divadla 11.1.2016 v Mahenově činohře.

Měl jsem štěstí, že jsem získal poslední lístky na představení, byť ve III. pořadí. Na motivy románu Kateřiny Tučkové Žižkovské bohyně, zdramatizoval Dodo Gombár v součinnosti s Vladimírem Fekarem, scenáristkou Evou Jiříkovskou a hudební spolupráce Davida Rottera divadelní drama, které po všech stránkách (v mých očích) bylo zážitkem. Výkony herců, velmi funkční a emoční provedení scény, spád hry a jeho dramaturgie v mnoha časových rovinách (které mi, ještě neinformovaného o obsahu děje z programu, pro absenci brejlí, nedávalo možnosti se rychle orientovat), která přinášela neočekávaná překvapení pro diváka a hlavně držela ho v napětí a pozornosti – to vše přinášelo zápletky, které by těžko okamžitě chápal i Herkule Poirot. A to je už co říci. Fakt výborné představení. Vše všem krůžkařům doporučuji.

A tak jsem si řekl, že nebude ke škodě, když z programu vytáhnu základní informace o Žižkovských bohyních jako takových vůbec, o kterých v divadelní dramaturgii byla řeč.

Z RODOKMENU ŽITKOVSKÝCH BOHYNÍ, O NICHŽ SE HOVOŘÍ V INSCENACI

O BOHYNÍCH

V odlehlém koutu Moravského Slovácka zvaném Kopanice žily bohyně, ženy údajně disponující dovednostmi dávných čarodějnic. Podle dochovaných pramenů dokázaly člověka zbavovat nemocí i soužení, pomoci k lásce i majetku a také předpovědět, co koho čeká. Jejich vyhlášené schopnosti vyhledávali lidé z Moravy, Čech, Slovenska, Polska i dalších zemí. V každé době, za každého režimu však měly i nepřátele a odpůrce. Žítkovské bohyně, jak se jim říkalo, před pár lety navždy odešly z tohoto světa, když zemřela poslední z nich. Spolu s ní se zřejmě do zapomnění definitivně propadlo i tajemství jejich magie.

Kořeny bohování

Pro horaly byly tyto ženy prostředníkem v komunikaci s „vyššími silami“ i v době víry v jednoho boha. Ve fenoménu žítkovských bohyní se odráží prorůstání původních pohanských kultů a křesťanské víry.

Lidové léčitelství, hledání pomoci prostřednictvím magie existovalo v blízkém okolí Kopanic nejspíše dávno, jak o tom mimo jiné vypovídá případ Kateřiny Šhánělky ze 17. století. Na kopanických stráních ale na sebe vzalo jinou, uznávanou a téměř profesionální úroveň.

Čarodějem (slovo vzniklo ze slov čára a děj) býval nazýván člověk, který dovedl číst z čar, znaků, kruhů na vodě či obrazců běh věcí, děj a budoucnost. Ti nejlepší pak za pomoci stejných prostředků prý dokázali budoucí děj ovlivnit. Těmito schopnostmi se proslavily také žítkovské bohyně.

Žítkovské vědmy nosí jména jako Pagáčena, Fuksena, Surmena či Belohlavá si své dovednosti dobře strážily. Zpravidla umění bohyňovat ústně dlouhá léta předávaly své prvorozené dceři, pokud v ní pro bohování objevily vlohy. Mnohé kopanické vědmy pak byly v příbuzenském vztahu a kdo ví, jestli všechny žítkovské bohyně nepřímo nepocházely z jednoho jediného starého rodu, kterému byly dány do vínku jakési mimořádné schopnosti.

Tyto podivuhodné ženy žily většinou v ústraní. Obývaly v kopcích prostá stavení, kde sušily své bylinky (zeliny), toulaly se po loukách a lesích, hledaly prameny „šťastné vodzičky“ a pozorovaly přírodní děje. Pokud je chtěl člověk vyhledat a žádat jejich služby, musel se za nimi vydat vysoko do strmých strání.

Bohyně ve druhé polovině dvacátého století

Po únoru 1948 se staly bohyně trnem v oku nové vládnoucí garnituře, pro niž bylo nepřijatelné, že venkované i vzdělaní lidé z měst stále ještě spěchají se svými problémy za ženami praktikujícími jakési pohanské čarodějnické rituály, místo aby pomoc hledali v nemocnicích a u lékaře.

Komplikovaný vztah k bohyním měli místní obyvatelé. Někteří z nich se jich jako trochu pomateného, tajemného a snad i nebezpečného reliktu ze starých časů spíše stranili a do chalupy k vědmám chodili, až když opravdu potřebovali jejich pomoc. Mnohem častějšími návštěvníky těchto čarodějek proto byli přespolní. S odlivem starých tradic, s přicházející dobou, soustředěnou na ryze vědecké poznání se vědmy dočkaly také výsměchu nebo nařčení z podvodu. I samotné bohyně byly zejména po polovině 20. století vzhledem ke svému okolí mnohem uzavřenější a opatrnější. Přijímaly klienty většinou pouze na doporučení svých známých. Pokud pak vycítily u člověka, který je navštívil, nějakou neupřímnost, bez váhání jej z chalupy vykázaly.

Rozklad staleté tradice začal už v těch padesátých letech a završil se za normalizace. Bolševik na silně věřící bohyně vytáhl špatné posudky, vyhrožoval, že se příbuzní nedostanou na školu, a čekal na jakoukoli chybu.

Z pohledu minulého režimu bohyně vykonávaly nepovolenou lékařskou praxi, za niž dostávaly od svých klientů naturálie, nebo dokonce i peníze, na což si místní zdravotní odbory při MNV pravidelně stěžovaly. Klienti bohyní byli navíc velmi loajální a tvořili širokou síť, která sahala na Slovensko, do Polska, a říká se, že i do Vídně či Budapešti, a kterou moc nedokázala dostat pod kontrolu. To ji pochopitelně iritovalo.

Právě za normalizace došlo k roztržení těchto rodů, dcery se už bály převzít učení svých matek. Dnes na Kopanicích sice několik žen cosi vzdáleně připomínají bohování provozuje, ale říká se, že neznají ani zlomek z kdysi tak bohaté tradice.

Kateřina Tučková

Bohyně a smrt

Bohyně neléčily vždy a za každou cenu. Z vosku dokázaly vyčíst, zda je ještě naděje na uzdravení. Pokud jim vosk prozradil, že pacientovi není pomoci, sdělily to někomu z jeho blízkých a neživily pacienta ani jeho okolí lichou nadějí. Nikdy nepokračovaly ve zbytečné nebo šalebné léčbě jen proto, aby získaly honorář. I tento jejich na mnoha případech ověřený postoj odvrací představu o podvodnicích, které jen tahají peníze z kapes důvěřivých pacientů. Naopak bohyně zastávaly v tomto směru etické postoje. Za služby přijímaly zpravidla odměnu, neboť bohyňování bylo svým způsobem živností. Odměna byla stanovena v závislosti na složitosti a náročnosti úkonů a byla vnímána oběma stranami jako odměna čestná. Pokud byl pacient nevléčitelně nemocen, pak bohyně svůj um soustředily na to, aby jej připravily na setkání se smrtí. V tomto ohledu si některé z nich, ty nejzkušenější, získaly respekt i u lékařů, kteří jinak na jejich praktiky hleděli jako na nekalou konkurenci: byly zvány do nemocnic k postelím umírajících. Sehrávaly roli terapeutek, které pacienty uklidňovaly a smířovaly s neodvratným koncem.

Dokázaly předpovědět osud člověka a určit dobu jeho smrti. Nevyhnutelnost a blízkost smrti neurčovaly ani tak ze stanovené diagnózy nevléčitelné nemoci, ale pomocí magických úkonů, které jim umožnily nahlížet do budoucnosti.

KLUB ČESKÝCH TURISTŮ
JIHOMORAVSKÁ OBLAST
ODBOR KČT KLUBU TURISTŮ A LYŽAŘŮ BRNO
TOM HOROLEZČATA
Vám věnují

PAMĚTNÍ LIST
na novoroční výstup
na Babí lom
1. ledna 2016
45. ročník výstupu
pod patronací
starosty Lelekovic Jaroslava Diviše

Vrchol Babího lomu 563 m n.m.
na pohlednici z roku 1913.
Dnes zůstala jen skála

Jižní vrchol s rozhlednou
523 m n.m.

Po včerejším odjezdu z Mělčan posledním autobusem a silvestrovským večeru naplněným tak mizerným programem na všech televizních kanálech, žádný nevyjímaje, vykuli se „delegovaní“ zástupci Slováckého krúžku v Brně, aby reprezentovali krúžek při tradičním dobývání vrcholu Babího lomu.

Přestože městská doprava byla poněkud narušena nepřízní počasí, podařilo se Fajovi a Romči Ningerové kolem desáté hodiny dopolední dosáhnout vyvrcholení jejich výstupu.

Na zledovatělém a místy zasněženém terénu to byl jistě v jejich věku úctyhodný výkon

No, tak všem tradičním zvyklostem, konaným na přelomu každých roků, bylo učiněno zadost. A tak doufejme, že to jistě nebylo i naposled.

Přejeme všem přátelům a známých ve Slováckém krúžku v Brně úspěšný rok 2016.

Romča a Fajo

XII. tříkrálová sirková komise v Libušině údolí, Brno – Pisárky, konaná u strýce Sýkory, dne 15.1.2016

My tři králové jdeme k vám,
štěstí, zdraví my neseme vám.

Štěstí zdraví, dlouhá léta,
my jsme k vám došli zdaleka.

Zdaleka my k vám ideme,
zas velké noviny neseme.

Jak jsme vám loni říkali,
vy jste se všeho už dočkali.

Bude se vám všem lépe žít,
když se zbavíte však starých chyb.

Například Konvička konvertoval,
Alí Mustafou se nylní nazval.

Zeman už nechce žít jak vloni,
prej bude jezdit teď furt na koni.

Nebude to kůň, ale býk,
cejtit se bude jak Masaryk.

Klaus rozhodl se skromně žít,
v Brdech chce poustevnu svojí mít.

Bude tam v tichu mudrovat
jak to celé EU předčítat.

Merklová už se strachy třese,
neb se Německem, zpráva nese.

Stvrzeno je spolkovým sněmem,
že Wenzel Klaus bude kancléřem.

Armádě spásy Babiš chce vzít
kašičky jejich a tý pak chce mít.

Vymyslel pro berňák doložku,
lidi mu dají pak přes držku.

Klausová nechce do důchodu,
tak je vyslankyní na dohodu.

Hrozné zprávy jdou z Dojčlandu,
chytaj tam holky za panímandu.

Dělaj to prý Afričané,
co mají ego svý nadupané.

Jó, zatím to je imigrace,
může se však z ní stát okupace.

My budem fšecker sledovat,
v Betlému vydáme samizdat.

Údálosti jsou pomíjivý,
každej rok přináší zprávy jiný.

Tak teda buďte s Pánem Bohem

zpátky my spěcháme a to fofrem.

V Evropě tady moc to vře,
proto my zdrháme za moře.

Zvesti 2015

*Slovácký krúžek a Skaličané
v Bratislave*

Ročník XXVI., december 2015

sinecne počasie, však bolo úplne najmä vďaka tomu, že okrem krásy mesta sa k nemu pridala srdečnosť a nádherné hrejivé ľudské správanie predstaviteľov mesta a ostatných našich skalických priateľov.

kanceliára zabezpečila profesionálne sprievodcovské služby pri prehliadke pamätihodností mesta (pani Rozborilová a zo Záhorského múzea nám pani Drahošová pripravila prednášku k 110. výročiu slávnostného otvorenia domu kultúry. Pridali sa aj ďalší Skaličania pri ponuke služieb, či sponzorských daroch:

následujúce „kružku“, prípadne sa informujte u Vladimíra Culena, telefónne číslo, byt - 622 43 821, práca - 682 02 614, mobil - 0915 745 172;

E-mail - vladimir.culen@gmail.com

Nielen k nám, ale ku všetkým, lebo ich naozajstnú lásku a pohostinnosť mohol precítiť každý účastník tohto stretnutia. Delegovaných predstaviteľov všetkých krúžkov privítal v sídle svojho úradu aj sám primátor mesta Skalica a z pôvodne vážneho oficiálneho prijatia sa – vďaka daru nášho krúžku, s humorom poňatého

Ozabalovci, Miroslav Horňák, Peter Michalovič a Ladislav Nemčovský. Výbor krúžku pod mojím vedením všetko koordinoval, pridali sa aj krúžkari - Skaličania (Drozďová, Grečner a Slavík). Všetko sa nakoniec vydarilo aj napriek nepriazni nočasia. Program na oba dva dni bol riadne nabitý, ale do bodky sme ho splnili.

Fašiangový krajanský večierok nášho krúžku sa uskutoční **6. februára 2016** v Spoločenskom dome v Záhorskej Bystrici.

Plesy Slováckych krúžkov z Prahy a Brna budú:

- 66. Slovácky ples v Brne – 06.02.2016

- 60. Moravský ples v Prahe – 20.02.2016.

(Údaje o termínoch plesov v Brne a Prahe sú prevzaté z internetovej stránky www.kruzek.cz.)

VÝLET

V budúcom roku plánuje krúžok uskutočniť zájazd do Prahy na oslavy 120. výročia založenia pražského Slováckého krúžku. Predbežný termín konania osláv je už na daný – 22. október 2016 v Národnom dome na Smíchove.

Folklórny súbor Skaličan – 60 ročný

Bohatá zásoba piesní zo Skalice a blízkej Moravy, ktorá sa od nepamäti ozývala z viníc, skalických „búd“ a polí inšpirovala umeleckého vedúceho združenia a primáša LH Skaličan PhDr. Petra Michaloviča a jeho spolupracovníkov k vytvoreniu a nacvičeniu programu, pri príležitosti okrúhleho výročia súboru. Dve predstavenia, jedno pre verejnosť a druhé pre pozvaných hostí, bývalých členov súboru a ich najvernejších sa konali 7. a 8. novembra 2014 o 19:00 hod.

Kde inde, ak nie v „Kruhu“, teda v Dome kultúry v Skalici, ktorý v roku 2015 oslávi 110 rokov od svojho postavenia. V tomto nádhernom historickom stánku bolo predsa jedno z prvých oficiálnych predstavení EUT ROH OÚNZ V Skalici (Ľudovo-umelecká tvorivosť v rámci ROH pri OÚNZ nemocnice v Skalici). Taký bol prvotný názov súboru, ktorý vznikol spojením cimbalovej hudby a speváckeho krúžku do jedného celku. Prvá zmienka o predchodcovi terajšieho súboru pochádza zo 16. mája 1954. Jeho vedúcim bol MUDr. Miroslav Krupka. Ten viedol súbor aj v roku 1957, odkedy ho už poznáme pod jeho terajším názvom – Skaličan.

Súčasnú vedu folklórneho súboru (FS) predstavilo program Vinobraňí – písňohraňí. V dvojhodinovom programe zozbierali úrodu ich predchodcov a „vyprešovali“ program, v ktorom si pamätníci, milovníci folklóru z blízkeho okolia a z celého Slovenska prišli na svoje. Veď dve generácie spevákov, muzikantov a tanečníkov odovzdávali na nácvikoch súboru a pri vystúpeniach divákovi niečo zo seba. Ale tiež si niečo zo súboru odniesli do života.

Pekné spomienky a vrelý vzťah k ľudovej piesni a tancom. Preto sa v programe predviedli čakatelia a nádeje súboru do budúcnosti - FS Skaličánek a aj jeho bývalí členovia, teraz združení do Senior klubu Skaličan pri ZUŠ Skalica.

Od pôvodných piesní a tancov zo Skalice a blízkeho okolia, ktoré súbor uvádzal za jeho dlhé trvanie na mnohých vystúpeniach doma i v zahraničí, sa jeho repertoár rozšíril i o folklór z celého Slovenska.

Po programe Vinobraňí – písňohraňí, v ktorom sa ukážky vybraných tancov a piesní striedali s originálnymi audiokázkami, prišlo finále. V ňom zazneli poďakovania a ocenenia pre vedenie súboru, ako aj pre všetkých účinkujúcich, od zástupcov folklórnych súborov, mesta Skalice, ministerstva kultúry a pozvaných hostí. Sme radi, že medzi pozvanými na tomto slávnostnom večere boli aj zástupcovia nášho Slováckého krúžku a Skaličanov z Bratislavy. Tí oslávencovi po vystúpení na pódium k jubileu zablahoželali a v mene všetkých krúžkarov zaželeli veľa plodných rokov na poli šírenia folklóru.

Tak ako to už pri takýchto oslavách býva, po oficiálnom vystúpení prešla oslava do neformálnych a osobných stretnutí, ktoré pokračovali v malej sále. No a keďže spev, tanec, muzika, pohostenie a dobrá nálada nechýbala ani tam, zaželejme skoro dôchodcovi do jeho ďalších rokov pevné zdravie, nech mu nohy, ruky, hlas, elán a optimizmus vydrží čo najdlhšie. Aspoň tak, ako to ukázal 8.novembra 2014 v „kulturáku ve Skalici“.

Tak teda ešte raz – Všetko najlepšie do ďalších rokov FS Skaličan.

December 2014

Majo Orbán

Náš nový cimbal

Peťo Fajkus v minulom roku na jednej výborovke len tak mimochodom popri inej preberanej téme spomenul ťažkosti s ladením nášho staručného cimbalu. Evička Labašová, naša hospodárka, mi na moju otázku ako je to s financiami krúžku odpovedala, že by sme si nový mohli dovoliť aj kúpiť. Peniaze, ktoré sme pôvodne plánovali ešte k 85.výročiu založenia krúžku použiť na vydanie publikácie o histórii krúžku, krúžek má. Bolo to pre nás, čo hodnotím s odstupom času dnes, asi veľké sústo a aj napriek enormnej snahe predovšetkým Vaška Dleštíka tento veľký plán pomaly zapadol prachom. Peťo dostal za úlohu nájsť osvedčeného výrobcu a zistiť aj čo by nás tento špás stál. Na ďalšom výbore nás informoval, že v Brne je firma pána Pavla Všíanského, na ktorú má dobré referencie. Nový cimbal by nás mohol stáť 120 000,-Kč. Na výbore v apríli 2014 sme rozhodli, že nič nebráni objednať ho. Nové možnosti internetovej komunikácie sa veľmi hodili. Stačili na to len dva maily. Peťov do Brna a pána Všíanského späť na jeho adresu. Pán Všíansky sľúbil, že cimbal bude hotový na prelome rokov 2014-2015.

Kovačičová, Vladová, Čulen, Kollároci, Slavík (spev a tanec).

Doprava bude individuálna. Príspevok na dopravu dostaneme od mesta Skalice.

nevenovať, noci deťské súbory tam existovali. mojim zaujímavým bol tancovať, sachy a čítanie dobrodružnej literatúry.

červenou bavinkou do kvetinového ornamentu plochým stehem nebo bílou dřirkovou výšivkou. Chlapci si svůj kapesník skládají do kalhot naplocho nebo jen z jedné strany zastrčí do otvoru kalhot. Nejbohatší krojovou součástí je plátěná košile s velkými rukávy, která je zdobená našitými pruhy náročně vyšitých výšivek na ramenou, límci a na prsou.

Zálohu nepožadoval. Trpezlivo sme čakali až do nového roka. Potom sa Peťo opäť pomocou mailu popýtal, v akom stave je naša objednávka. Dozvedeli sme sa, že je treba ešte dokončiť ozdobné rezby. Cimbál bol pripravený na prevzatie v pondelok 26.januára. S Peťom Fajkusom sme sa dohodli, že preň pôjdeme spolu. Najvhodnejší termín pre nás obaja bol nedeľa 20.januára, deň pred našim plánom

Sobota 14.marec, deň oslavy, prišla podľa mňa príliš skoro. Ešte by sme mali čo precvičovať. Poobede sme sa tromi autami presúvali do Skalice. Ja som bral Vlada

Nikdy som neovládal hru na nejaký hudobný nástroj, čoho doteraz veľmi ľutujem (ach, moji nebohí rodičia, kiež by ste ma viac nútili). Predovšetkým hra na cimbál ma doteraz veľmi fascinuje. Rovnako tak tanec nie je mojou silnou stránkou. Nakoniec mi ostala len láska k spevu, ktorú sa snažím uplatniť v našom krúžku. V tomto smere nachádzam oporu v svojej manželke Jířine. Tá, hoci narodená

Na košili oblékajú soukennou kordulu, ktorá svým červeným vyšíťím dobre kontrastuje s bielou košilí. K slavnostnému kroji si berou chlapci čierny plstěný klobouk se širokou střechou nebo beranici s kosírky a vonicí. Na nohy obouvají vysoké kožené holínkové boty.

Muži – mladí ženáci oblékajú košili městského střihu tzv. sámkovou plátěnou, s vyšíťím květinového ornamentu červenou bavlnkou na prsou. Na košili si dávají bílý soukenný lajbl – kabátek s dlouhými rukávy. Ženatí muži nenosí v průstřihu kalhot kapesníček či šátek, jen dvakrát ovázaný probíjený řemen. Pokud mají muži klobouk či beranici, pak mají malou voničku s kosírky.

Starší muži si dnes ke slavnosti hodů oblékají plátěné kalhoty zv. třaslavice, košile s vyšíváním, nebo jen s vyšíťím černým čtverečkem na límci, do pasu uvazují modrotiskovou zástěru s bohatým vyšíťím květů vlnou a na hlavu široký klobouk, na nohy vysoké boty.

Obřadní oblečení

Obřadní kroj u mužů má stejné oděvní součástky jako slavnostní kroj, avšak některé doplňky nesměly na obřadním kroji chybět. Oblékal se především ke svatbě často i k pohřbu mladého chlapce, ale také o velkých církevních svátcích, především v průvodech Božího Těla, Vzkříšení, primicií a při slavnostech reprezentační a manifestační povahy. Muži si při těchto příležitostech brali na sebe košili s naškrobenými rukávy s vyšíváním, kordulu, soukenné nohavice a beranici nebo černý klobouk s voničkou a vysoké holínkové boty. Hlavním znakem ženicha při svatebním obřadu byl klobouk s vonicí z umělých bílých kvítek, lístečků a drobných stříbrných ozdob. I na klopě mívával velkou vonici. Ve 30. až 50. letech 20. století nosil ženich na beranici, řidčeji na pravé straně klobouku, menší kytičku z umělých kvítků, rozmarýnu a stuchy bez kosírků. Takto se ženili muži ze *selského* asi do roku 1950.

Častým oblečením ženichů, hlavně vdovců, byl selský oblek, na klopě s malou voničkou a bílou stužkou. Okolo roku 1925 muži, kteří většinou nepocházeli ze *selského*, si brali městský oblek, s košilí s módním úvazem vázanky (motýlka), někdy i lesnickou uniformu, či jiný stejnokroj. Chlapci školního věku oblékali obřadní kroj při příležitosti 1. sv. přijímání a biřmování. Obvykle to bylo kopie kroje dospělého chlapce, jen doplněný byl bílými voničkami na klobouku a kordulce.

Slavnostní a obřadní ženský kroj na Uherskohradištsku

Stejně jako mužům i ženám se po roce 1989 naskytlo více příležitostí obléci slavnostní či sváteční kroj. Jejich forma se ustálila na následující podobě. Děvčata a mladé ženy nosí hustě navrapené plátěné rukávce s původním vyšíváním provedeným výřezovou technikou, s jednou, některé se dvěma přednicemi, mnohdy sešitými v jednu. Přednice je položena na kordulce, nezastrkávají se dovnitř. Límec i přednice jsou olemované úzkou, ale hustě naskládanou a

naškrobenou krajkou. Nejbohatší ozdobou rukávů jsou zdobné volány okolo loktů zv. kadrle vyšité dírkovou výšivkou v cípech a silně naškrobené. Nad kadrli je upevněná již navázaná mašle z užší květinové hedvábné stuhu.

Na rukávce se obléká brokátová nebo ornátová kordulka ve světlých barvách, zdobená našitou květinovou stuhou a stříbrnou portou se zdobnými knoflíčky.. K slavnostnímu kroji se obléká hodně sukní. V současnosti obvykle tři naškrobené plátěné spodnice, při spodním okraji zdobené našitou úzkou krajkou. Na ně se uvazuje černý šorec se širokou žlutou formou vyšitou přes vrapy sukně. Patří k nejpracnější a nejkrásnější ozdobě kroje. V některých obcích je zvykem uvazovat na šorec i hedvábné tráčky - tkaničky s barevným květovaným vytkáváním na černé půdě. Nejčastější jsou sukně z brokátu v různých odstínech, mnohdy novější typ z brokátovo ornátové látky. Nejbohatší přední sukně si pořizují právě stárky o hodech a to hlavně z ornátových látek, které jsou pokládány za nejstrojnější. Na přední sukni se navazuje barevná hedvábná stuha s květinovým vzorem. Na nohy se obouvají černé punčochy a vysoké selské šněrovací boty sahajícími do půl lýtek s lakovaným pruhem, nahoře vlnkovitě vykrajovaným.

Na hlavu se uvazuje turecký šátek zvláštním způsobem „na záušnice“. Šátek je buď s prázdným středem a nebo s kvítky či haluzkami, podle toho, k jaké příležitosti a v které obci je zvykem šátek vázat.

Na Uherskohradištsku do 80. let 20. století se udržel sváteční kroj, který oblékaly starší ženy. Nosily klotové šorce s vyšivanou formou přes vrapy, brokátové přední sukně pestrých barev s velkokvětými vzory, často ozdobené lesklou portou anebo krajkou našitou asi 5 – 7 cm nad spodním okrajem sukně.

Jupky, které v tomto období doplňovaly sváteční oblečení, bývaly z různých látek – krepu, plyšu, silonu, tesilu, vlněných šatovek zdobené vsazkami, stužkami, krajkou, prýmky. Na hlavu uvazovaly ženy brokátové nebo popelínové šátky s třásněmi z kordonetu jednoduchým způsobem pod bradu. Na nohy však obouvaly již jen nízké polobotky. V chladnějším počasí oblékaly silnější kacabajky s teplým vyfutrováním.

V neděli však v tomto období oblékaly ženy jen černou zadní sametovou nebo látkovou sukni a přední sukni z vlněných látek, hladkých jednobarevných šatovek, tesilenu a tesilu. Přední sukně byly zdobené látkovými portami, krajkami nebo vzdušnou aplikací., stejně jako jupky, šité z jednodušších látek. Šátek se nosil světlý, vlněný, lemovaný naskládanou krajkou a v rohu s květinovou plastickou aplikací. V rukou nosily ženy malou černou kabelku a černé silnější punčochy a polobotky.

Obřadní kroj ženský

Obřadní kroj se oblékal k největším rodinným a výročním slavnostem. Svobodná děvčata – družičky a nevěsty nosily k obřadnímu kroji baňaté rukávce stejně jako ve slavnosti, ale vyšívání na nich bylo světlejší, obvykle čistě žluté, atlasové,

... postupně sa mením aj repertoár a začali dominovať spevy a tanec, v ktorých sú lepší Pražáci, takže to bolo vidieť pred muzikou aj na parkete. Až neskôr sa dostala viac k slovu, vlastne k spevu naša partia a aj s pomocou viacerých Skaličanov sme sa všetci bavili pri obľúbených pesničkách a tancoch.

niektorých to bolo úplne inak.

Čo na záver? Dobré vieme čo obnáša príprava takýchto akcií. Chlapci z Lozorna, vďaka. A „Enem tak“ ďalej.

světle hedvábné nebo květované kordulky a bílé fěrtochy původně s bílou formou. Fěrťušky bývaly bavlněné nebo mušelínové. Punčochy se oblékaly vlněné pletené bílé, jen na části lýtek jako kamaše, zv. pupkové, bubínkové se vzorkem a vsokéhotv. Na hlavě nosila nevěsta a družičky bohaté pentlení. Hlavním znakem

všetci zместit'). Pre väčšinu našich účastníkov tak prichádzal do úvahy Hotel Tatran a zvyšok sme museli vyriešiť nejako inak. Napriek viacerým urgenciám dlho nebolo jasné, aká početná bude účasť z Prahy a Brna, čo nám robilo problém, pretože internát vyžadoval dopredu zálohu a garanciu obsadenia celej kapacity.

Počas zábavy som obdaroval tak Pražákov ako aj Brňákov knihou o folklórnom súbore Skaličan (2004), aby mali zo Skalice aj takúto spomienku. Nálada gradovala, väčšina mala chuť sa ešte ďalej zabávať, ale akosi prekvapivo skoro začal baliť techniku zvukár, čo bolo znamenie, že sa blíži úplný koniec zábavy.

Nedeľa

Program stratutia krúžku...

Zo starých kroník a archívu krúžku

Vzhľadom k tomu, že od založenia krúžku uplynulo v tomto roku 93 rokov a materiály sa systematicky nearchivovali, zachovaných písomných materiálov o krúžku je pomerne málo. Nakoniec sme zozbierali aspoň časť z nich z pozostalostí niektorých vedúcich predstaviteľov krúžku. Najstaršie sú od roľníckeho stárka Ing. Juru Černého staršieho a chalupníckeho stárka Ľudevíta Štúra.

V tomto čísle Zvestí prinášame dva príspevky, ktoré spracoval náš naslovozatý, hoci nikým neurčený ani nevolený, archivár Vašek Dleštík.

Prvé zaznamenané verejné vystúpenie krúžku

Slovácky krúžek sa verejnosti po prvý raz predstavil v Autoklube v Redute v roku 1924. Večierok zahájil stárek Jura Černý príhovorom, ktorý sa zachoval v koncepte. V roku 1992 ho prvý raz zverejnil na oslave 70. výročia založenia krúžku Jura Černý ml.:

„Za Slovácky krúžek vás všetkých srdečne vítam. Slováci v Praze, v Pešti, v Brne schádzali sa oddávna ve Slováckých krúžkoch, kde zpívali slovenské ľudové pesničky a tancovali svoje národné tance. Byli to študenti Slováci z té či oné strany Karpat a pak ti starší, kteří nepřestali milovat plody svého rodného kraje a lidu, scházeli se a zpívali, protože to bylo jejich potřebou. Chtěli písničkama cítit sa mezi svými dalekými přáteli, těšit sa s nimi, poněvadž z písniček tryskal život jejich rodného kraje se vším, co v něm bylo pěkného. Přišli chlapci z různých slovenských dědín, sdělovali si krásy světa úzké domoviny, navzájem našli pochopení a cítili, že si rozumněji. Byla jednota. Proto tá radost v duši, žár v oku při jejich zpěvu a tanci. I když na večírcích či velkých slavnostech zpívali pro širší veřejnost, zpívali, radovali se především sami a radovali se také druzí, poněvadž v ovzduší tom ani jinak býti nemohlo.

A tak i část chlapců Slováků v Bratislavě utvořila si Slovácky krúžek, kde bohužel je procento študentů velmi malé. Doufáme ale, že bude čím dále tím větší. Proto nečekajte dnes mnoho, nečekajte od nás už odrostlých niekoľika chlapců, abychom naplnili ovzduší mladistvým jasem. Náš večer má mít ten účel, aby sme si zazpívali nejen my, ale všeci, aby sme našli navzájem porozumnění a pochopení. A ta radost z večera sa pak dostaví sama sebou.

Doufám, že tento večer bude jen počátkem dalších, pěknějších. Ještě jednou vás srdečně vítám.“

Povolenie Policajného riaditeľstva Bratislavy na usporiadanie domácej zábavy v Au-kaffee

Najstarší zachovaný úradný dokument o krúžku, ktorý som objavil v našom archíve je POVOLENIE Policajného riaditeľstva v Bratislave z 15. januára 1925, ktorým sa povoľuje krúžku usporiadanie domácej zábavy dňa 24. februára 1925. Povolenie bolo úradne evidované pod č. 164, za ktoré sa zaplatilo kolkovné 3,-Kč. Iné poplatky nie sú uvedené. Je opečiatkované okrúhlou pečiatkou s týmto textom: ČS Policajné riaditeľstvo v Bratislave oddelenie pre tlač, spolky a shromaždenia. Podpisy na povolení sú nečitateľné. Krúžek toto povolenie privítal a účastníkov tohto podujatia pozval povánkou s týmto textom:

„Slovácky krúžek v Bratislave usporiada v sobotu dňa 18. apríla 1925 v miestnostiach Aukaffe v Petržalke priateľskú besedu, ku ktorej dovoľuje si Vás úctivo pozvať. Hudba chlapcov zo Strážnice. Len pre zvaných a nimi povolaných hostov. Začiatok o ½ 21hod.“

Aké však bolo prekvapenie, keď po povolení priateľskej besedy prišiel na adresu Ludevíta Štúra, ktorý mal v krúžku na starosti styk s úradmi, list tohto znenia :

PT „Slovácky krúžok“

pán Štúr Ludevít, prokurista Slovenskej Banky v Bratislave.

Upozorňujeme zdvorilo, že ste pri poriadanej priateľskej besede v reštaurácii AU-KAFFEE dňa 18. apríla 1925 bez toho, že by ste si boli zadovážili najprv vo zmyslu autorského zákona potrebné svolenie a uhradili poplatok prevádzací na základe dľa dosiaľ platného maďarského zákona z roku 1884 odstavec II par. 11...atď.

Žiadame Vás o zaslanie tohoto autorského poplatku v obnose per Kč 35

2% dane z obratu	0,70
výlohy a poštovné	1,50
súčet	Kč 37,20

do 8-mi dňov pripojenou složenkou.

V páde, že by ste si priali uzavrieť s námi o mnoho lacnejšiu celoročnú, paušálnu smlúvu, tak ráčte sa na moju adresu v Bratislave obrátiť. Znamenám sa Vám v úcte dokonalej TRUNĚČEK - /pečiatka/ - generálny zástupca ochranného sdruženia autorského Republiky Čsl atď...

Na vyššie uvedený list odpovedal L.Štúr takto :

Bratislava dňa 5. mája 1925

P.T. Generálny zástupca ochranného sdruženia autorského Rep Čsl. Župy Bratislavskej, V.T. Truneček, Bratislava, Lamačská č.7.

Prijali sme Váš príspevek zo dňa 26.4. a sdeľujeme Vám, že je mýlna Vaša informácia, ako by sme boli pri priateľskej besede v reštaurácii Au-kaffee dňa 18. apríla prevádzali hudobné skladby. Prítomní chlapci a dievčence zaspievali si ľudové piesne a zatancovali národné tance, nevzťahuje sa preto na nás poplatok dľa citovaného zákona z r. 1884.

Za Slovácky krúžok Ludevít Štúr, prokurista Slovenskej Banky.

od detstva a ktoré počula až z ulice počas konania stretnutí krúžku. Tie jej ešte v mladosti spieval jej otec. V roku 1996 sa zúčastnila ako členka nášho krúžku prvého verejného vystúpenia krúžku na MFF v Strážnici. Sama si ušila skalický kroj, aby sa mohla zúčastňovať na vystúpeniach krúžku.

4546

**KALENDÁRIUM 2016 – okružle výročia významných členov
a priaznivcov krúžku**

Oliver Vančo

*** 03.11.1931, Pastuchov – 85.výročie**

Miroslav Nemeč

*** 27.11.1931, Stará Turá – 85.výročie**

Narodil sa 27.11.1931 v Starej Turej. Býval aj s rodičmi a mladším bratom v mlyne svojho deda, kde otec Ján pracoval ako mlynár. Pudoval školu navštevoval v Starej

Pracovala vo výbore krúžku ako hospodárka v rokoch 1998 - 2007. V krúžku si našla mnoho nových priateľov a známych. Z jej záľub, ktoré preniesla do krúžku, je písanie básní. Mnohé z nich boli uverejnené v krúžkarských zvestiach a zazneli v programe osláv viacerých výročí nášho krúžku. Po manželovej smrti 30.12.2005

A aký to boli vlastne ľudia? Zábavní, veselí, kamarátski, priateľskí a pracovití. Neskôr sa presťahovali za prácou do Bratislavy, kde začali chodiť do slováckeho krúžku, kde sa stretávali so svojimi kamarátmi a spolužiakmi zo Skalice. Boli krúžkarmi telom a dušou. Pomáhali organizovať plesy, kde mamička piekla dobrotky do tomboly ale rozdelila sa aj s krúžkarmi a ona zase ochutnala dobrotky iných žien. Naučila nás, že keď dávame, tak len to najlepšie a najkrajšie. Niekedy sme doma nemali čo zobkať, lebo všetko bolo najlepšie a najkrajšie.

Boli to neskutočne veselí ľudia, hlavne otec, ktorý to aj ukázal okoliu. Keď prišiel na krúžok, dal sa dokopy s ďalšími seberovnými extrovertmi. V jednej ruke pohárik a druhú ruku hore a spieval krásne, pokým nebol čas odchodu. Mamička opustená, bez manžela, sedela neopustená medzi sediacimi a rozprávala, spievala, zabávala sa a nedala sa zahanbiť spevom. Prišli medzi prvými a odchádzali s poslednými vytrvalcami. Otec vytancoval všetky ženy a niekedy aj mamičku-smajlík.

V záhradke, ktorú naši vybudovali od základu, pestovali všetko, čo sa dalo. A to z láskou a pokorou k prírode. Aj tu boli obklopení dobrými záhradkármi a susedmi. Keď niektorý zakričal „telefón“, otec položil motyku, zobral cigarety a už spieval po ceste, aby vedeli, že túto výzvu počul. Mamička bola skoro jediná manželka, ktorá stála po boku svojho manžela aj pri kvetinkách v záhrade a tak sa stalo, že či sa to chlapom páčilo, alebo nie, išla bez cigariet, ale s dobrým koláčom za chlapmi a zapadla medzi nich. A oni mali radi jej prítomnosť, kde spolu spievali, rozprávali sa o všelijakých spoločných témach. Keď sa aj preli a vymieňali si názory, nikdy sa nerozišli rozhádaní.

Kde boli naši, všade a vždy sa spievalo a bolo veselo. Ťažoba odpadla, zabudlo sa na zlé a všetko okolo nich sa rozveselilo a uvoľnilo. Oslavy, svadby, narodeniny, plesy, zábavy - a nebolo ich málo - to bola polovica ich života.

Druhá časť- smútky, straty najbližších, dcéry Alenky a choroby, ktoré ich kváril. Boli statoční a spolu všetko zvládli. Pomohla rodina, pomohli priatelia.

Do „Skalického“ krúžku chodili vždy spolu, často so švagrovcami Macejkovými. Otec rád spieval a jeho najobľúbenejšie piesne z moravského Slovácka boli:

Takú sem si frajärečku zamiloval, Svitaj, Bože svitaj, Zakukala kukulénka,
Chodníček bělavý medzi vinohrady, V Zarazicách krajní dům,..

Sem, sem, sem já rád, že sem dostal mladú ženu

A na záver chcem poďakovať všetkým ľuďom, ktorí boli ich priatelia, že boli a sprevádzali ich celým ich životom aj dobrým aj ťažším.

Ďakujeme

Bratislava, 15.11.2015

Za rodinu Přikrylových: Jana Přikrylová-dcéra

4547

Svatoslav Vymazal

*05. 04. 1923, Štramberk

+20 .09. 2006, Bratislava – 10.výročie

Narodil sa na Morave, ale jeho rodičia žili v Dunajskej Stredě. Po vzniku Slovenského štátu sa museli vrátiť na Moravu do Hodonína. V Kyjove sa stal členom miestneho Slováckeho krúžku.

Po skončení vysokoškolských štúdií sa zamestnal v Bratislave. V tej dobe sa aj oženil s Bohunkou, rod. Malou zo Skřivan u Hradce Králové.

V Hodoníne sa im narodili tri dcéry. Keď posledná ukončila strednú školu, presťahovali sa rodina v r. 1969 do Bratislavy.

Po promócií nastúpil Svat'o do Inštitútu riadenia pri Slovenskej vláde a školil robotnícke kádre, ktoré pripravoval na vedúce funkcie. Tieto funkcie zastával už pred presťahovaním do Bratislavy. Po narodení dcéry Markéty (pred jej krstom) bol pred kostolom v Hodoníne zatknutý ako špión pre Francúzsko. Na slobodu bol prepustený po piatich mesiacoch, pretože sa vyšetrovateľom nepodarilo mu túto činnosť dokázať.

Bol dlhoročným členom nášho krúžku. K jeho nedožitym 90-tinám sme napísali obsiahlejší príspevok o jeho živote v Kalendáriu 2013. (Zvesti 2012)

Spomienka na Svat'a Vymazala

„Zas jedna“ – týmto populárnym výrokom po odspievaní každej pesničky sa v krúžku preslávil náš nezabudnuteľný Svat' Vymazal, od ktorého smrti uplynie 20. septembra 2016 už neuveriteľných 10 rokov. V závere svojho života, už ako ťažko chorý, hovoril, že pri živote ho drží krúžek: 14 dní spomína, ako dobre bolo na krúžku a 14 dní sa teší, že krúžek zase bude.

Svat' prežil ťažký život v zložitých obdobiach našej vlasti, ale vďaka svojej pevnej povahe a podpore svojej rodiny – predovšetkým manželky Bohunky, dokázal brať z Božej ruky v živote dobré i zlé a byť za všetko vďačný. Svat'o, Bohunka i dcéry Markétka a Svat'ka boli aktívnymi členmi krúžku, po Svat'ovej smrti však Bohunka zo zdravotných dôvodov už medzi nás chodí iba výnimočne, ale život krúžku aj prostredníctvom Zvestí stále sleduje. Naša spomienka patrí preto aj jej, veď Svat'ov vysoký tenor jej určite stále znie v ušiach rovnako, ako aj nám.

Petr Fajkus

spoznávanie folkloru moravského Slovácka, Branč a Uhersko Uhonia.

A vďaka krúžku som tak spoznal nesmierne množstvo vzácných ľudí, od ktorých som mal (mnohí už žiaľ nie sú medzi nami) a stále ešte mám možnosť okrem folklóru učiť sa prostej radosti zo života.

Vlado Čulen

... a Bohunka...
šohajek co tak žít chcel.

24. november 2015

Olino Vančo

Vladimír Čulen

*03. 10. 1956, Senica – 60. výročie

Narodil sa 3. 10. 1956 v Senici. Srdcom je Čáran, aj keď už mnoho rokov žije v Bratislave. Svoju mladosť a základnú školu trávil medzi ...

Spomienka detí na „krúžek nášho tatu“

Mgr. Ľudovít Buchta *07.02.1928 + 07.12.1995

(20 rokov nie je medzi nami)

„Kam sa chystáš, Ľudvo?“ –

Zimná rozprávkavka 3

Tohtoročný slávnostný Silvestrovský snem v Malých Karpatoch, čo sa počasia

4548

Slovácký krúžek v Brně
Vás
srdečně zve na

66. SLOVÁCKÝ PLES

„Fašanku, fašanku...“,

který se koná
v sobotu 6. února 2016
od 18 hodin v sálech
Kongresového centra
Veletrhů Brno, a.s., Výstaviště 1.

Vystoupí:
Slovácký krúžek v Brně,
Soubor lidových písní
a tanců Žerotín ze Strážnice.

Hrají:
Dechová hudba Šardičanka,
Cimbálová muzika Matěje Kůřečky
ze Starého Poddvorova,
Cimbálová muzika Slováckého krúžku
v Brně s primášem Josefem Pokorným.

Vstupné:
Vstupenka s místenkou 250 Kč, krojovaní a
členové Slováckého krúžku v Brně 150 Kč.

Předprodej vstupenek:

Objednávky a prodej vstupenek
na tel. 606 675 488 (Zdena Kristová).
Předprodej vstupenek též na besedě u cimbálu
v Klubu Univerzity obrany, Brno, Šumavská 4,
dne 20. ledna 2016 od 20 hodin.
Zbylé vstupenky budou v prodeji před plesem
v pokladně ve vestibulu Kongresového centra od 17
hodin.

Prezentace vín - Vinařství Bukovský Kobylí na
Moravě.

Činnost Slováckého krúžku v Brně je podporována
Statutárním městem Brnem a městskou částí Brno-
střed.

Hala Kongresového centra, kde hrála dechová muzika ze Šardic, byla plná tanečníků v rozličných krojích i místních, ve společenském obleku, tančících pravidelných i nových návštěvníků Slováckého plesu v Brně

Po stránce společenské, vypadá to, že se ples docela povedl. Ve všech určených prostorách kypěla po celou dobu průběhu plesu zábava. Vydařilo se i vystoupení taneční skupiny a mužského sboru. Jednotlivé složky Slováckého krúžku splnily úkoly jež měly určené výborem a tombola byla v mžiku rozprodána.

455A

Vystoupení strážnického souboru bylo sledováno s velkým zájmem účastníků plesu. Fajo však očekával, že jejich danaje ponесou otisk vlivu Jana Hořáka Ale, no... ale ... jaksi jej přece jenom neviděl

Cimbálová muzika Matěje Kůřečky za Starého Potvorova hrála a držela zábavu v prostoru vedle tomboly zcela excelentně ! Fakt byli vynikající. Jejich produkce neměla chybu.

Z muže bývá žena. Na fašanku

Do centra Brna se už posedmé vrátí masopustní tradice. V úterý bude fašank na náměstí

JEDNA Z MNOHA. Účastníci fašanku tradičně navlékají masky. Takovouto zvolil jeden z nich při minulé akci v centru Brna. Foto: Deník/Attila Racek

ELIŠKA GÁFRIKOVÁ

masopust v městských částech

- ✓ pátek 5. 2.: fašanková zábava v Bystrci, ostatky v Černovicích, fašank v Obrěnech
- ✓ sobota 6. 2.: maskární bál Šibřinky v Bosonohách, ostatky v Chrlících, ostatky v Kníničkách, ostatky v Komíně, ostatky v Líšni, ostatky v Ořešíně, masopust v Žebětíně
- ✓ sobota 6. 2. až pondělí 8. 2.: ostatky v Tuřanech

znám. Na náměstí se proto podívat nepůjde. Je ale správné, že někdo chce lidem z města tradice představit. Tradice jsou přece kořeny a mladí by je měli znát," řekla Neubaurová.

Kromě Šafránu se na akci v centru Brna podílí dalších šest folklorních souborů a skupin. „S výjimkou krojovaných z Komína všichni vystoupí. Předvedou lidové tance a zpěv na náměstí i na jednotlivých zastávkách při pochůzce centrem," informoval Urbančík. Lidé se mohou těšit na vystoupení brněnského Valášku, souborů Lučina a

Májek, Slováckého krúžku v Brně a vojenského uměleckého souboru Ondráš.

Každý soubor se při pochůzce městem zastaví na několika místech. „Členové souborů budou mít kroje i masky. Nepůjde ale o typický jednotlivý průvod. Skupiny budou po stanovištích chodit jednotlivě," vysvětlil Urbančík. Soubory se zastaví a zahrají u Paláce šlechticů v Koblížně, u Dietrichsteinského paláce na Zelném trhu a zahrají a zapívají také u turistického informačního centra v Radnicích.

Úterý, kdy se brněnský fa-

šank koná, je poslední den před začátkem postního období. „Dnem před popeleční středou končí období bujaré zábavy. Lidé se s ním symbolicky loučí průvodem masopustních maškar a pochováním basy," vysvětlil místopředseda Sdružení přátel folkloru v Brně Milan Zelinka.

Jaké masky v průvodu chodí, se liší podle regionu. „Tradičně se vyskytovali muži převlečení za ženy, koně, uniformované postavy, například četníci, medvěd s medvěďákem anebo převleky za jiná etnika, Turky či Cikány," popsala etnoložka Jana Poláková.

Fašank bude na náměstí Svobody už posedmé. Své akce připravují i některé městské části. „Do centra na fašank nepůjde. V Kníničkách máme vlastní ostatky. Lepší než u nás slavnosti nebudou nikde," řekl Tomáš Kepř z Kníniček.

Brno – Masopust, fašank či ostatky. Slavnosti na oslavu konce období bujaré zábavy čekají lidi v těchto dnech.

Tanečníci a muzikanti v maskách a krojích zaplní v úterý brněnské náměstí Svobody. Členové Slováckého souboru Šafrán Brno totiž připravili fašank v centru města. „Chceme lidem ukázat tradice," popsal cíl akce starosta Šafránu Ladislav Urbančík. Lidé se mohou od dvou hodin odpoledne těšit na masopustní dobroty, malování masek či pochůzky fašankářů po centru města. Před šestou pak slavnosti zakončí tradiční pochovávání basy.

Myšlenka ukázky lidových tradic ve městě se líbí Jaromíře Neubaurové z Blanenska, která do Brna dojíždí za prací. „Jsem z vesnice. Fašankové tradice, jako průvod masek a pochovávání basy,

SOBOTA

1928/1.22.

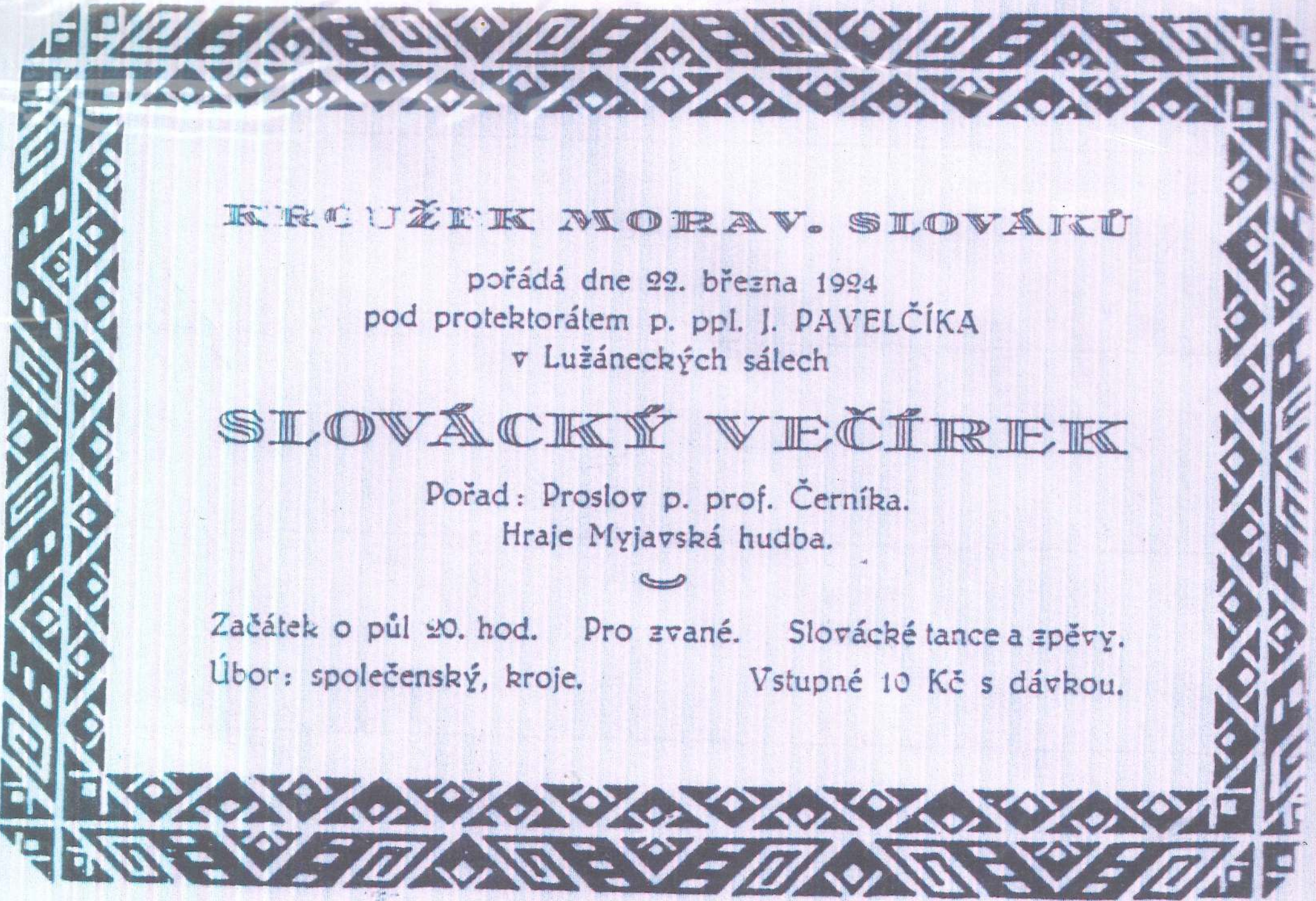
VE VŠECH DVORANÁCH BESED. DOMU
V BRNĚ.

FASANK

ZAHAJEN BUDE O 8. HOD. VEČER
NÁRODNÍMI TANCI.

VSTUPENKY v PŘEDPRODEJI v NÁR. ZÁLOŽNĚ v BRNĚ.
= ČLEN SOKOLA BRNO 1.20.-KČ. NEČLEN 30.-KČ.=
VČETNĚ DANĚ.

NÁRODNÍ KROJE - ÚBOR SPOLEČENSKÝ.

KROUŽEK MORAV. SLOVÁKŮ

pořádá dne 22. března 1924
pod protektorátem p. ppl. J. PAVELČÍKA
v Lužáneckých sálech

SLOVÁCKÝ VEČÍREK

Pořad: Proslov p. prof. Černíka.
Hraje Myjavská hudba.

Začátek o půl 20. hod. Pro zvané. Slovácké tance a zpěvy.
Úbor: společenský, kroje. Vstupné 10 Kč s dávkou.

Už sa fašaňk fráti,
už sa nenavráti,
staré dívky lajú,
že sa nevydajú.

šem dáva sa čut, že v sobotu 18. ledna tohotoť roku bude v hrubém
soli besedního domu v Brně

Slovácký fašaňk.

Tož Vás nastotisičkrát pozdravujeme a na ten fašaňk Vás se
všeckýma Vašíma pěkně zveme, co by ste sa za nás nehanbili, nám tu česť dali
a na tem fašaňku na ozaj sa vynatrefili. Šať zle Vám tam nebude. Pán Šubrt
obstará muziku, pán Pleskáč jezivo a všelijaký dobrý truňk. Na všeobecnú
útratu zaplatí každá osoba 3 K. Člen lebo študent 2 K. Tancovat sa začne
o osmi hodinách večer a budú sa napřed tancovat staré sedlácké tance od
šifovných tanečníků a tanečnic. Konec fašaňku bude až negdy až ránu a
tancování Doboha. Každý, gdo može, nech donde v nejakém obleku sedlckém,
lebo jať gdo sce. Paničky možú sa nastrojít bár jať. Tož enom dondite!

Žabavni odbor „Sofola“ Brno I.

SLOVÁCKÁ AKADEMIE

Slováckého krúžku v Brně, dvorana Besedního domu, 9. června 1943

(Primáši: Čeněk Nedbálek a MgPh Augustin Kůr - Proslovy: prof. Dr. Jan Hůsek)

Prosíme, za pořadu netleskejte

POŘAD:

HORNÁCKO:

1. HUDBA: *Ej, dolina, dolina.*
2. ZPĚV, chlapci: *Hore Velkú.*
3. TANEC CHLAPCŮ (Verbuňk): *U muziky to su chlap.*
4. PROSLOV.
5. ZPĚV, chlapci a děvčata: *To velické širé pole.*
6. UKÁZKA PÁROVÉHO TANCE: *Starosvětská (Mikula s tenčicú, Udělali Veličané koryto, Pomožte ně na suštrňu, Három fárom).*
7. TANEC PÁROVÝ: *Sedlácká (Ej, na velických lukách, Dyž sem išia z kostela, Nad naším huménkem, Už sú sekeráše, Dást je to na synečko).*
8. ZPĚV, děvče sólo: *Hnalo dívča krásy.*
9. ZPĚV, děvčata: *Chodila Anička*
10. TANEČNÍ HRY: *Káčer, Holúbek.*
11. HUDBA: *Hory, hory, hory černé.*
12. ZPĚV, chlapci se sólem: *Jede formán dolinú.*
13. ZPĚV, chlapci: *Žitka zeleňajú.*

DOLNÁCKO:

14. PROSLOV.
15. HUDBA: *Okolo Hradišča.*
16. TANEC PÁROVÝ z Kyjovska: *Skočjá (Létala laštověnka, Hory, hory, horičky).*
17. ZPĚV, chlapec sólo: *Mám já ženu starú.*
18. TANEČNÍ HRA: *Jatelinka — Funty.*

Krúžek moravských Slováků
při Bartošově divadelním okrsku ve Zlíně

Velké kino ve Zlíně - Neděle 7. listopadu 1943 - 10 hodin

Slovácko v hudbě, tanci a zpěvu

POŘAD:

- HORNÁCKO:**
1. HUDBA: Ej, dolina, dolina.
 2. ZPĚV, chlapi: Hore Velkú.
 3. TANEC CHLAPCŮ (Verbuňk): U muziky to su chlap.
 4. ZPĚV, chlapi a děvčata: To velké širé pole.
 5. TANEC PÁROVÝ: Sedlácká (Ej, na velických lukách, Dyž sem išla z kostela, Nad našim huménkem. Už sú sekeráše, Dost je to na synečka.)
 6. ZPĚV, děvče sólo: Hnalo dívča krávy.
 7. ZPĚV, děvčata: Chodila Anička.
 8. TANEČNÍ HRY: Kácer, Holáček.
 9. HUDBA: Hory, hory, hory černé.
 10. ZPĚV, chlapi se sólem: Jede forman dolinú.
 11. ZPĚV, chlapi: Žitka zeleňajú.

- DOLNÁCKO:**
12. HUDBA: Okolo Hradišča.
 13. TANEC PÁROVÝ z Kyjovska: Skočná (Létala laštovénka, Hory, hory, horičky).
 14. ZPĚV, chlapec sólo: Mám já zem starú.
 15. TANEČNÍ HRA: Jateřinka - Funty.
 16. TANEČNÍ HRA: Je trefa, není trefa.
 17. ZPĚV, děvče sólo: Z daleka já poznám.
 18. TANEC PÁROVÝ z Hluku: Sedlcká (Ej, ta hlucká hospoda, Pod babima horama).
 19. HOJÁCKY.

Přestávka.

- KOPANICE, STRÁZNICKO:**
20. POD ŠABLE.
 21. TANEC PÁROVÝ: Danaž (Úvodní cifry: Keď sem išel ze Senice, Husárovi dobre je. - Vlastní tanec: Vyletěl fták, Zaspala nevěsta, Plakaly děvčata).
 22. HUDBA: Počúvaj, počúvaj, co to v zemi hučí. Cez zelené žitko voda teče.
 23. ZPĚV, děvčata: Ja, dolina, dolina danaž.
 24. ZPĚV, chlapec sólo: Ej, ráno, ráno.
 25. ZPĚV, chlapi: Či to lúčka nekosená.
 26. TANEC CHLAPCŮ: Trnavá. (Verbuňk).

- PODLUŽÍ:**
27. HOŠTIE: Keď sem išel pres Kostice, Galánečko starodávna, Za Moravú Kopanice, Kázali ně sito spravít, My jáme tády dvě.
 28. ZPĚV, děvčata: Studená rosenka padá.
 29. TANEC PÁROVÝ: Vrtěná (Úvodní polka, pak: Išla bych já do kostela, Co to dívča hovori, Pod našim oknem, Keď sme šli na hody).
 30. HUDBA: V tom lanžhotském poli, U Lanžhota na dolině
 31. ZPĚV, děvče sólo: Už sa tén šohájek, Tulipán, tulipán.
 32. ZPĚV, chlapi: Na lanžhotskéj pile.
 33. ODZEMEK.
 34. TANEC CHLAPCŮ: Válaný verbuňk - Padá, padá rosenka

Prosíme za pořadu netleskáte

Slovácký soubor Šafrán Brno

všechny srdečně zve na

FÁŠANK 2016

který se bude konat v pátek

5. 2. 2016 od 19:00hod.

v Obřanské Orlovně, Hlaváčova 20.

Hraje CM Řícmanica s primášem Patrikem Hegerem

vstupné dobrovolné

PLES PLNÝ KROJŮ

ŽIJÍ HUDBOU. Z celé České republiky i ze Slovenska si přijeli na Slováký ples v Brně zazpívat a zatancovat folklorní nadšenci. V sobotu od šesté hodiny večer až do doby dlouho po půlnoci jim patřily sály Kongresového centra na výstavišti. K tanci víc než 140 krojovaným a dvěma stovkám dalších účastníků zahrály dvě cimbálová uskupení a jedna dechovka. „Na podobných akcích mne přitahuje hudba. Sám tady hraji na kontráš,“ svěřil se Eduard Biskup v hornáckém kroji z Velké nad Veličkou na Hodonínsku. Stejný kroj je podle něj mezi členy Slovákckého krúžku v Brně nejrozšířenější. Šestašedesátý ročník tradičního plesu pořádaného touto skupinou nabídl kromě možnosti tančit a zpívat také tombolu a ochutnávku vín. K vrcholům večera patřilo vystoupení chasy a mužského sboru. Podle starosty krúžku Václava Štěpánka mohli letos diváci vidět třicet různých variant lidových krojů na jediném plesu. Foto: Deník/Drahomír Stulír

Video a fotogalerie na www.rovnost.cz

VIDEO.....

9.února 2016
Fašankový mumraj
v Brně

Fašank Brno 2016 se blíží

Slovácký soubor Šafrán Brno připravil pro širokou veřejnost a zvláště pro mladé obyvatele města akci, která bývala v minulosti důležitým předělem hospodářského roku na vesnici. Tradiční přehlídka lidových tanců a zvyků z různých koutů Moravy se uskuteční v úterý 9. února na náměstí Svobody v Brně.

Celkem 6 fotografií

Krojované soubory projdou městem

Ve 14.00 hodin začne prodej tradičních masopustních dobrot, v 15.00 hodin malování masek a v 16.00 hodin předá představitel Jihomoravského kraje účastníkům shromáždění právo fašank uspořádat.

Od 16.30 do 17.45 hodin se uskuteční pochůzka „fašančárů“ po jednotlivých zastaveních. Ta budou kromě náměstí Svobody u Paláce šlechtičen na Koblížné 1, na Zelném trhu před Dietrichsteinským palácem a před Turistickým informačním centrem města Brna v Radnické 2.

V 17.45 hodin začne na náměstí Svobody společné závěrečné „pochovávání basy“. Ukázkou tohoto lidového zvyku předvedou členové souboru Lučina.

Kromě Lučiny vystoupí Brněnský Valášek, krojovaná skupina z Komína, Májek, Slovácký krúžek v Brně, Slovácký soubor Šafrán a jediný profesionální soubor mezi samými amatéry, Vojenský umělecký soubor Ondráš.

Záštitu nad akcí převzali hejtman Jihomoravského kraje, primátor města Brna a starosta Městské části Brno - střed.

4502

Selská 66, 622 00 Brno-Maloměřice, Obřany • www.safranbrno.wz.cz

Folklorní soubor

Slovácký krúžek Brno

v.stepanek@interier.com

V Brně 14.2.2016

Věc: FAŠANK BRNO 2016

Vážení přátelé,
chtěl bych všem členům souboru, kteří se aktivně zúčastnili letošního fašanku poděkovat za výbornou zábavu, kterou jste nám všem a hlavně přihlížejícím divákům svým účinkováním připravili. Zvláště originální přístup obou skupin vždy připraví jak organizátorům, tak divákům nezapomenutelné zážitky.

Moc vám, za pořadatele a za sebe děkuji.

S pozdravem

Ing. Ladislav Urbančík

starosta Slovákého

souboru Šafrán Brno

Křídlovická 2a, 603 00 Brno

Tel.:603 487 300,

e-mail amteco@amteco.cz

... měl smůlu, nebo, přesněji řečeno pech ... kdo ? ...
no, přece Luboš Vítek, nám známý to příznivec
Slovákého krúžku v Brně, člověk, kterému se s vždy
s velkým úsilím daří stihnout besedu po velikém denním

zanepřázdnění až po deváté hodině večerní...

Co se stalo ? – při naší produkci na brněnských fašancích potkal se s Romčou Ningerovou, která mu dala zavdat téj rosy trnkovéj ... chutnala mu velice... ále, byl u toho Fajo a ten mu jemně připomenul : „zaplat' škrťo!“

Dlouho žmoulal Luboš ve zpoceně dlani dvacku, dlouho, však vidíte jak ji vyčistil.... Ále škoval Faju, když velkoryse s gestem granda fakt tu dvacku krúžku věnoval ...

4603

... a už to
Začalo ...
Slovácký krúžek
vyslal letos do
fašankových
obchůzek
tentokrát
dvě silné
sestavy.
K tradiční
skupině složené ze zpěváků
přibyla letos silná
squadra tanečníků s nově
nacvičenou „akrobatickou“
sestavou fašankových
podšablí ... A byli
výborní,
což potvrdili diváci
mohutným potleskem
na náměstí Svobody.

Kroulíkovic Jiřík a Justinka, Knotkovi Odrýsek a Tomášek věrně a vytrvale provázeli tanečnický po všech jejích štacích. A dokonce Ondra, zřejmě majíc v krvi vzornou výchovu, pomohl unavenému gazdovi Fajovi přenášet šavlu !

XXI. oharkový šmak ve Slovákckém krúžku v Brně.

24.2.2016

VÝSLEDKOVÁ LISTINA XXI. OHARKOVÉHO ŠMAKU VE SLOVÁCKÉM KRÚŽKU V BRNĚ - 24. ÚNORA 2016

	Jméno kandidáta domnívajícino sc. že bude mít nejlepší oharky ...chachacha	Rok sklízně	Místo sklízně oharků	Šmak oharků oharků	Velikost a tvar	Tvrdotst oharků	Čírost a vůně láku	Čistota a úprava oharků	Výsledné hodn. celkem	Konečné pořadí dle míst
1.	Hájková Pavla	2015	Prostějov	2,8	3,1	2,7	3,5	3,3	15,4	5
2.	Chmelíčková Hana	2014	U.Hradiště	2,4	4,1	3,1	3,8	1,4	14,8	6-7
3.	Škvařilová Zdeňka	2015	Popůvky	2,3	3,7	3,5	3,4	3,7	16,6	4
4.	Dufka Antonín	2015	Boršice u Blat.	0,1	1,0	3,5	1,0	1,2	6,8	14
5.	D'Ambros Pavel	2015	Zelňákovice	2,6	4,2	3,2	3,5	4,1	17,6	3
6.	Sýkora Josef	2015	Kohoutovice	3,5	3,7	2,9	4,0	4,0	18,1	1
7.	Ryšavá Lucie	2015	Zelňákovice	2,5	2,5	2,5	3,4	3,1	14,1	9
8.	Dufková Milada	2015	Hluk	2,4	1,5	2,3	2,0	1,6	9,8	13
9.	Pavlík Tadeáš	2015	Strážnice	2,4	1,3	1,3	4,1	1,6	10,7	11
10.	Ryšavý Michal	2015	Zelňákovice	1,0	4,0	2,0	3,5	4,0	14,5	8
11.	Dufková Milada	2014	Hluk	2,3	1,4	2,2	2,7	1,9	10,5	12
12.	Sýkora Josef	2015	Kohoutovice	3,2	3,6	3,2	4,2	3,7	17,9	2
13.	Vylamová Jana	2015	Heršpice u Slav.	2,4	2,1	2,4	3,0	2,1	12,0	10
14.	Kočí Kateřina	2015	Brno	3,4	2,9	3,7	3,0	1,8	14,8	6-7

Tučné písmo = nejlepší výsledky v kategorii i celkově

Kurzíva = nejhorší výsledek v kategorii i celkově
MAXIMÁLNÍ MOŽNÝ POČET BODŮ V KATEGORII = 5

Číslo vzorku	Soutěžící	Místo	Šmak oharků 0-10	Velikost a tvar	Tvrdost oharků	Čírost a vůně láku	Čistota a úprava oharků 0-3	Počet bodů	Pořadí
4566									
2	CHMELIČKOVÁ blank	U. BOŘAN PŮE 24	24	4,1	3,1	3,8	1,4	14,8	6.-7.
3	ŠKVAŘILOVÁ ZD. 2015	BOPOUCKY	23	3,7	3,5	3,4	3,7	16,6	4.
4	DUFKA Anu. 2015	BORŤICE	0,1	1,0	3,5	1,0	1,2	6,8	14.
5	DAMBROS P. 2015	ZELŤÁK	26	4,2	3,2	3,5	4,1	17,6	3.
6	ŠÍKOVÁ JOKF 2015	KOHOUTOVCE	35	3,7	2,9	4,0	4,0	18,1	1.
7	RUČAVÁ LIC. 2015	ZELŤÁK	2,5	2,6	2,5	3,4	3,1	14,1	9.
8	DOFKOVÁ MILDA 2015	KLUK	24	1,5	2,3	2,0	1,6	9,8	13.
9	PAULIK Tadeáš 2015	STOJANICE	2,4	1,3	1,3	4,1	1,6	10,7	11.
10	RUČAVÁ MUD. 2015	ZELŤÁK	1,0	4,0	2,0	3,5	4,0	14,5	8.
11	DUFKOVÁ ANI. 2014	KLUK	2,3	1,4	2,2	2,7	1,9	10,5	12.
12	ŠÍKOVÁ J. 2015	KOHOUTOVCE	3,2	3,6	3,2	4,2	3,7	17,9	2.
13	UCHÁKOVÁ JANA 2015	HEŘTICE	2,4	2,1	2,4	3,0	2,1	12,0	10.
14	KOČI KATEŘINA 2015	BRNO	3,4	2,9	3,7	3,0	1,8	14,8	6.-7.
1	PODZMENA Paoly	BRUNTAŘ	28	3,1	2,7	3,5	3,3	15,4	5.

Slovácký krúžek v Brně
Vás srdečně vítá

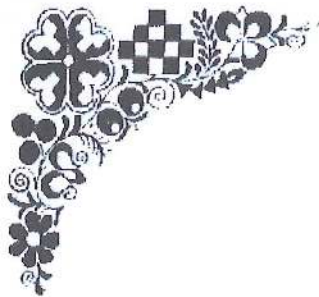
na besedě u cimbálu
24. 2. 2016

Klub UO Šumavská 4
Děkujeme za Vaši podporu

4567

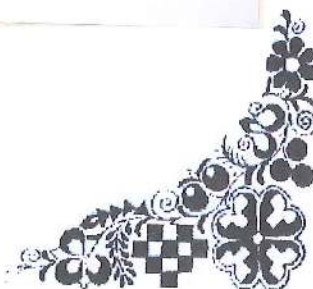
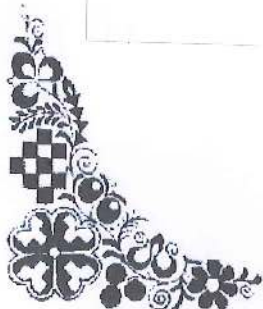

4568

9.1.2016
jsme přivítali
ve velké krůžkařské rodině
Ondrýska Kováříka.

Tož vítaj chlapče
ked si došeu...

92 . ročníku
Vasova běhu se
6.3.2016 zúčastnil
starosta Slováckého
krúžku v Brně
Václav Štěpánek

Každý rok se koná první březnovou neděli ve Švédsku legendární **Vasův běh**.

Roku 1521 poslové z města Mora dostihli na lyžích před městem Sälen šlechtice *Gustava Vasu* a přesvědčili jej, aby vedl Švédy ve válce proti Dánům. Ve válce zvítězili a *Gustav Vasa* se stal švédským králem. Od r.1922 se na počest této události běhá ze *Sälenu* do *Mory* nejdělsí a nejznámější lyžařský závod na světě. Tak jako muslimové putují do Mekky, tak i lyžaři touží alespoň jednou v životě dokončit tento 90 km dlouhý běh.

Pro Švédy je Vasaloppet svátkem. Celý týden před hlavním závodem probíhají rámcové závody na stejných a zkrácených tratích pro ty, kteří registraci v hlavním závodě nestihli v termínu. Počet účastníků v hlavním závodě je limitován číslem 15 800 a loni i letos byl již v březnu vyprodán. V těchto rámcových závodech startují další tisícovky lyžařů. V roce 2014 bylo na startu všech závodů více než 70 000 lidí. V den, kdy Vasův běh probíhá, vysílá švédská televize přímý přenos z průběhu celého závodu. Zajímají je nejen ti nejlepší, ale i ti kteří dobíhají na místech přes 10 000 za umělého osvětlení. Všem se dostává potlesku i od mnohatisícového špalíru diváků, kteří lemují téměř celou trať a fandí všem.

Závod se běží většinou po rovině tundrou - severským lesem, přes zasněžené pláně a několik jezer. Po startovní rovině následuje výběh (nebo spíš výstup) do mírné, 2 km dlouhé sjezdovky. Pak se už závodníci seřadí do sedmi stop a rovinným nebo lehce zvlněným terénem se vydají vsříc dalším kilometrům. Na trati je 7 občerstvovacích stanic, kde se mimo jiné podává známá švédská specialita - borůvková polévka. Vítězové dobíhají do cíle v čase kolem 4 hodin (**nejlepší čas historie – 3:38:41 z roku 2012**). Ještě čas okolo 8 hodin znamená dobré umístění kolem 5 – 6 000 místa. Zvláště tady platí známé heslo, že **není důležité zvítězit....., ale dokončit.**

Vzdálenost 90 km je na první pohled odstrašující, ale dá se po dobré přípravě zdolat, jak dokazují ty tisíce lyžařů, kteří dojíždějí do cíle.

Že je Vašek sportovec a navíc **BOREC**, to všichni v krúžku víme a jsme také na něho patřičně pyšní... Běhá bosky i na lyžích, jezdí na kole, no, kdo by to do něj řekl ... zvláště když už má natlačené roky v kalendáři ... Ale Vasův běh, hoť to je jiné kafe ... Jestlipak ho najdete na fotce v tom davu startujících ?
Napovíme vám:

Václav je na snímku 21 mm shora a 113 mm zprava !!

4570

Zde vidíme zlomový okamžik, kdy Václav se zdravě na...l a rozhodl se, že místo chůze začne se na lyžích klouzat, což přineslo ve svém důsledku skvělý čas 8,40 hod.!!!

hned na startu ztráta čtyřicet minut, protože když ti první už mají aspoň dvanáct za sebou, my teprve v davu, zvicím osm pochodujících římských legií, pozvolna kráčíme do kopce na druhém kilometru - v tom je to nespravedlivé - stopy žádné nebo rozbité, po závodě nám dali jakési rizoto a pivo sedmičku, pak hned jsem nechal v kabele v zavazadlovém prostoru, takže jsem ho vytáhl až doma, cestou došla i slivovice...

Líbá Vás Václav

Jako tradičně byl největší zájem o Vasaloppet, kde je povoleno maximálně 15 800 lyžařů. Registrace byla ukončena po 83 vteřinách. Druhým vyprodaným závodem je StafettVasan, závod pětičlenných týmů, kterých je povoleno max 1200. Za 144 vteřin bylo hotovo, vyprodáno. Za první hodinu online registrace se přihlásilo pro všechny závody 32 400 lyžařů. A jedním z nich byl náš Venoušek. Ostatně přečtěte si, co napsal bezprostředně po návratu naší redakci :

Tož přátelé, musím se trochu pochlubit... Čas sice nic moc, 8.40, , držel jsem se zpočátku až příliš při zdi - holt trochu jsem z té dálky měl obavy, a rozbilil to až v posledních dvaceti kilácích, kdy už bylo jasné, že to dám, to jsem jel průměr třináct za hodinu, ale to už bylo pozdě. Do cíle jsem vlastně přijel svěží, takže to znamená, že jsem se moc nevyždímal... /no, zde asi trochu machruje, nemyslíte ? /pozn. Red.

No ale, snad Vás to i tak potěší. Jinak to stálo za "h...": sněžilo, foukal vítr, teplota kolem nuly (nicméně se mi podařilo skvěle namazat a o to víc mne štve, že jsem se tak šetřil, v těch posledních dvaceti kilácích mně nepředjel vůbec nikdo, a naopak já stahoval a stahoval),

... v ulicích Mory už nenechal nic náhodě a začal umdlévající běžce, byť s vyplazeným jazykem, postupně předjíždět, aby pro příští ročník jeho „ego“ mělo patřičný zdravý základ !

A tak jim to natíral a hnal se za možným a nakonec dosaženým 7.700 místem !

No, úspěch je to veliký. Jak Václava, tak i Slovákého krůžku v Brně. No, řekněte, který Jiný, jakýkoliv starosta z Česka, se zúčastnil tak úspěšně Vasova běhu ?

Čest jeho památce !!!

MDŽ

oslavy ve Slováckém krúžku v Brně
9.3.2016

1. S puštěnou nahrávkou, nebo při hrající muzice, přichází kapitalističtí pionýři skupiny Johna Beranka z chodby za jevištěm přes sál obloukem a postaví se do řady pod jevištěm. Na povel se přetáčí čelem ke vchodu. V ruce drží karafiátové květy.
2. *Fajo předstoupí a pozdraví pionýry.*
F: Soudruzi, přátelé pionýři,
k budování a obraně naší milované kapitalistické vlasti buďte připraveni !
PP: Vždy připraveni !
3. *Fajo se obrací ke starostovi a po pozdravu ho osloví :*
F: Soudruhu, příteli starosto, pionýři retro - oddílu Johna Beranka,
přišli pozdravit osoby ženského pohlaví, při příležitosti památného dne naší milované kapitalistické vlasti - Mezinárodního dne žen !
PP : Huráá, huráá, huráá !
4. *Fajo se obrací do sálu k osobám ženského pohlaví :*
Milé soudružky stařenky, tetinky, maminky, manželky, panny i ženy lehké,
My, mladá krev kapitalistického Slovákého krúžku v Brně,
jsme přišli vám poděkovat za vaši obětavou práci pro rozvoj naší milované kapitalistické vlasti a úsilí, které věnujete udržení nejen světového míru, ale i stolice Evropské Unie před úklady, které jí přináší současná migrační krize...
Vám, je určen náš krátký kulturní příspěvek a karafiátový květ, který pro vás posílají leteckou poštou soudružky černošky ... ? (tý vole.... já to zjebal...) ...tedy soudružky tmavé pleti ze spřátelené země rovníkové Afriky...
5. Pavla Podzimná : Já vám přeji pohodičku, zdraví, lásku při práci,
ať se nikdy milý úsměv z vašich tváří neztrácí.
Vlad'a Kučera : Včera byl osmý březen
a to je svátek dne všech žen.
Ten svátek je pohaněný,
i když k tomu důvod není!
Eliška Cicáková : Dříve všichni muži měli Eliška Kroulíková : Přeji náruč krásných květů
karafiát s bonboškou i náladu v dnešní den,
při přání si přitukali, vnímat samou něžnou větu
velmi dobrou „slivoškou“. a splněný každý sen.
Jakub Dohnal : Žena je jak žárovka.
Svítí - aji bliká.
A než zhasne,
doma, v práci,
do poslední chvíle - kmitá.
Fajo : Tož, nadešel zas v kalendáři,
den, kdy ženám přeje svět,
a my, kteří si vás velmi váží,
vám, přinášíme, z Ugandy - květ !
6. Fajo: Pionýři, pozor, k rozdání květů a líbání osob ženského pohlaví, rozchod !
7. *Muzika hraje tuš ! Proběhne rozdávání karafiátů a celování... ne, však velmi dlouho a kdo skončí postaví se zase do řad pod podium.*
8. Fajo : Pionýři pozor ! Pionýři, pochodem vchod !

Mezitím než obsluha spustí pochod, nebo muzika začne hrát, všichni šlapou na místě a seřídí si jednotně krok. Fajo před ně předstoupí a jakmile vykročí tak všichni za ním. Jde se dokola proti směru hodinových ručiček a po zavelení „Vpravo hled“ všichni sledují kolem sedící diváky.

12.3.2016

Nový Lískovec v sobotu provonily zabijačkové hody a tradiční pálenky Již sedmnáctý ročník koštu slivovice s tradiční zabijačkou se uskutečnil v sobotu 12. března v sále Okruh Pub v Novém Lískovci. Vedle slivovice mohli návštěvníci při volné degustaci ochutnat také meruňkovice, hruškovice a další pálenky.

K poslechu a tanci zahrála cimbálová muzika ODVÁŽNÍ - taneční skupina Slováckého krúžku v Brně předvedla fašankové mečové tance a další taneční ukázky ze Strání a Bystřice pod Lopeníkem.

Vnímavé publikum, patřičně ocenilo taneční umění a úsilí zapálených či přesněji řečeno, rozpálených, rozhodovaných koštujících členů taneční skupiny.

Dopolední program akce patřil tradiční zabijačce, která se od 9.00 uskutečnila na dvoře místní pálenice na Obecní ulici (pod hřištěm Okruh).

Samotná degustace pak začala v 19.00, kdy organizátoři nejdříve předali ceny nejlepším vzorkům a následně zahájili volnou ochutnávku.

Rozlůčka s Ivetou

... se konala 19.března 2016 U Dobré kozy

V útulném prostředí koziho chlívku na Štefánkově ulici se na pozvání Ivetky sešlo momentální zdravé jádro taneční skupiny. Zbytek jádra marodil ... Fajo donesl ze své nostalgické krůžkové videotéky ty nejlepší nahrávky z besed, kde se presentovala i Iveta. Scénky z Limonádového Joe-ho, Věstonická Venuše z Holdu Slovanů V. Štěpánkovi, krůžková spartakiáda, nebo i Ples před oponou, dobře zabavily přítomné ...

Galerie SKLENĚNKA

a Obecní úřad v Březině
srdečně zvou

v neděli 27.3.2016 od 13.00 hodin
již podesáté na velikonoční výstavu

LEGENDY STARÝCH ŘEMESEL

Ukázky tradičních řemeslných technik

Ukázky dekorování kraslic

Malování skleněných vajíček, ptáčků a slepic

K desátému výročí Galerie Skleněnka zahrají

Soubor lidových písní a tanců MÁJEK

a dudák Michal Marhold

Cimbálová muzika DRAHAN a Dětský soubor

DRAHÁNEK z Blanska

Ženský sbor Slováckého krúžku v Brně

Dobry kafe, Sentické medové pivo a limo, sladké dobroty

V místní hospůdce možnost poobědvat

Výstava otevřena i v pondělí 28.3.2016 od 10.00 do 16.00 hodin.

Vstupné 30,- Kč, senioři 20,- Kč, děti zdarma

Galerie Skleněnka, Březina 3, 666 01 Tišnov, mobil 777 668 990

Vydařená tradiční akce měla veliký ohlas u návštěvníků, kteří obdivovali řemeslné umění místních tvůrců a hlavně zápal ke zpěvu se kterým vystupovaly ženičky Slovákého krúžku.

Nuda v Brně ? ... Ale, co vás nemá ! ...velikonoční, tradiční, seniorská pomlázka opět byla !!!

Fajo jako každý rok už po dlouhá desetiletí obchází známé „firmy“. Po odstěhování Hanky Macháčkové do Mělčan zbyly mu tři krúžkové štace, které s pravidelnou tvrdošijností obchází... Každý rok má vždy novou aktuálně zaměřenou koledu.

Ta letošní zněla :

Slyšíš zprávy negativní
má koleda je pozitivní :
Velikonoce jsou za námi
problémy jsou s muslimy.
Hrnou se k nám, to je jisté
s nimi také teroristé.
My se ale však nedáme
pomlázkou jim napráskáme!
Z Evropy je poženem
aj s tím jejich Állahem ...

Velikonoční anabáze začíná vždy ráno u Zdeny Kristové. Ta je první na řadě a také proto dostává největší nářez.

U D'Ambrosů pokud se nachomejtne maminka Pavly, tak ta to také schytá ! Ale uznejte – v 98 letech a jak si pomlázku užívá !!! Příklad hodný následování....

Samozřejmě Pavla si svou porci také vybere A ráda ! A jak se na ten výprask každý rok těší ! No, potom pokecáme, probereme vše možné, hlavně vzpomínáme ...

Závěr těsně po poledni je u Ningerů je pro Faju velická šichta. S posledními zbytky sil musí porovnat tamější tři grácie ! Že vidíte jen dvě. Ta třetí fotografuje.

Rekordně dlouhá žíla Pomlázka z vrbových prutů měří 66,6 metru. Čtrnáct lidí ji pletlo šest hodin

Za pomlázkou S rekordně dlouhou žílou vyrazili včera na pomlázku v Němčičkách na Břeclavsku členové folklorního souboru Krůžek – měřila 66,6 metru. Šest hodin ji pletli najednou vždy jen tři lidé, celkem se jich ale střídalo čtrnáct. Kde žíla skončí, není jisté. „Chtěli jsme ji vydražit, ale možná ji pověsíme do kulturního domu. Zájem o ni mají i z Muzea rekordů v Pelhřimově. Převoz by byl ale asi náročný,“ přemítal pořadatel akce Jiří Stávek. Foto: Václav Šálek, ČTK

4578

Kolektivní výprask, kteréhož se dostalo dívčí a ženské části taneční skupiny Slováckého krúžku v Brně na nácvičku v souvislosti s proběhlým Velikonočním pondělním, je zjevné porušení všech mezinárodních dohod a úmluv týkajících se lidských práv. Nic neomlouvá obě strany tohoto podivného nonverbálního střetu. Ani to, že je velmi problematické a hlavně obtížné, provádět si svépomocně masírování vlastní zadnice ...

Námět hodný zpracování Šejkspírem :

„Bít či nebít, aneb malou mám, děvčata malou, malou mám pom-lásku já“

Velikonoce v krojích: tak se „mrská“ na Hanáckém Slovácku

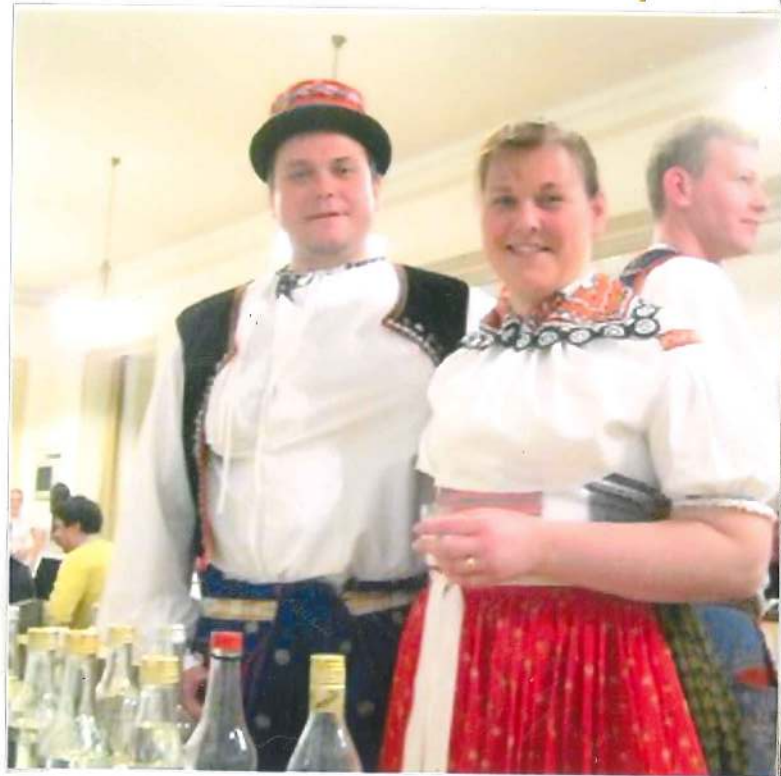

Tradice Hanácké Slovácko je jedním z posledních regionů, v nichž tradiční kroj patří k životu, a ne mezi muzejní exponáty. Velikonoční „mrskačka“ je každoročně jednou z mnoha příležitostí, kdy se do něj místní „chasa“ ve Velkých Bílovicích obléká. Foto: Anna Vavříková, MAFRA

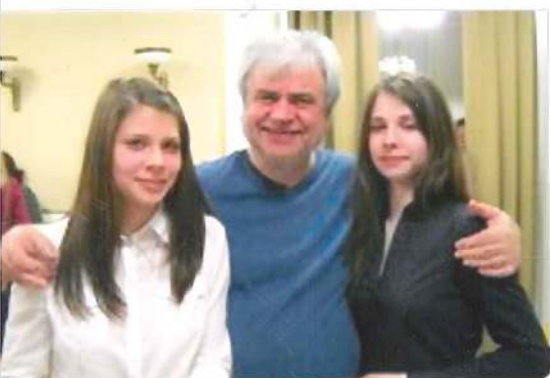
Poslední dobou jakosi nezvykle málo pobývá účastníků besed Slováckého krúžku v Brně na súdněj stolici... Bude třeba hledat možnosti, jak urychlit přísun nových členů do této kategorie ...

**XIII. košť pálenek
ve Slováckém krúžku v Brně
13. dubna 2016**

Letošní XIII. tradiční košť pálenek ve Slováckém krúžku v Brně, zřejmě byl „labutí písní“, v tak pro nás, kultovním už místě konání besed. První beseda na Šumavské ulici se konala 15.9.1993.

Avšak 19.2.2007 proběhl první atak tehdejšího nového vedení Univerzity obrany, které ukončilo naše bezplatné místní působení a velkoryse krůžku nabídlo nájem za 3 700 Kč na hodinu (!). Díky šarmu tehdy ještě mladého relativně starosty V.Štěpánka se podařilo věci urovnat a zachovat předchozí klid zbraní

Ten trval do roku 2010, kdy bylo nutno vyklidit pole působnosti za účelem rekonstrukcí a oprav a přemístit se do Rubínu na Makovského náměstí. Zhruba od počátku roku 2014 jsme pokračovali opět na Šumavské až do dnešních dnů... Současný atak na konání našich besed zde bude asi již poslední

9187

SLOVÁCKÝ KRÚŽEK V BRNĚ

KATALOG

XIII. KOŠT PÁLENEK

Univerzity obrany, Šumavská 4, Brno

13. dubna 2016

S39	M. Benda	trnka	2014	48	31,0
-----	----------	-------	------	----	------

U slivovic jsou tučně vyznačeny vzorky, které se ucházely o titul šampiona slivovic.

ostatní

1 lístek

458e

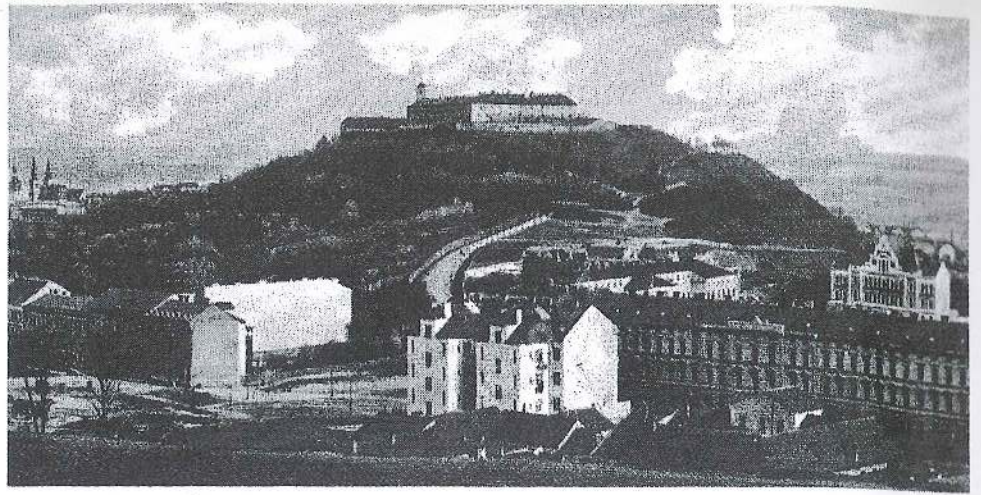
HISTORIE

Město Brno a vojáci

Přerod města Brna, jako hlavního města Moravy v moderní průmyslové město, který probíhal hlavně ve století devatenáctém, s sebou neodmyslitelně nesl i narůstání vojenských struktur, které se na moderní podobě našeho města výrazně podepsaly.

Středověké město, obehnané hradbami, hájili původně ozbrojení měšťané. Brno bylo vedle Olomouce nejvýznamnější zemskou pevností a nebylo dobyto ani Švédy, ani Prusy. S rozvojem válečnictví vyvstala nutnost profesionálů, vydržovaných městem za tímto účelem, a zároveň postupně přebíral povinnosti obrany stát. Proto už v roce 1726 začala městská rada z vlastního rozpočtu stavět (pochopitelně ještě uvnitř hradeb) první kasárna (zvaná pak stará, nebo staroměstská) pro 800 mužů na ulici Veselé, přibližně v prostoru pod dnešním hotelem International směrem k Bedněšovu domu. Následně pak v letech 1751-53 v jejich blízkosti kasárna další, v ulici Panenské (zvaná pak nová, či novoměstská), a to nákladem 50.000 zlatých. Oba tyto areály byly zbořeny až v letech 1924-29. Po roce 1782, kdy císař Josef II. zkonfiskoval církevní majetek, pak vojáci dostali do užívání řadu původně církevních objektů – z výstavného areálu jezuitského kláštera se šesti dvory (mezi dnešní Jezuitskou a Rooseveltovou) vznikla pěchotní kasárna, stejně jako z kartuziánského kláštera v Králově poli, které tehdy ovšem ještě k Brnu nepatřilo. V těchto „kartouzích“ pak později vznikla známá c. k. kadetní škola (dnes fakulta VUT). Obdobný osud potkal také premonstrátský klášter v Zábřovicích, v jehož prostorách byla umístěna vojenská nemocnice. „Jezuitská“ kasárna byla zbourána až v roce 1904 v rámci velké přestavby města, zůstal jen jezuitský kostel, který byl od roku 1786 v péči duchovní správy vojenské posádky jako kostel posádkový. Z františkánského a dominikánského kláštera vznikly výstrojní sklady, vojsku byl předán i starý zemský dům na pravé straně Dominikánského náměstí. V roce 1770 byly vybudovány (z bezpečnostních důvodů tehdy daleko od města) také prachárny se strážnicemi na tehdy zcela pustém Žlutém kopci. Po roce 1800 měla brněnská posádka už na 2500 mužů.

Zcela samostatnou kapitolou vývoje Brna po této stránce byl Špilberk, ležící mimo město. Ve středověku zeměpanský hrad, který byl obsazen královským, později císařským vojskem. Na po-

Nová kasárna na Údolní.

čátku novověku byl proměněn ve vězení, jedno z nejtvrdších v celé monarchii. Po jeho zrušení byl používán armádou za všech režimů převážně jako kasárna, a to až do poloviny 20. století.

Po zrušení pevnostního charakteru města výnosem císaře Františka Josefa v roce 1852 a následném bourání hradeb město rychle expandovalo do svého okolí připojením 29 blízkých předměstí a rozsáhlou novou výstavbou. Součástí této expanze byla i rozsáhlá výstavba nových vojenských objektů, spojená s tehdejší modernizací c. k. armády. Jejich výstavba, která probíhala zejména v druhé polovině 19. století, se soustředila mezi původní Brno a Královo pole, podél dnešních ulic Lidická a Štefánikova. Tak byla vybudována dělostřelecká kasárna na dnešní Staňkově a Štefánikově, jezdecká kasárna na Štefánikově (dnešní veterinární fakulta), obrovské „mundursdepo“, dokonce s vlakovou vlečkou tamtéž, a celý komplex byl završen v roce 1904 výstavbou nových pěchotních kasáren „císaře Františka Josefa“ v roce 1904 na dnešní ulici Šumavské. Vojenská výstavba však probíhala i na dalších místech Brna – na nové Eliščině třídě (dnes Husova) vznikla budova divizního velitelství, nová rozsáhlá zeměbranecská (Landwehr) kasárna byla postavena na ulici Údolní za křižovatkou s Úvozem (dnes fakulta VUT). Kolorit města doplňovala i rozsáhlá vojenská cvičiště – pěchotní na konci ulice Veveří, které muselo posléze ustoupit výstavbě a pěchotní i jízdní na ploše dnešního sídliště Lesná.

Tato vojenská výstavba Brna se během let našich obcí, pojatých v roce 1919 do tzv. Velkého Brna přímo nedotkla, pomineme-li zásadní vliv vojáků na dislokování seřazovacího nádraží právě do Maloměřic. Pouze cvičiště v prostoru dnešní Lesné, tehdy nazývané občany prostě „execirák“, bylo jediným vojenským zařízením (kromě Židenických kasáren, těsně sousedících s Maloměřicemi a postavených až za republiky), které mělo přímý, alespoň akustický vliv na naši městskou část. Když se tam (ještě v 50. letech) cvičilo, střelba rachotila až v Maloměřicích. Jako chlapi jsme na execirák chodili sbírat nábojnice a někdy i nějaký ten náboj, což bylo přísně zakázané a někdy to i špatně končilo. Tato klukovská nedočkavost byla pak po zásluze „odměněna“ o 10 let později, když tam někteří z nás osobně okoušeli vojenských „radostí“ – ale to už se na hranici dosavadního vojenského prostoru stavěla první řada paneláků.

Další etapa výstavby vojenských objektů, měnicích ale i spoluvytvářejících tvář našeho města pak proběhla za republiky, kdy byla postavena m.j. kasárna v Židenicích, Černých polích a Černovicích (letišťe). Vojenské objekty jako účelová zařízení nejsou zpravidla právě architektonickou ozdobou města, jsou však jeho neodmyslitelnou součástí, a nesporně dotvářejí jeho celkovou podobu jak v minulém vývoji, tak i dnes. Není tedy od věci si je připomenout.

Dr. Sylvestr Chrástil

Brněnská kasárna, široký dvůr.
Po něm sa prochádzá šohajek můj.
Po něm sa prechádzá,
Prežalostně pláče.
Až sa tá kasárna celá tráse.

Brněnská kasárna, malovaná.
Malujú jich chlapi se šablama.
Chlapi se šablama, děvčata slzama.
Brněnská kasárna malovaná.

NÁRODNÍ ÚSTAV LIDOVÉ KULTURY VE STRÁŽNICI, SLOVÁCKÉ MUZEUM V UHERSKÉM HRADIŠTI A SPOLEČNOST PŘÁTEL SLIVOVICE ČESKÉ REPUBLIKY VÁS SRDEČNĚ ZVOU NA PREMIÉRU POŘADU 67. ROČNÍKU MEZINÁRODNÍHO FESTIVALU „STRÁŽNICE 2012“

POMÁHAT A PÁLIT

O PÁLENICÍCH, PÁLENÍ A PÁLENKÁCH NA MORAVSKO-SLOVENSKÉM POMEZÍ

**Strážnice,
Muzeum vesnice jihovýchodní Moravy,
areál vinohradnických staveb**

SOBOTA 23. 6. 2012, 18.00–19.30 HOD.

Autoři: PhDr. Ivo Frolec, Mgr. Jiří Severin
Odborná spolupráce: Mgr. Marta Kondrová
Režie: Mgr. David Pavlíček, Martin Rezek
Moderování: Mgr. David Pavlíček, Martin Rezek
Produkce: Mgr. Jan Blahůšek, Pl.D.
Inspice: Mgr. Marta Kondrová
Koprodukcce: Společnost přátel slivovice České republiky a Slovákcké muzeum v Uherském Hradišti

Naučný hudebně zábavný pořad s vážným i nevážným povídáním o převážně nelegální výrobě alkoholu ve vesnickém prostředí.

Scénosled:
Trochu historie úvodem
Pálení jako součást lidové kultury
Černé pálení stále živé
Od pivovnice k slivovici
Poznej lok i patok
Černé pálenice aneb vynalézavost nezná mezí
Slivovice pro zdraví

Účinkují:
Mužský pěvecký sbor S.E.N ze Strání, vedoucí Josef Tinka
Ženský pěvecký sbor ze Strání Netáta, vedoucí Ing. Marie Múková
Štrajchkapela z Kněžpola, vedoucí Petr Hubáček
Cimbálová muzika Stanislava Gabriela, vedoucí Tomáš Gabriel
Folklórní soubor Kunovjan, vedoucí Mgr. David Pavlíček
Vlčnovské budoové umělkyně, vedoucí Martina Chovancová
Javorník z Lúk pod Makytou, vedoucí Pavol Špalek

Reprízy pořadu se následně uskuteční v různých částech naší vlasti a přilehlých zemích Evropské unie. Kulturní a luhumilná veřejnost bude včas informována prostřednictvím denního, týdenního, měsíčního i nahodilého tisku a jiných masmédií, obecní rozhlasu nevyjímaje.

Požární výstraha.
Na vědomí se dává, že během pořadu zvýšeno jest riziko požáří. Posivností každého diváka a účinkujícího je chovati se tak, by nezavdal příčinu vzniku požáří. Vzniknutí oheň je potřeba likvidovati rychle, ne však zhrkle a neuvážene, nejlépe za účasti osob způsobilých, tedy hasičů. Požár ohlašujeme opakovaným zvoláním „HORÍ, HORÍ!“ a bušením kovové tyče o jiný předmět, nejlépe těž kovový. V jiných případech je radno držeti se hesla: Co Tě nepálí, nehlas!

Cimbálová muzika Stanislava Gabriela.

Javorník z Lúk pod Makytou.

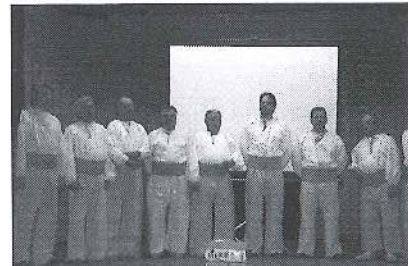
Vlčnovské budoové umělkyně.

Štrajchkapela z Kněžpola.

Folklórní soubor Kunovjan.

Mužský pěvecký sbor S.E.N ze Strání.

Ženský pěvecký sbor ze Strání Netáta.

Horálenka tetka má poseda se svou rodinou
 Kvůli tomu byla včera v lidla, dcerky se jí v máj dala
 (všude byla tetka, ale, odšla se máj dcerky)
 vnučka byla máj v dívanu, dcerky se jí v máj dala
 Horálenka tetka má poseda se svou rodinou

GOŘALENKA TETKA MÁ (V. 2016) pořka

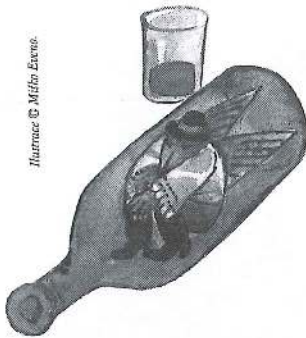
Pro Štrajchkapela z Kněžpola - 2016
D.S. a J. F. H.

RECEPTÁŘ

Anýzový „Děch mrtvé milenky“

Do skleněné nádoby nasympeme 6 g anýzu, 1 g kmínu, 1 g koriandru, 1 g fenyklu a zalijeme 2 l vínovovice. Nádobu dobře uzavřeme a necháme uležet dva týdny na teplém místě. Poté nápoj opatrně slijeme, přecedíme a nalijeme do lahví, které necháme před konzumací ještě další tři týdny uležet.

Ilustrace © Mělo Ewano.

Bezový „Sen proletáře“

1 kg zralých plodů černého bezu nasympeme do skleněné nádoby a zalijeme 2 l destilátu (vínovovice, jablekvice apod.). Nádobu uzavřeme a necháme měsíc uležet na teplém místě. Poté tekutinu opatrně slijeme či přecedíme a dochlutíme studeným sirupem, který jsme uvařili z vody a cukru. Nápoj nalijeme do lahví, zazátkujeme a necháme zrát asi půl roku ve sklepě.

Česnekový „Stěnolez“

250 g oloupaného, očištěného a pokrájeného česneku nasympeme do skleněné nádoby a zalijeme vínovicí. Uzavřeme a necháme uležet dva týdny na slunečném teplém místě. Poté nápoj přefiltrujeme, nalijeme do lahví, zazátkujeme a necháme opět na teplém místě. Užíváme 10 až 20 kapek denně pro své zdraví.

Jablečný „Žabí hněv“

5 kg zralých, čistých jablek nakrájíme na čtvrtky, vložíme do nejlépe kameninové nádoby, posypeme 1,5 kg cukru a zalijeme 1,5 l jablekvice nebo vodky. Ovoce musí být zcela ponořené (lze dolít trochu vody). Nádobu uzavřeme a necháme zrát ve tmě a teple asi dva týdny. Poté nalijeme nápoj

do lahví, zazátkujeme a necháme tři měsíce uležet.

Oskerušovo rumový „Tlamolep“

Vypeckované zralé plody namačkáme v hrnci s přiměřeným množstvím rumu (povrch musí být zalitý), dochlutíme badyánem, celou skořicí, rozinkami, perníkovým kořením a cukrem. Necháme tři měsíce uležet. Poté konzumujeme.

Puškorcová „Bílá hůl“

Rozdrtíme 150 g puškorce, nasympeme jej do skleněné nádoby a zalijeme 1 l vínovice. Nádobu uzavřeme a odstavíme na dva měsíce na slunné místo. Průběžně protřepáváme. Poté tekutinu slijeme, přefiltrujeme, přidáme do ní 100 g světlého medu a přelijeme do lahví. Následuje zazátkování a nutné půlroční zrání ve sklepě.

„Slezská vařonka“

20 kostek cukru navlhčíme rychle studenou vodou, dáme do hrnce a zkaramelizujeme. Přelijeme 1/2 l vody, dochlutíme celou skořicí, citrónovou kůrou a šťávou, líčebkem a necháme povařit. Tekutinu odstavíme, přidáme 1/2 l destilátu (např. potravinařského lihu, jablekvice), med, zami-

cháme a podáváme. Nápoj je vhodný v zimě na zahřátí.

„Žmolkovica“

V hrnci či rendlíku zkaramelizujeme přiměřené množství cukru (nesmí se připálit) a zalijeme destilátem (jablekvice, vínovice). Podle potřeby můžeme mírně naředít vodou. Tekutinu přivedeme do varu. Nakrájíme na drobné kostičky přiměřené množství domácího špeku, osmaľneme jej a poté vlijeme včetně omastku do nápoje. Vše povaríme a ještě horké podáváme.

To je pořád řečí o škodlivosti alkoholu, ale když je někde nějaká epidemie, tak je to dycky z vody!

DENNÍ ZPRÁVY

V a l a š s k á knihovnička

Bača se dožil věku 100 let. Velká sláva, a tak za ním v den narozenin přijel i televizní štáb, aby s ním natočil reportáž. „Jak vy to, bačo, děláte, že jste se dožil tak vysokého věku?“ Bača povídá: „No ráno vstanu, dám si štamprlu...“ „Tak moment, to nemůžeme odvysílat, že ráno vstanete a hned chlastáte. Když budete chtít říct, že pijete, řekněte místo toho třeba, že si přečtete třeba knihu.“ „Tak dobře. No ráno vstanu, přečtu si knížku, pak si přečtu další, dám ovcám a pak čtu a čtu. Až mám doma všechno přečtené, tak jdu k Frankovi a tam čteme jeho knížky. Když přečteme aj ty jeho, ideme spolem do knihovny. A až nás odtát vyhodí, tak ideme spolem za Matúšem, no a ten má doma tiskárnu...“

HISTORIE

Z KRONIKY OBCE MORKOVICE Slivovice & osvoboditelé

Rumunské osvoboditele vítají obyvatelé Morkovic v roce 1945 domácí slivovicí. Vojákům nebyla neznámá, i když její chuťové vlastnosti byly odlišné od rumunské obdoby slivovice tuica (čtyři snjka).

Slivovice pravá je lahůdkou a znamenitým prostředkem pro povzbuzení nervů, těla i ducha. Možná by její účinek zdravotní bylo dobré lékaři opět přezkoumat. Vždyť v historii mnohaleté za lék byla vždy považována. Až v naší době „zmřátnu“ hodnot je nahrazována všelijakými padělkami navíc marketingovými figly nehorázně předraženy. Při uzavírání smluv a dohod všeho druhu se v našem kraji štamprla slivovice používala téměř místo razítka. Dotvrzova-

la vážnost uzavřeného aktu. Svatby, křtiny, svátky, narozeniny, ale i pohřby začínaly povětšinou slavnostním připitkem. Vítání vzácných hostů, zahraničních návštěv, přátel, rodáků tam vždy nesmí chybět závdavek slivovic. Tak tomu bylo vždy. I významná výročí jsou mnohdy připomínána douškem slivovic, protože se tak zvýrazňuje jejich ojedinělost a důležitost. Na fotografiích z Morkovic jsou zachyceny šťastné chvíle osvobození v roce 1945. A zase je u toho slivovice. (str)

RADY PTÁKA PIJÁKA

Ovocný destilát uskladníme nejlépe ve skleněných lahvích opatřených kvalitní korkovou zátkou, kterou zalijeme či namočíme v teplém pečutím (případně i včelím nebo potravinařským vosku).

Ukladňování destilátu v dřevěném sudu může být prospěšné (zvláště u calvacosu), ale vzhledem k celé řadě ovlivňujících faktorů je spíše riskantní.

Po třetím a dalším pálení ztrácí destilát potřebné vonné látky a blíží se chuťově čím dál více lihu. Částečně se tak však dají odstranit nežádoucí vady nápoje (např. kyselost).

Jmennější slivovici získáme z odpeckovaného kvasu, či kvasu zbaveného pecek před vypálením přelícím přes síto. Máte-li rádi typicky

mandlovou vůni a chuť, vypalte kvas s peckami. Pálenka však pak může být i nahorhlá.

Hotový dobrý kvas poznáte podle kysele-nahorhlé chuti, ale nesmí být cítit acetoneem či octem.

Nejste-li příznivcem tradičních postupů, můžete zkusit zestárnutí (zjemnění) destilátu pomocí ultrazvukové čističky.

Zakalení destilátu většinou přejde samo. Pokud ne, může pomoci destilační papír.

Pachut destilátu z připáleného kvasu lze z určité části odstranit filtrací přes aktivní uhlí. Bohužel při ní dojde i k odstranění žádoucích aromatických látek.

Pokud má destilát modrozelenou barvu, je to způsobeno dlouhou nepoužívaným destila-

ním přístrojem z mědi, který zoxidoval a nebyl dobře mechanicky vyčištěn např. octem.

Na požadovanou hodnotu lze ředit destilát destilovanou vodou. Nebojte se ani použití měkké vody – např. pro kojence.

Zmrznutí kvasu jeho kvalitu neublíží, urychlení vykvašení však dočlíte v teplejším prostředí.

Uložení (zakopáním) destilátu do země ničeho zvláštního nedosáhnete, nehleďte na možné problémy s jeho nalezením.

Po vypálení je potřeba nechat destilát odčetrat několik týdnů, u čichové a chuťové méně kvalitních pálenek i několik měsíců.

A nakonec rada nejmenější. Kdy se pije slivovice? Když je.

Ilustrace © Mělo Ewano.

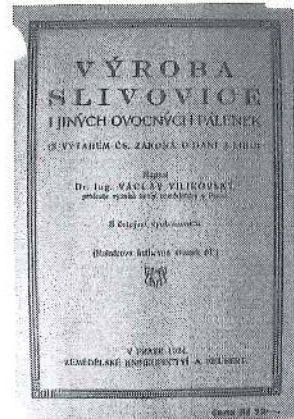
ABSTINENCI DODRŽUJÚ A PRITOM ŽIJÚ

Já sm organizovaný abstinent. Tady před první světovou válkou vznikla taková, říkalo sa temu „Abstinentní rodina“. Dobrovolně sa zrekli veškerého alkoholu. Organizovali to farář Stehlík, kerý byli žák Masaryků, a Masaryk túto věc rozbral v jednom spisu. A taky jedna prěpověď je: „Přivaření naší inteligence je hrob kultury.“ To je Masarykův výrok. Tu byly nekeré ty úmrty, to nebylo ze slivovice, než z takzvané pálenky. To sa u tých obchodníků koupil 99 nebo 98% lih a ten sa zredil na pálenku a to ty, kerý temu holdovali, tak to pilí. No a oni paní farář Stehlík propagovali zavarování ovců, co nebylo v Javorníku vůbec známé, a tak to byl začátek tej změny. Sů ešte dneska len krátčké zbytky nekerych, kerí túto abstinci dodržujú a pritom žijú (směje se). Pálení slivovice bylo až za mojich mladých roků, to je kolem roku 1920 nebo pár roků za tým. Ty pálenice tady žádné nebyly, jediné starosta tenkrát, Kománek z čísla 115, mal takovou na kolečkách pojízdnú a tú si,

kdo secl pálit, kdo mal nekajový ten kvas, to sa k němu zavčelo. Takže to mal každý doma. To pálení... Byl už kontrolní důchodkový orgán ve Velké a to pálení si předplátiť paušálem, že bude trebas pálit 48 hodin nebo dva dni nebo tri dni. A to si na tom velikém důchodkovém úradě předplátiť. Nekedy si to ten orgán kontroloval a všechno toto bylo přísné. To muselo byt předem zaplaćené a kdo si to zanedbal, byla z toho veliká pokuta. Černé pálenice sů až z pozdější doby. Snád najviece sa nejak rozmohly v době protektorátu. Tenkrát to sice bylo špatné, protože nebylo materiálu na kopty a na ty trubice, keré vědly z toho. A kdo byl milovník tchoto alkoholu, tak pálit z téj režeň nebo aj ze žita, nebo teda aj z ovočí. Tak, to víte, bylo to stíhané a muozi na tem doplátiť. Došlo to z toho ilu. Najvíc to byl Lipov a Louka (nejvíce položené horácké obec – pozn. aut.). Tam to bylo domovské a tamotcl sa to dostalo do Javorníka. Stalo sa právě kolem této vojny, že ten chladič aj

ty rúry nemali medené, protože to bylo válečné obhospodarování mědi, a tak to bylo ze zinku. Ten zinec oxidoval a dostal sa do toho výrobku a staly sa tady případy, neclen v Javorníku, ale aj na okolů, že nastala otrava a skutečně téj otravě podlehli, takže išli do hrobu.

Tomáš Majtán (1914–2005), Javorník nad Velickou na Horácku. Vyučeny mlynář z rodu vlastního od 16. století vodní právo, absolvent sadařské a ovocnářské školy ve Strážnici ve 20. letech, jeden z nejvěších odborníků na tradiční odrůdy ovoce, v 90. letech minulého století nejstarší aktivní varhaník na Moravě, včelář, písmák, amatérský malíř a archeolog. Celoživotní abstinent.

RÁDCE

JOSEF NIESNER

Lide moravský!

Kopty slivovice se v posledních letech staly v našem okrese Uherské Hradiště velmi populární. Nejstarší je v Jaluží, má za sebou už 30 let konání. Druhý nejstarší je pravděpodobně na Salaši. Možná i před tím byly konány některé kopty, rádi bychom jejich historii zveřejnili. Pokud má někdo informace, rádi je uveřejníme. Kopty mají svá pravidla, v různých obcích se poněkud liší. Protože chceme požádat i celookresní kopty (první ročník již proběhl), bylo by dobré pravidla postupně sjednotit.

Jak hodnotíme dobrou slivovici u nás na Salaši?

Pravidla kopty

1. Soutěže se může zúčastnit každý, kdo pro salašský kopty poskytne řádně označený vzorek.
2. Počet vzorků od jednoho soutěžícího je neomezený.
3. Degustační komise sestává z tří členů s libovolným zastoupením mužů i žen. Počet komisí základního kola je neomezený. Pro nomináční a finálové kolo je stanovena jedna degustační komise s max. 8 členy. Pro regularnost soutěže je nutné, aby byla komi-

se sestavena z 5-ti předsposlních členů a členů domácích.

4. Seznam soutěžících s přidělenými čísly je ve známosti pouze paní VI. Masafíkové, která se nesmí účastnit vlastní degustace.

a/ seznam účastníků se zveřejňuje až po předání ověřených výsledkových listin a to mezi organizátory akce – KPS a paní VI. Masafíkovou

5. Vzorky se hodnotí anonymně a/v základním kole 10-ti bodovou stupnicí b/v nomináčním kole 5-ti bodovou stupnicí c/ve finálovém kole 3 bodovou stupnicí d/ podle místně upraveného standardu hodnocení ovocných destilátů.

6. Soutěž probíhá v šesti kategoriích:

- a/ nejlepší slivovice
 - b/ nejlepší hruskovice
 - c/ nejlepší meruňkovice
 - d/ nejlepší jablečkovice
 - e/ nejlepší vzorek z ostatního letního ovoce nebo směsí
 - f/ nejlepší likér
 - g/ nejlepší oskerušovice.
7. V základním kole hodnotí každý vzorek dvě komise – celkem 6 členů.

8. Do nomináčního /2/ kola postupuje max. 30 vzorků s nejvyšším bodovým hodnocením.

9. Do finálového /3/ kola postupuje 10 vzorků s nejvyšším bodovým hodnocením.

10. Pro všechny jiné kategorie mimo slivovici vypadá nomináční /2/ kolo a vzorky s nejvyšším bodovým hodnocením postupují přímo do finálového kola.

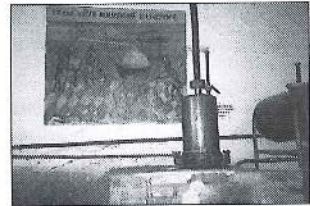
Do finálového kola z jiných kategorií postupují pokud možno první tři vzorky s nejvyšším počtem obdržených bodů.

11. O celkovém vítězi v každé kategorii rozhoduje přidělený nejvyšší počet bodů ve finálovém kole

a/ v případě rovnosti bodů rozhoduje dále poměr hlasování v komisí

b/ jestliže je poměr hlasování v komisí nerozhodný, je určen vítězem ten vzorek, který obdržel v základním kole vyšší počet bodů.

12. Oficiální výsledky musí být zveřejněny v katalogu kopty slivovice.

DÁREK JAKO HROM!

MECHANICKÝ MODEL

MOBILNÍ PÁLENICE

Modely jsou vyráběny v uměléch limitovaných seriích a jejich zpracování, funkčnost a použitelnost kvalitních leteckých materiálů a sítěch láká zájemavý, sběratelů vychlebovaný technický oslabit.

Dárkové sady modelů mobilní pálenice a příslušenství
www.mobilninpalenice.cz

Vydělá a dodává Nitara s.r.o., Prámyalová zóna 526, 687 38 Nedakonka, Tel.: +420 572 503 352 www.mobilninpalenice.cz

* NA VĚDOMOST SE DÁVÁ, ŽE JEST USTANOVEN "KLUB 1922" *
Klub majitelů mobilních pálenic vzor 1922

KDO NENAVŠTÍVIL SLOVÁCKÉ MUZEUM V UHERSKÉM HRADIŠTI, NEZNÁ SLOVÁCKO!

Slovácké muzeum v Uherském Hradišti
národopis regionu

Muzeum lidových pálenic ve Víčnově
nelegální destilační přístroje a příslušenství

Galerie Slováckého muzea
výtvarné umění jihovýchodní Moravy

Památník Velké Moravy ve Starém Městě
šperky, zbraně a jiné nálezy z období Velké Moravy

Letecké muzeum Kunočova
civilní a vojenské letouny

Muzeum v přifrodě Topolná
památky lidového stavitelství, tradiční bydlení

Blížší informace na www.slovackemuzeum.cz

STAVME LIHOVAR! ANEB JAK VEN Z KRIZE

Bylo u nás učiněno mnoho zdravých náběhů, byl učiněn, jak se říká – příliš, ale hned zase byl odliv, jak náhle se přestalo a zapomnělo. My musíme hledět tento příliv udržeti v trvalé výši a k tomu je potřeba pevných rukou nás všech. Co to pomůže psáti v novinách, když se nikdo práce nechopí?

Pročež k práci!

Nevoláme na darmo k mobilisaci všeho rolnictva. Je doba velice zlá, a nepřinutíme-li dnes naše rolnictvo, aby se chopilo svépomocné akce, tedy již více nikdy se tak nestane, poněvadž pak bude pozdě.

Dnes prozatím upozorňujeme na jeden důležitý podnik a sice jak v čele tohoto článku je nadepsáno:

Postavme lihovar. To je to nejjednodušší, nejmožnější a nejlacinější, při tom nejvýnosnější továrna družstevní. Za pomoci našich záložen dá se podnik tento záhy uskutečnit. A radíme začít s tímto podnikem proto, poněvadž rolník letos skutečně neví, co má do půdy vsadit. Řepa, obilí nic neplatí. Co tedy sázeti? My jsme arci pravou dobu zřizování hospodářských lihovarů propásli a nyní, když je výroba lihu kontingentována, nedosáhneme tak značných výhod. Ale přesto přese všechno je lihovar podnik výnosný a v nynější době úpadku cen polních plodin výtečný prostředek na lepší zhodnocení čili zpeněžení výrobků zemědělských.

Lihovar měl by státi v každém okrese. Vypláči-li se palírna jednotlivci, proč by družstvo nemohlo pustiti se do podobného podniku?

Je to v našich rukou! Kéž se nám jednou rozbřesne a my uznáme, jak chybujeme, že nchospodaříme jako celk nýbrž rozptýleně. Jinde v jiných zemích činí rolnická družstva pravě divy. Ale u nás jdeme zpět, na místo abychom po příkladu jiných zemí pokračovali.

Budiž tedy prvním znamením lepší doby zřizování lihovarů, zdařli se toto, nabudeme odvahy i ostatní hospodářské podniky si zbudovati. Nesmíme otálet, ale začneme všude a všichni, konejme schůze, a hned budujeme. Více skutků – méně řečí!

Slovácké noviny 1906

VODKA S LEDEM POŠKOZUJE LEDVINY,
RUM S LEDEM POŠKOZUJE JÁTRA,
GIN S LEDEM POŠKOZUJE SRDCE,
WHISKY S LEDEM POŠKOZUJE MOZEK.
JE TO VŮBEC MOŽNÉ, ŽE JE LED TAK ŠKODLIVÝ?

PRYČ S KOŘALKOU!

HISTORIE

JOSEF KOŘERZA

Pryč s kořalkou. Lidu i lidumilům, přátelům i nepřátelům lihových nápojů vepsal Josef Kořerza L. P. 1885.

U všech národů a ve všech dobách i zeměpásmech byla a jest obecná náchylnost zneužívat rozčilujících prostředků. Noc chytli se vína, jako by se mu voda potopou zhusila. Příkladem Noemova následoval pomalu všecek svět. Staří Římané opjeli se o hostinách tak, že to kolem tabulí vypadalo jako na bojišti – plno padlých těl a bolužel i padlých duší. Ještě dnes jest opilství pánem světa. Nejlepším osvěžujícím nápojem jest voda; kdo by se však také rád posilil, tomu poslouží zase mléko, podmaštlí apod. Piva neradím v tomto případě nikomu, poněvadž jest proti vodě a mléku náramně drahé a svým líhem nebezpečné, ač méně nežli kořalka. Lid náš opěvá kořalku jako největší dobro na tomto světě. Čtvrtka kořalky pryč jest lepší, než kdyby zlatý kord do hřicha pichnul! Mnohý říká: „Co užiješ, to máš“, pije kořalku, aby něco „užil“. Zvláště chudí kořalečníci říkájí: „Copak má chudý člověk na světě dobrého?“ Častěji než ochroma posiluje kořalečníky jakási divná nezřízenost pohybu; chůze takových mrzákův jest na-

máhavá, nejistá, brkavá, všechny jejich pohyby jsou (raslavé, rovnováhu souva dovedlou zachováti. Proto mívají kořalečníci často „vlčí mlhu“ na očích, takže nerozlišují jasné věci, které se jim zdají třásti a kolísati se; takoví lidé rozoznávají špatné barvy, obtížně čtou a mívají ráno i večer lepší zrak než o poleháních.

Věru podivem naplňuje člověka žalostná okolnost, že jednotlivé odbohy naši nejvyšší státní správy, jejichžto snahy o blahobyt národův mají se ladně doplňovat a vzájemně podporovat, naopak si nanejvýš odporují. Jen příkrým odporem a hrubou nesrovnalostí sluší nazvat současnou starostlivost o prospěch a zdar školství. Skoro v každé osadě jest více krčem nežli škol. Rodičové, vdávající své dcery, nehleďte na statek ani na šviháctví a jiná vnější lákadla ženichův; nejbohatším je ten, kdo má nejméně potřeb, a nejhorším hospodářem, mužem i otcem jest pravidelně ten, kdo již jakožto svobodný chasník přeje lihovinám a zvláště kořalce. Opilici nedvěřuje jednotlivce, má mu suad důvěřovati lid, může naň spolehnout stát? Ó ne, volám! Výborným prostředkem proti kořalečníctví jsou pořádné obecní knihovny, sbírky poučných

a zábavných knih a časopisův, které obec na svůj náklad zaopatřuje, stále rozmnožuje a svým členům ke čtení zdarma nebo za mírný poplatek půjčuje. Mnoho dobrého způsobily již spolky střídmosti neb úplné zdrženlivosti od pití lihovin, které jak v cizině, tak i v našich zemích po delší dobu o vymýcení chlastu a zvláště kořalečníctví se vynasnažovaly a dosud vynasnažují. Spolek proti pití kořalky možno založiti v každé obce menší osadě, kdekoli kořalku pijí. Počátek v té věci může učiniti každý, zvláště kučr neb učitel. Od ochlastův a krčmářův nelzeť ovšem nikdy očekávati, že založí spolek střídmosti nebo zdrženlivosti. Věci musejí se chopiti střídli lidé sami. Všichni Boží bojovníci a přátelé jeho! Vstaňte k boji na zmar moru pekelného! Slyšte, bratři, muži rodni, ženati jakožto svobodní! Kořalky se odlekněme, nový život započneme. Kořalka jest rodem z pekla, zlému ďáblu utekla, napřed k pohanům se brala, potom i k nám se vedrala. (Možno i zpívati na notu Hora, horo, vysoká jsi.) Protož, obce československé, pamatujte na budoucnost a na své potomky! Pryč s krčmami! Pryč s kořalkou!!

Výroba slivovice.

Poučení
pro hospodáře a vyrábitele lihovin,
jak nejvhodnějším a nejlacinějším způsobem
vyráběti izo
slivovici při řádném a správném využitkování
peckového ovoce.

Na základě dlouholeté praxe a vlastních zkušeností
napsal
HYNEK V. BURIAN,
ředitel hospodářské školy v Nov. Bydčově.

V PRAZE.
Nakladatel A. Řeřichovský, knihkupec,
1898.

Cena 40 hal. — 20 kr.

Desatero účinků slivovice na chlapy

1. šampřla: přestane smrdět z huby
2. šampřla: přestane ozybat v nohy
3. šampřla: přestane bolet břuch
4. šampřla: přestanú sa třepat ruky
5. šampřla: přestanú tlačit škarbaly
6. šampřla: přestane sa mračit
7. šampřla: začne si pítvat
8. šampřla: začne mládnúť
9. šampřla: začnú sa mu líbit cuzí roby
10. šampřla: začne sa mu líbit manželka

Pozor! Na roby to negdy působí opačně!

4.888

Vizovická slivovice

Podnebí valašského kraje po staletí švestkám a jejich pěstování přálo a nabízelo jim dostatek životadárné vláhy i slunečního svitu. Na konci 19. století bylo možné na vizovických kopcích spatřit více než 70.000 švestkových stromů. A byl by hřích nenavázat na sadařskou tradici a také dnes nevyužít těchto ideálních podmínek. Společnost RUDOLF JELÍNEK proto v roce 2003 zahájila výsadbu vlastních švestkových sadů na jižní straně vizovického údolí, v oblasti zvané Těchlov. Po pěti letech společnost sklídila první úrodu a započala novou tradici - výrobu limitované série Vizovické slivovice z vlastních vizovických švestek.

Dnes je švestkami osázeno již na 50 ha a v sadech najdete téměř 20.000 stromů v 9 různých odrůdách. Švestky jsou po jednotlivých odrůdách samostatně kvašeny a páleny. Vizovická slivovice zraje minimálně 365 dní a od úrody 2009 členové Spolku přátel Jelínkovy slivovice vybírají nejlepší odrůdu Vizovické slivovice, ze které se poté stáčí exkluzivní odrůdová edice Vizovické slivovice. Za rok 2009 byla vybrána odrůda Čačanská rodná, vítěznou odrůdou roku 2010 se stala Stanley. Zlatá varianta Vizovické slivovice je pečlivě vybranou kombinací několika odrůd vizovických švestek a svou zlatou barvu a plnou ovocnou chuť získává zráním na sušených vizovických švestkách.

R. JELÍNEK

INSERCE

ROZHOVOR

JIŘÍ JILÍK

Není nad: **PEČECKOU**:
ZRNOVKU V KOSTKÁCH

ÚSPORNÁ: VŽDY
STEJNOMĚRNÁ
DÁVKA.

CENA:
Kč 180

PEČEČKA
TJEBENKA
KAYOVĚ
NAHRAZKY
ANT.KOJTELECÍ,
P.E.C.K.Y.

Jak vypáliti lepší slivovici

Rozhovor s panem Balaštíkem

Rozhovor s předním odborníkem na konzervaci potravin Jaroslavem Balaštíkem z Ostržské Nové Vsi a autorem knihy „Jak vypálit lepší slivovici“.

REDAKTOR: Pane Balaštíku, pálení slivovice je činnost, ve které hraje významnou roli tradice, a tak jsou nové poznatky přijímány pomalu a se značnou nedůvěrou. Jak mám postupovat při přípravě švestkového kvasu do dvou set litrového sudu, abych napálil „lepší slivovici“?

BALAŠTÍK: V prvé řadě musí být švestky zralé, odstopkované, čisté nebo nejlépe dobře omyté. Den před prvním sypáním do sudu si připravíte zákvas, nejjednodušší a osvědčený je zákvas z pekařského droždí. Připravuje se z jedné kostky (42 g), která se rozdělí do 200 g cukru, promíchá a vlije asi do tří kilogramů alespoň ve troji vodě omytých nejlepších švestek. Směs ručně pomáčkete, kbelík zakryjete a dejte do tepla rozkvasit do příštího dne.

První sběr nasypete do kbelíku, švestky posekejte sekáčkem, pomáčkete dřevěnou palicí apod. a vysypete do čistého sudu. Potom vlijte zákvas a kvas rozmíchejte. Kvas začne okamžitě kvasit a ostatní mikroflóra je téměř

vyloučena z činnosti. Další stejně rozmělněné švestky vždy řádně vmíchejte do kvasu. Poté vždy kvas zavřete víkem, nebo pevně ovažte PE fólií.

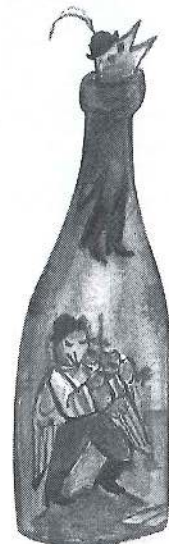
Plnění sudu může probíhat po celou dobu sklizně a sud po ukončení sběru nemusí být plný, volný prostor bude dostatečně konzervovaný kvašením vzniklým oxidem uhličitým, který nesmí ze sudu uniknout. Po skončení sběru sud uzavřete víkem s kvasnou zátkou naplněnou vodou. Víko i zátka musí být vzduchotěsná, jinak může časem po vykvašení do sudu vnikat vzduch, který způsobí zkažení povrchu a pak celého kvasu, tj. octo-vaření, plesnivění aj.

Nemá-li sud víko nebo není-li hermetické, ovažte sud PE fólií a pevněji ohepněte gumovým lankem s ocelovými háčky. Po vykvašení přidejte druhé lanko s háčky naproti.

Takto připravený a ošetřený kvas je jakostní a trvanlivý a bude z něho dobrá slivovice.

REDAKTOR: To jsou ale skutečně novoty běžně nepoužívané – zákvas a sud s kvasnou zátkou?

BALAŠTÍK: Ale ptal jste se mě, jak napálit „lepší slivovici“, než jakou jste pálil dosud. Tak to je recept.

Ilustrace © Město Eben.

Když zpívají jenom chlapi

Mužáci Víno... a zpěv, tady slovo ženy vypadává. Mužáci z Hrušek patří mezi šestnáct unikátních čistě mužských pěveckých sborů, které působí v Podluží. Foto: Anna Vavříková, MAFRA

V Podluží pomalu není obec, jejíž čest by nehájil vlastní mužský pěvecký sbor. **Mužáci jsou podle etnografů unikátní fenomén.** Sborů právě plánují svůj festival.

Lukáš Valášek
redaktor MF DNES

JIŽNÍ MORAVA Zhruba za měsíc se počet obyvatel ani ne dvoutisícových Hrušek kousek od Břeclavi až zdvojnásobí. Sjedou se tam totiž na dvě stovky mužů a jejich publikum. Šestnáctka mužských pěveckých souborů je unikátem oblasti Podluží, která se rozkládá na Břeclavsku a Hodonínsku v kraji vína. Na místě budou pět všechny sbory

až na jeden. Mužáci teď zažívají velké znovuzrození. Je to zájmem o kořeny, který je podle etnologů výrazným trendem.

„Sbory mužů vznikají od padesátých let minulého století. To, co se odehrává dnes, by se dalo nazvat takovou renesancí. Lidé pátrají v archivech po starých písničkách, oživují repertoár,“ vysvětlila Klára Cisaríková z brněnské pobočky Etnologického ústavu Akademie věd, který má rozsáhlý archiv písní z Podluží. Ale mnozí muži přítom nepějí jen staré skladby. Vznikají dokonce nové lidové písně díky místním kapelníkům dechové hudby. Podobně jako experti poznají podle nepatrných variací kroje konkrétní obec, liší se dědiny i písněmi.

Že by v jedné oblasti téměř každá obec měla svůj vlastní mužský sbor, který pravidelně zpívá a zkouší, to je podle etnologky Cisaríkové unikátní i v evropském měřítku. A že tady tradice v takové míře přežily,

přítom můžou vděčit nejspíše i vínu. Ve sklípku se totiž pije daleko lépe.

Zásadní pro život v obci

Kdo by si myslel, že jde o zábavu důchodců, nepřekně by se pletl. „Rozhodně to není zábava jenom pro starší. Mužákům bývá od třiceti až třeba do pětasedmdesáti. A samozřejmě lákáme i mladší,“ usmívá se jeden z pořadatelů, František Tichý, jinak také bývalý starosta Hrušek a hlavně člen zdejších mužů.

Mužácký pěvecký sbor Svobodničan, Mužáci z Tasovic, Švarcavan – mužáci z Nosislavi. Mít vlastní sbor je dnes pro podlužácké obce věcí cti. A zatímco leckde jinde bývají centrem kulturního života dobrovolní hasiči a starostové tvrdě bojují, aby v obcích zůstala aspoň samoobsluha nebo místní hospoda, v Podluží na sebe kulturu vážou právě mužáci. Přijde jim to přirozené.

„Když jde někdo žádat o ruku, má svatbu nebo pohřeb, zpíváme.

Vystupujeme na všech akcích - i na hodech či narozeninách. Vracíme písně do života,“ popsal vedoucí mužského sboru Kostice-Tvrdonice Bohumil Gál. Sám bývalý policista.

Mužáci, mezi kterými jsou i řidiči z povolání či malíři nebo podnikatelé, mají zpěv jako koníček. To ale rozhodně neznamená, že se jen tak jednou za čas sejdou a zpívají před publikem. Součástí života pánů jsou pravidelné zkoušky. Ovládnout písničky, které jsou často desítky let staré, totiž trvá měsíce a roky.

„Scházíme se pravidelně každý týden. Bez trénování bych rozhodně před lidmi nešel. Naučit se vše zpívat ze starých zpěvníků je dřina, ale když to pak zvládneme a vše zní, jak má, je to perfektní zážitek,“ dodal Gál.

A jak říká sám Gál, vystopovat, kdy se v obci začali scházet chlapi, aby společně zpívali, je obtížné. Původní sbor vznikl v roce 1927 a ob-

noven byl v 80. letech, dnešní členové si ale nepamatují, že by někdy nezpívali. Je to pro ně přirozenost.

Za sebou mají zdejší muži třeba také natočení vlastního hudebního CD. A v Kosticích-Tvrdonicích svůj „konkurenční“ sbor daly dohromady i ženy. Mladé naděje si tam vychovávají i v dětském souboru Kostičánek, který na akcích často plní roli „předskokana“.

Letos se zpívání bude konat 21. května už po šestnácté. Pořadatelství rok co rok rotuje po jednotlivých obcích Podluží. Teď muži hlásí, že chtějí do Hrušek přilákat mnohem větší publikum a udělat ze svého setkání událost.

Moravské navazování na tradice získává přímo světový věhlas, dokazuje to jiná část zdejšího folkloru. Tanec slovácký verbuňk, kterému se mnozí z mužů také věnují, to v roce 2005 došel až na seznam světového nehmotného dědictví UNESCO.

MS99

Jiří Zablazský

74

a

krůžková svatba

Lenka Smutná

4601

Klasika po obřadu : cigánka vnucující svoje nechtěné děcko, naléknutí chomoutu Balvánkovi, nasazení a zamčení koule nevěstě na nohu, atd ...
to už tady bylo / ach jo ...

4602

Kdo v naději žije, neumírá ...

F. Hrubín

*S bolestí v srdci oznamujeme všem přátelům a známým,
že navždy opouštíme náš milovaný sál v klubu UO*

na ŠUMAVSKÉ ul.

* 15.9.1993 + 4.5.2016

S naším drahým, pro nás ztraceným sálem, se naposledy rozloučíme
ve středu 4. května 2016
smuteční besedou a veselou zábavou

Jménem pozůstalých krúžkových siroteků

V. Štěpánek, starosta

M.Hebron,

L.Vylam, Z.Fajbus, místostarostové

Za projevy soustrasti děkujeme

Slovácký krúžek v Brně

Štěpánek na snímku nesoutěží
s jím v páce, ale pláclí si
na zdar ke hledání nového
pro Slovácký krúžek ..

Na horním snímku je Marcelinina outdoorová prodejní výstava krojových doplňků ze second handu. Jinak běžný pohled na bavící se návštěvníky besedy nenasvědčuje o tom, že je poslední na Šumavské ...

... bohužel už se sem nikdy nevrátíme... ani kdyby nás vojanští páni přemlouvali, ani kdyby nám nabízeli i modré z nebe... prostě, kde nás nechtějí ať si kušují ...

4604

Slovácký krúžek v Brně ⁷³
Vás srdečně vítá

na besedě u cimbálu
4. 5. 2016

Klub UO Šumavská 4
Děkujeme za Vaši podporu

IVETA se dočkala !!!

8.5.2016 přivedla na svět malou Jůlinku,
rozenou Tauchmanovou.

Hurááá, další krúžková tanečnice je v pořadí !

Pálava 7.5.2016

Odjezdy na historický pochod kolem Pálavy, byly poněkud ovlivněny hysterií účastníků ...

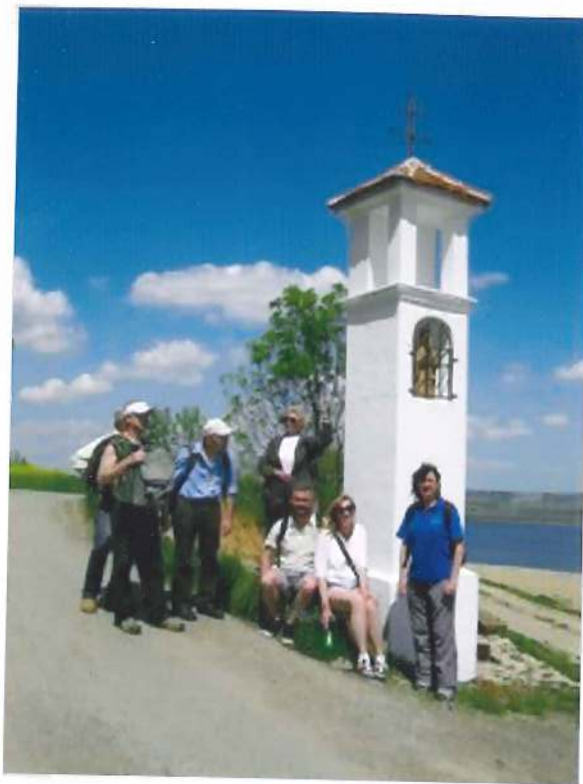
... ale nakonec jsme se všichni sešli v Mikulově a bylo nás celkem osmnáct !

byl to výlet plný překvapujících rozhodnutí, chodili jsme sem, chodili zas tam, od rána do noci a nebylo nám už pomoci .. Je sice třeba ocenit iniciativu Milušky s jakou naplánovala trasu, ale čeho je moc – už je příliš ...

4606

Ale nakonec, byl konec dobrý !
A tak příští rok na shledanou !!!

Taneční skupina
v pátek 13.května 2016
ovládla Koločavu ...

Vřele doporučujeme všem krůžkařům návštěvu restaurace na Bayerově ulici č. 10, která se zve KOLOČAVA. Bezva interiér, výborné pivo a ještě lepší jídelníček ... A ve sklepních prostorách je velmi vhodné prostředí na podobné „čochy“ jaký bylo možno absolvovat v pátek třináctého ...
Sešla se skvělá parta pařmenů !!!

19. května 2016

“Čarodějnice“,
konečně na Fajově,
za hlasitého
krákání havranů,
kteří se tu ještě
v tento (ne)čas zdržují ...

4608

No, čarodějnice, které dorazily na Fajov poněkud odrostlým košťatům, ale zato přivedly svoje děťátka kůzlátka a Fajo jim otevřel všechna ke hraní vrátka ... Prý v příjemném prostředí se zabavili velmi dobře všichni došedší !

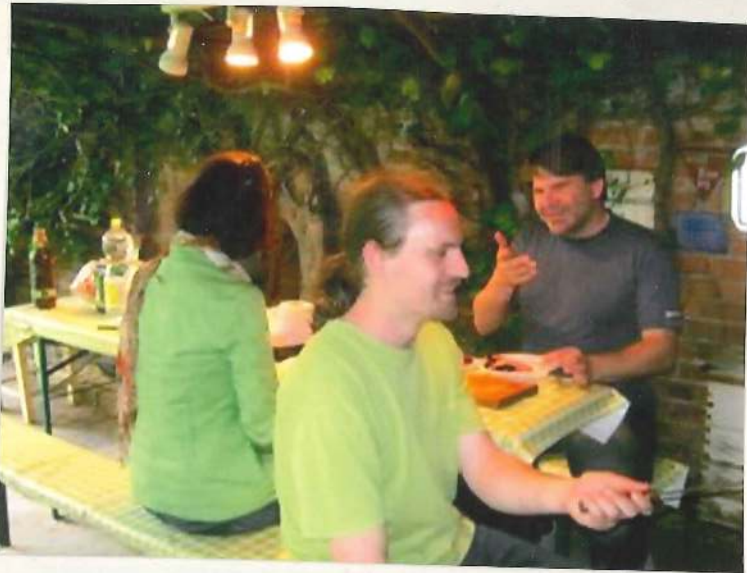
4608

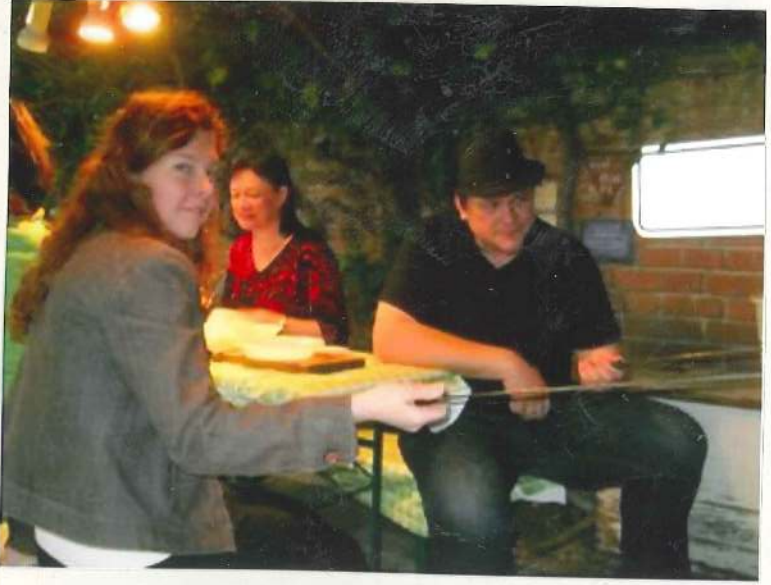
Jídla bylo dosti a všem do sytosti ! Malí velcí, všichni se střídali u krbu, který hořel po celý večer a nakonec i dlouho do noci.

4610

...na si užívala jedno s posledních
...řebalování pouze Adélky.
...rzy bude mít Adélka sourozence.
...do to bude ? Bratříček nebo sestřička, to ví kdo ?

Zdeničku, naši krůžkovou světoběžnici ctí, že jak slíbila
tak i přijela. Bylo nás už sice poskrovnu, ale užili jsme si
její vyprávění co všechno na svých štacích v Anglii,
Skotsku, Kanadě, Francii a Řecku zažila ...

Po Jůlince Tauchmanové (Turkové)
je dalším přírůstkem do krůžkové
rodiny Ondrýsek Kubínů,
který spatřil světlo světa 4.6.2016
v 19:10 hod. SEČ.
Vážil, považte 3,48 kg
a měřil celých 49 cm.

Tož, vítaj chlapče, keď si prišiel ...

... takže bylo jasné, že dojde k oslavě a blahopřání
šťastnému tatíčkovi Tomovi. A to proběhlo
10.6.2016

na hřišti místního Tatranu v městské části Brna

– v **Kikirikísdorfu** !

Na oslavu se dostavila celá Tauchmanovic rodinka
až z Hořic v Čechách.

Reprodukovaná hudba svými
decibely lásky rozparádila účastníky oslavné pařby,
ale malou Julču to nijak nevzrušovalo
a ta klidně spala a spala ...

prof. PhDr. Vladimír Úlehla

73. člen Slováckého krúžku v Brně

od 28.2.1939

- * 16.7.1888 Vídeň – † 3.7.1947 Brno
- profesor fyziologie rostlin na PŘF MU v Brně, ekolog, fi vědeckého filmu
- Národnost česká
- státní příslušnost Rakousko-Uhersko, ČSR
- zajímavé okolnosti : Garant expozice odboru pro vědu, duchovou a technickou kulturu a školství vysoké na Výstavě soudobé kultury v Brně v roce 1928. V roce 1931 stál u zrodu Studijního sdružení Velká.
- V letech 1931–1932 natočil celovečerní **etnografický film Mizející svět.**
- Bydliště : Brno: - Gomperzova (dnes Mahenova) 4 (1923–1927), - Kounicova 63 (dnes 55) (1927–1934) - Preslova 23, - Květná 3, - Havlíčkova 106

- Vzdělání : 1899–1907 gymnázium v Brně, Kyjově a Strážnici, 1907–1908 Filosofická fakulta České univerzity v Praze, 1908–1911 Filosofická fakulta univerzity ve Štrasburku (1911 titul PhDr.), 1912–1913 studijní pobyt v Lipsku, 1920 habilitace, 1921 mimořádný profesor, 1931 řádný profesor fyziologie rostlin

- zaměstnání

1919–1921 Ústav fyziologie rostlin Filosofická fakulta České univerzity v Praze,
1921–1947 Ústav pro fyziologii rostlin PŘF MU,
1945/1946 děkan PŘF MU,
1946/1947 děkan PdF UP v Olomouci

- odborné a zájmové organizace

Masarykova akademie práce, Národní rada badatelská, Moravská přírodovědecká společnost, Československá akademie zemědělská, American Society of Plant Physiology, The American Association for the Advancement of Science, The American Ecological Society, Sdružení kulturních organizací (spoluzakladatel a první jednatel)

- čestný hrob Ústřední hřbitov města Brna, Vídeňská 96, skup. H5 hrob č. 94
- poznámky

V letech 1914–1915 vojenská služba u sanitárního útvaru ve Vídni, v Bratislavě a v Haliči; koncem dubna 1915 odsouzen ke dvěma rokům pevnostního vězení a ke ztrátě občanských a vojenských hodností "pro panslavismus a bratření se s ruskými zajatci" a do října 1916 vězněn v Möllersdorfu u Vídne. V letech 1916–1917 vojenská služba v Innsbrucku a v Záhřebu; v roce 1918 bojoval na italské a na francouzské frontě; v říjnu 1918 se jako velitel československé hodonínské posádky zúčastnil převratu; v roce 1919 byl členem generálního štábu československé armády.

Prof. Úlehla proslul též jako neúnavný pracovník folkloristický: sbíral lidové písně z Moravského Slovácka a roku 1933 natočil zajímavý hraný film Mizející svět, v němž se pokusil sloučit folkloristický záznam s filmovou fabulí.

Také napsal velice zajímavou knihu Živá píseň (1949) kde narozumoval sbírání lidové písně.
13/06/16 Julia Úlehla a Martin Úlehla (pravnučka a vnuk Vladimíra) navštívili slovácké tradice v knihovně, aby smohl obnovit svůj slovácký přírod. Děkuje velice za možnost vidět slovácký film a poznání a med se jich kdy ještě nic navštíví.

Julia Ulehla:

Strážnické písničky v newyorském hávu

Rozhovor vedl : Jiří Moravčík

Americkou češtinou zpívané moravské lidové písničky doprovází bývalý kytarista Lou Reeda a muzikantská smetánka newyorské avantgardní scény. Album *Dálava* ovšem není dílem cizinců pohrávajících si se vzdálenou exotikou: zpěvačka Julia je pravnučkou profesora Vladimíra Ulehly a idea transplantovat moravské lidové písně do šilenství New Yorku ji napadla při překladu jeho legendární knihy *Živá píseň*.

Světznámý biolog, významný brněnský etnomuzikolog a zakladatel festivalu ve Strážnici se vydání knihy v roce 1949 nadožil, v devětapadesáti zemřel dva

roky předtím. Uvedl ji slovy, dávajícími dnešnímu snažení americké pravnučky smysl: „Věřím, že až se dosyta napijeme vína dále, nabažíme se dosyta cizích vzorů, pohráme si dosyta se všemi směry a hesly, pak že – lhostejno před tváří věčnosti, či v pokolení třetím, čtvrtém i pozdějším – zase se v nás ve všech uplatní vlastní zakotvení, uvědomíme si kořeny, kterými jsme s tímto životním okolím spjati tisíciletí. A pak, nikým nezávaná, vrátí se též píseň. Jen aby se dožila té chvíle!“

Původně operní pěvkyně a pozdější dlouholetá členka experimentálního italského divadla The Workcenter of Jerzy Grotowski and Thomas Richards, kde se věnovala také africké hudbě, se s manželem **Aramem Bajakianem**, kytaristou arménského původu, mezi lidmi z okruhu Johna Zorna pohybuje delší čas. Z toho na první pohled nevyplývá touha překlomit domácí zpívání moravských písní do loňského debutového alba *Dálava*. Jenomže krev nepopřete a připomínal to i profesor Ulehla: „Píseň linoucí se z úst rodičů takřka denně, ryje do paměti brázdu tak pevnou jako řeč.“

Píseň považoval za živý, vyvíjející se organismus a před „hraním do všech puntíků“ upřednostňoval „nacházení vnitřního řádu v lidových písních“, čímž Julii s manželem na albu leccos usnadňuje; zbavuje je vysvětlování, proč namísto houslového cifrování posloucháme frenetické jazzování, distorzní kytary, marockou loutnu guimbri a zvukové experimenty. „I kdybychom chtěli, nemohli jsme znít tradičně. Vložili jsme do písní sami sebe a dali jim tělo a zvuk,“ vysvětluje **Julia Ulehla**.

Váš dědeček Jiří Ulehla a babička Blanka byli také zanícení milovníci moravské lidové hudby. A co otec Martin a matka? Měla jste díky nim ve Spojených státech blízko k hudbě ze Strážnicka, zpívali jste si doma?

Ano, můj otec miluje moravskou lidovou hudbu. Pouštěl si doma velmi nahlas Martina Hrbáče a zpíval, co mu dech stačil, zhluboka se u toho nadechoval a heroicky gestikuloval. Matka je Američanka z Texasu a nikdy nevypadala, že by jí tahle hudba nějak zvlášť zajímala. Ačkoliv vlastně ano, protože se vždycky snažila hlasitost ztlumit. Všechna doma poslouchaná moravská lidová hudba pocházela ze Slovácka. Otec mě se sestrou naučil několik písní, ale pořád se jednalo o malou část mého hudebního života. Nikdy jsem nenavštívila žádný folklorní klub, i když jich je v Severní Americe spousta a lidé v nich moravské tradice udržují.

Co jste jako teenager poslouchala za hudbu a kdy jste si uvědomila, že vaše kořeny leží na Moravě? A bavila jste se o nich někdy se svými vrstevníky?

Led Zeppelin, Jane's Addiction, Fugazi, The Cure, PJ Harvey, Yo la Tengo, a také velikánky Billie Holiday, Etta James, Dolly Parton. Prošla jsem si obdobím, kdy jsem byla posedlá Kurtem Weilem, speciálně jeho tvorbou inspirovanou Bertoldem Brechtem. Rodiče doma poslouchali spoustu klasické hudby, ale moje vrstevníky zajímal především indie rock a punk. Přijde mi to legrační, ale hodně z mých nejbližších přátel patří k první či druhé generaci Američanů – za rodiče mají imigranty z Indie, Iránu, Arménie, Libanonu, Evropy, Číny. S žádnými Čechy, kteří by tady vyrůstali, jsem se nesetkala, osobně jsem si ale byla vždy velmi dobře vědoma, že za pravou Američanku se považovat nemohu. Nikoliv z důvodu nějakého druhu nepřátelství, naše rodinná kultura a hodnoty se pouze od našeho okolí hodně odlišovaly. Od roku 1983 pravidelně navštěvuji Českou republiku a postupně mně dochází, že si vlastně ani nejsem jistá tím, že bych kdy byla součástí moravského světa. Moje rodina se dost často stěhovala a strávili jsme hodně času na jihu USA. Tam jsem si uvědomila největší nesoulad mezi okolním americkým světem a naší rodinnou kulturou. S předpokladem, že mě lépe pochopí, jsem se o svých moravských kořenech bavila hlavně s vrstevníky, jejichž rodiče byli imigranty. Zbývající přátelé z anglo-amerických kruhů totiž mého otce považovali za někoho děsivého.

Vyprávěl vám otec o nadčasové a revoluční práci profesora Úlehly? A co se vám honilo hlavou, když jste poprvé viděla pradědečkův film Mizející svět z roku 1932?

Samozřejmě, o Vladimírovi jsem slyšela od dětství. Moji prarodiče jej drželi ve velké úctě a v rodinné tradici zaujímá vážené postavení. Osobně jsem ho také vnímala jako muže velmi zaměstnaného světem, především na globální úrovni. Máme například jeho fotografie v poušti v Arizoně, na které je s mým dědečkem hrajícím si mezi kaktusy. A další zajímavá náhoda – to léto, ve kterém jsem na univerzitě objevila hudbu amerického avantgardního skladatele Henryho Cowella, mně dědeček vyprávěl o Vladimírově přátelství s Cowellem, konkrétně jak přijel na jeho pozvání v roce 1929 do Československa.

Dokonalost Vladimírovy práce jsem nedokázala docenit do chvíle, než jsem loni začala překládat jeho knihu Živá píseň. Velmi obdivuji Vladimírovu práci z pozice etnomuzikologa vnímavého ke svému okolí a sympatizujícího s duší člověka. A ty jeho hudební analýzy a transkripce! Kéž bych někdy dokázala vytvořit takové dílo, pohybující se zároveň na tolika různých úrovních. Milostnou linku bych ve filmu Mizející svět nepostrádala, ovšem zachycení života rostlin je prostě pořád dechberoucí. On byl vlastně avantgardista! Nemohu uvěřit, že něco takového vytvořil ve třicátých letech.

Navštívila jste festival ve Strážnici. Jaký to byl pocit vědět, že na prvních slavnostech v roce 1946 pradědeček pochodoval průvodem Strážnicí vedle Slávka Volavého, a tak vlastně začaly legendární strážnické slavnosti?

Pro mne to byl velmi silný zážitek. Nikdy před tím jsem slavnosti nenavštívila. Šokovalo mě, že lidová hudba je stále tak živá. Spousta lidí zpívala, hranice mezi jevištěm a diváky se absolutně rozpustily, mladí a staří organicky splývali. Obdivuji způsob, jakým Vladimír dokázal nahlížet hluboko do minulosti a pronikat časem skrze provázanost generací. Ve Strážnici jsem pochopila, jak od začátku uvažoval, že se tu lidé budou každý rok shromažďovat a udržovat tak naděje na budoucí život lidových písní.

Myslím, že by z vašich současných studií moravské hudby měl pradědeček určitě radost.

Zpočátku jsem přesně nevěděla, co budu studovat. Zajímala jsem se o moravskou lidovou hudbu, mongolské písně, afroamerickou hudbu z jihu USA a pákistánské qawwali. V průběhu druhého semestru jsem ale začala překládat Vladimírovu knihu Živá píseň, a čím hlouběji jsem se do ní nořila, tím víc zjišťovala, že to je přesně to, co potřebuji a musím dělat. Knihu neskutečně obdivuji, považuji ji za poklad. Ve skutečnosti si ji dokonce беру na každé své vystoupení. Mám spoustu zkušeností se zpěvem různého druhu hudby od západních klasiků až po rituální hudbu, nicméně nevím nic o kultuře svých předků. Musím to dohnat.

Studovala jste operní zpěv a hrála divadlo, zajímala se o avantgardní hudební scénu a najednou ostrý zlom: album Dálava a moravské písničky. Máme v tom vidět uvědomění si velikosti rodinné tradice a nutkání na ni navázat?

V italské Pontedere jsem pět let působila v experimentálním divadle. Velmi specifické prostředí. Dělali jsme neuvěřitelně krásnou práci s tradičními písněmi, především z africké diaspory. Po zkušenostech z Workcentra bych se proto už nemohla vrátit ke klasickému zpěvu. Celým tělem i srdcem jsem tu práci milovala a dávala do ní duši. Pravděpodobně bych u ní zůstala mnohem déle, jenomže jsem přišla do jiného stavu, přestěhovala se do New Yorku a začala žít s Aramem. Všechno to dění bych nazvala ztrátou orientace – opuštění zajímavé umělecké práce, role matky a manželky a v neposlední řadě bydlení v New Yorku, což je šílené místo pro život. V uplynulých pěti letech jsem byla zvyklá žít v malé vesničce, a i když jsme s divadlem hodně cestovali po Evropě a USA a měli poměrně vyčerpávající program, v New Yorku se všechno zcela změnilo. Tehdy jsem poprvé uvažovala o překladu Vladimírovy knihy Živá píseň. Neovládám moc češtinu, s rodiči jsme tak doma nemluvili, nicméně díky rodinným návštěvám mně zní v uších a texty písniček mně postupně vykouzly osobní magický svět. Pracovala jsem doma a mohla se starat o dceru Blanku. Lákalo mě pokračovat v umělecké činnosti, trávit večery na zkouškách mimo domov jsem ale odmítla. Zpívala jsem si doma moravské písničky a zjišťovala, nakolik v tom pro sebe najdu nějaký smysl, co všechno mi mohou dát. Při mé práci ve Workcentru jsem k hudbě musela také nacházet specifický přístup, najít si k obsahu správnou cestu. Uvědomila jsem si, že píseň tě může vést, promlouvat skrze tebe. S vědomím toho jsem pak přistupovala k moravským písničkám.

Velmi se mně líbilo, když jste v jednom rozhovoru řekla, že posloucháním Nusrata Fateh Ali Khana, Björk, Bessie Jones nebo Lorraine Hunt Lieberson jste se dozvěděla víc o tom, co to znamená být člověkem. To je výstižné vyjádření pocitů z hudby. Co pro vás osobně představuje zpěv, lidský hlas a jeho možnosti?

Zpěv pro mě primárně neznamená pouze „dělat hudbu“, zpívání představuje něco daleko většího. Má to hodně společného s humanismem, zkoumáním sebe sama, ať už o samotě nebo v kolektivu, tváří v tvář ostatním lidem. To je také důvod, proč tolik miluji Nusrata Fateha Ali Khana. Pomáhá mi rozšiřovat obzory mých znalostí. Nusratova hudba přesahuje události všedního dne a pomáhá lépe pochopit spoustu věcí. Nejsem věřící, ale musím zpívat, protože toužím po poznání síly, která je mnohem větší než já sama. Vyprávěl jste mně příběh o Tanye Tagaq, kdy se po vystoupení na festivalu Colours of Ostrava objímala s neznámou ženou a obě plakaly. Když jsem poprvé viděla Tanyu, také jsem plakala a chtěla ji obejmout, vždyť ona se dokáže tak hluboce ponořit do hudby! Na prvním koncertu s Dálavou ve Vancouveru s námi hrál její houslista Jesse Zubot. Tanya se na nás přišla podívat, a když jsme na závěr končili písničkou Hnala Anka krásy, přidala se k nám. Nikdy předtím ji samozřejmě neslyšela. Bylo to absolutně divoké, něco jako ničím nespoutaná přírodní exploze. Improvizovala jsem víc než jindy, nedržela se melodie, nešlo to, protože s Tanyou do našeho vystoupení zasáhl přírodní chaos.

Na albu Dálava zpíváte česky. Pro zbytek světa, který nerozumí jazyku, působí váš hlas spíš jako další zvukomalebný nástroj. Naopak v Česku text vnímáme. Počítala jste s oběma typy posluchačů?

Vědomě určitě ne, ale pár zajímavostí souvisejících s jazykem jsem si všimla. Američané, kteří nemluví česky, mně řekli, že jim je jedno, že nerozumí slovům, ocenili ale mé frázování. Na každém koncertu nabízím publiku překlady textů, protože podle mne dotvářejí celkový zvuk a vyznění písní. Zároveň si uvědomuji, že k písním přistupuji poměrně svérázným způsobem, a když nad tím tak přemýšlím, hodně improvizuji. Ani ne tak v notách a tempech, do písní pokaždé vkládám jiné osobní rozpoložení. Nic dopředu neplánuji. Snažím se být před každým vystoupením „vyprázdněná“, jak jen to jde, a pak už pouze naslouchám a vnímám publikum a sleduji, jak ve mně něco startuje a můj zpěv začne žít vlastním životem. Je mi jasné, že to pravděpodobně nemá nic společného s tradičním přístupem, ale pokaždé když ty písničky, které pro mne opravdu hodně znamenají, zpívám, objevuji v nich něco nového a přitom přesně nedokážu předpovědět, o co půjde. Žasnu, když do sebe pocíty, slova, hudba a celkový zvuk zapadají.

Váš manžel je součástí avantgardní newyorské scény a spolupracoval s dalšími velkými umělci, které spojuje jedno: věčné hudební hledačství. To vás na Aramovi zaujalo?

S Aramem se známe od patnácti let. Pokaždé, když ho slyším nebo spolu hrajeme, vnímám jeho instinktivní umělecké cítění, jeho kreativnost, vize a smysl pro estetiku, i to, jak on a jeho hudba dokážou být v souladu. Syrovém, elegantním, škádlivém a vznešeném dohromady. Obdivuji jeho mnohovrstevnatost.

Nehledě na to, že pochází z Arménie, země úžasných hudebníků a tradic. Spojilo vás tedy hudební a kulturní hledačství?

Asi nás spojuje potřeba pochopit prostředí, ze kterého oba pocházíme. Aramův otec je Armén, ale on se narodil v USA. Ve svých skladbách se často snaží najít hodně inspirací v arménské hudbě, v tancích, rytmických strukturách a melodiích. Natočil třeba nádhernou kytarovou desku Music Inspired by The Color of Pomegranates, alternativní soundtrack ke stejnojmennému, vizuálně úchvatnému filmu arménského režiséra Sergeje Paradžanova z roku 1968 (*pozn. původní hudbu složil významný arménský skladatel Tigran Mansurian*).

Pradědeček byl biochemik a hudbu vnímal jako živý organismus. To byl ten hlavní impuls pro vás a Arama, že jste původní melodie částečně změnili? Využili z nich občas jen střípky a při transkripcích se nechali inspirovat osobním rozpoložením při vnímání lidových textů? Vladimírovy myšlenky mě velmi inspiroují a mám za to, že by mohly být dobrým vodítkem i pro spoustu dalších umělců. Pojmout písničky tradičně bych nemohla, ani kdybych chtěla. Využili jsme možnosti vložit do nich něco ze sebe, dát jim jiné tělo a duši. Melodie jsme neměnili záměrně, my je prostě nikdy předtím neslyšeli v původní podobě. Zkoušeli jsme si k písním najít vlastní cestu a sledovali, v jaké podobě z nás vycházejí, vkládali jsme do nich naše hudební zkušenosti, naši kulturu a nádech prostředí, ve kterém žijeme. Písničky zůstaly víceméně neporušené, občas jsme akorát nepoužili celé texty ve formě, v jaké byly Vladimírem zapsány.

Jak vlastně probíhalo natáčení? Vy jste zpívala a muzikanti improvizovali, nebo jste měli předem daný koncept? Přiznám se, že netuším, jak hudebníci z New Yorku přistupují k moravským písničkám. Nechali si od vás přeložit texty?

Ano, všechno začalo překlady a texty jim připomínám, vždycky když zkoušíme nebo koncertujeme. S Aramem hudebníkům předkládáme strukturu a rytmus písní, doprovod už necháme hodně na nich, protože to jsou úžasní muzikanti schopní improvizovat a přinést hodně vlastních myšlenek. Pokaždé je to proto trochu jiné.

Víte, co jsem si nikdy nedokázal představit? Že v moravských písničkách někdy uslyším marockou loutnu guimbri. Nebála jste se, že by to mohlo puristům vadit?

To víte, že jsem se bála, a stále se reakcí puristů bojím. Občas i názorů vlastní rodiny, hlavně otce. Sama cítím, že jsem v poněkud podivné situaci: nejsem dostatečně Čech ani Moravan. Je ironií, že impulsem ke studiu etnomuzikologie a oboru moravská lidová hudba byly právě mé rozporuplné pocity. Mám obavy spíš z etické stránky, odpovědnosti při přejímání písní, se kterými jsem sice vnitřně spojena, ale ve skutečnosti nejsou ode mne. Věřím však, že má hudba konvenuje s krásou tradice, přejímané lidmi po celá staletí, jejíž význam se snažím pochopit. A teď k té guimbri. S Aramem jsme navštívili v Arizoně mé rodiče a po setmění seděli a zpívali Ej, láska, láska. Aram vzal pár mých vlasových sponek, podložil s nimi struny na kytaru, přidal kousky papíru a ozval se nečekaný bzučivý zvuk. Ve studiu nás napadlo nahradit ho loutnou guimbri. Shanir Blumenkranz je navíc monstrózní muzikant. Když na basovou loutnu hrál v Maroku, tamní hráči mu řekli, že je fakt dobrý. Konec písničky zní zajímavě právě díky Shanirovi a jeho kouzlům s guimbri.

Při loňské návštěvě Moravy jste ale album s Aramem rodině a přátelům pustili.

Cítím, že starší generace album tak nějak bere, ale nedá se říct, že by ho vysloveně milovala. Nebo jinak – mají rádi můj zpěv ve chvíli, kdy je sladký a krásný, ale ne když přejdu do agresivnější polohy. Příliš neocenili ani zvuk kytary. Otec mi pravidelně nenápadně naznačuje, že bych se příště mohla snažit převzít ty písničky trochu víc

v tradičnějším duchu, ale zároveň ví, že jsem těm písním věnovala spoustu péče a natočila je s láskou.

Musíte uznat, že zahrát ve Strážnici písničku Hory hučá, lidé by se rozprehli. To je zajímavý kontrast mezi distorzní rockovou kytarou a vaším křehkým hlasem. K tomu hluku vás inspiroval text?

Myslím, že to tak bylo. Text písně obsahuje metafory bouře a je smutný. Nevím, jak se běžně písnička na Moravě hraje, takže jsme s Aramem vymysleli vlastní zvuk. Slyšeli jsme ji pak ve Strážnici zpívat devítiletého kluka. Úžasně, zároveň jsem ale zalapala po dechu, když jsem ho porovnála s naší verzí.

Dálava je vaše první studiové natáčení a vůbec první nahrávka. Tomu se ani nechce věřit!

Máte pravdu. Vystupovala jsem na veřejnosti, ale pokaždé naživo, nikdy jsem nebyla ve studiu. Dálava je můj první studiový projekt a rozhodně ta nejvíce zodpovědná práce v životě, což jsem ale čekala. Nahráli jsme celou desku během jediného dne a na každou skladbu si dali pouze dva pokusy. Žádný z muzikantů netoužil po dokonale perfektním a dlouhém natáčení. Stailo se, že jsem občas mimo rytmus nebo někdo z muzikantů hraje divně, ale s tím se počítalo. Pro nás zůstává podstatná především výsledná podoba.

Fotografie Miloše Spurného na obalu vlastně navazují na ekologické myšlení pradědečka a dohromady s ukázkami z filmu Mizející svět ve vašich videoklipech tvoří s hudbou ucelený tvar. Jakousi oslavu Moravy a její kultury.

Věděli jste, že Miloš byl studentem mého pradědečka? S manželkou Věrou se s mými prarodiči blízce přátelili. Minulé léto jsme Věru navštívili a prohlíželi si stovky fotografií a Milošových filmových záznamů. Dala nám spoustu originálních fotografií – jsou úžasné. Ve svých fantaziích jsem vyrůstala s Milošovou verzí Moravy. Pár jeho fotek máme dokonce pověšené doma na zdi. Je na nich zachycena ta neuvěřitelná síla přírody a její expanze.

Jaké odezvy se vám ve Státech a v Kanadě za album dostalo?

Potěšila nás ta v USA. Je úžasné vědět, že vás lidé pozorně poslouchají. Neočekávala jsem, že by album dosáhlo obrovského komerčního úspěchu, a přitom si říkala, koho by v USA zajímaly moravské lidové písničky, a naopak, či pozornost si v České republice získá zpívání moravských lidových písní od Američanky? Dostalo se nám ale velkého uznání od kritiků ze scény world music, experimentální a jazzové hudby. Máme recenze naší desky v angličtině, češtině, francouzštině, němčině, polštině, ruštině i islandštině. Je neuvěřitelné, jak se hudba z malé fanouškovské základny dokáže jako semeno rozletět do celého světa.

Julia.ulehla@gmail.com

Julia Úlehla

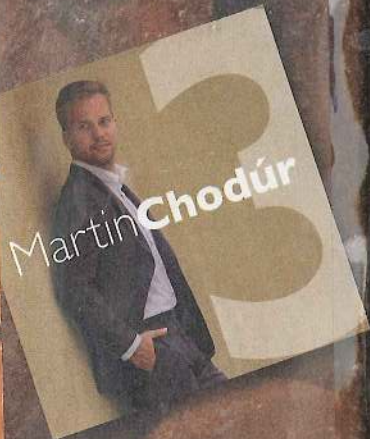
15.06.2016

Děkuji volice mnohokrát za překrásný večer
v kružku!!!!

KA:

SuperStar?

elekarna.cz
a-Předměstí.

Autor fotografie: Martin Vitek

ah
id
u
už
eb

/ Petr Havlíček
ounová / Markéta Jalůvková

odu

mojelekarna.cz

104

ČERVEN 2016

Krúžkovor č.104
1

Krúžkovor č.104
3

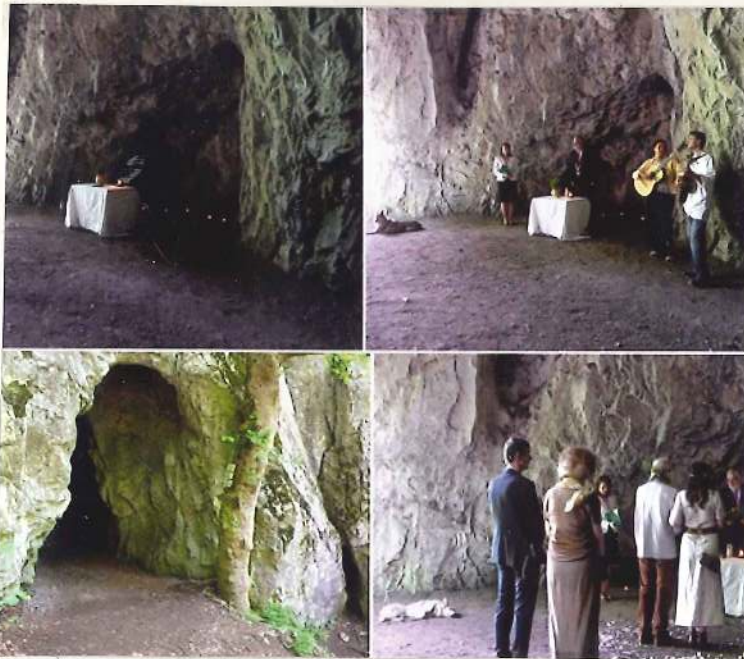
PODLUZAN z Breclavi s vedoucím a primašem T. Jánošem. Při opláčení návštěvy Hradišťanu českým souborem písní a tanců Škody Plzeň se jej podařilo získat i pro klubový večer KPLU. Soubor

Krúžkovor č.104
5

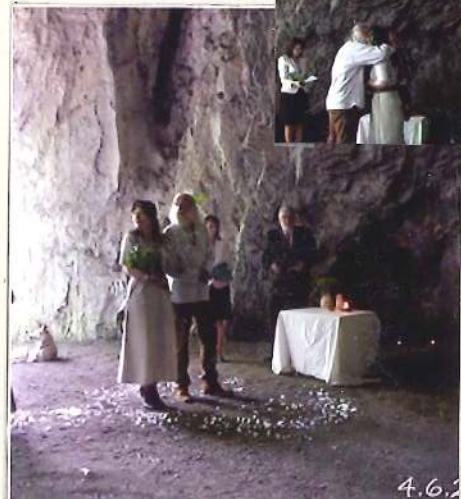
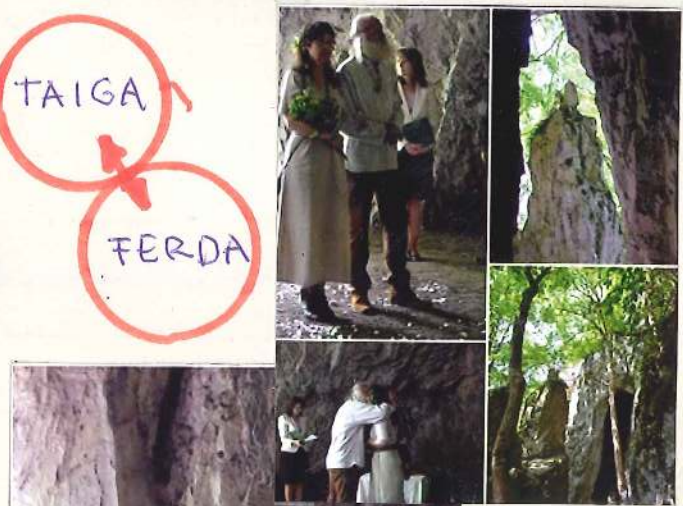
462e

*Taiga a Ferda
dávají na vědomost,
že jejich páničkové -
Jiřina Lacinová a
Jaroslav Monte Kvasnica -
se při jasném vědomí
rozhodli říci své oficiální ANO
dne 4. června 2016 ve 12.00 hod.
v jeskyni Kostelík (u Adamova).*

TAIGA
FERDA

4630

Beseda u cimbálu na Charbulově ulici. Hostem večera byla Julia Úlehla z Ňjú Jorku. 15.6.2016

 Slovácký krúžek v Brně
 Vás srdečně vítá
na besedě u cimbálu
15. 6. 2016
 KD Charbulova 3
 Děkujeme za Vaši podporu

63

4631

BRNĚ A JIHOMORAVSKÝCH DOŽÍNKÁCH

ráci s Jihomoravským krajem a spolupořadatelé, kterými jsou TIC Brno a Moravské zemské muzeum, kultura Jihomoravského kraje a statutárního města Brna. Nad oběma akcemi převzali záštitu poslanec Hašek a primátor statutárního města Brna Ing. Petr Vokřál. Hlavním mediálním partnerem obou akcí je L, RADIO FREE, internetová televize TV21 a RENGL PLAKÁTOVACÍ PLOCHY.

B | R | N | O |

Jihomoravský kraj

MINISTERSTVO KULTURY

Slovácký krúžek v Brně je spolek, který sdružuje rodáky z Moravského Slovácka a všechny příznivce slováckého folklóru, ať již hudebního, pěveckého či tanečního. Byl založen v roce 1908 a je tak nejstarším folklórním spolkem na Moravě a jedním z nejstarších nepřetržitě působících kulturních sdružení v České republice vůbec. Za více než sto let jeho existence prošly tímto spolkem tisíce členů. Díky tomu lze vlastně hovořit o jakémsi obrodném zpětném působení krúžku, které proniklo takřka do všech koutů Slovácka. Brněnským krúžkem prošly téměř všechny velké osobnosti slováckého folklóru posledních desetiletí. V současnosti má Slovácký krúžek více než sto padesát členů a další stovky příznivců. Spolek pravidelně organizuje Slovácké plesy, pro své členy a příznivce pořádá zájezdy za folklórem, vydává také četné folklórně zaměřené publikace, audiokazety či CD. V rámci krúžku působí folklórní soubor složený z cimbálové muziky, mužského a ženského pěveckého sboru a taneční složky. Krúžek má také svůj dětský soubor Slováček. Soubor krúžku vystupuje v nejrůznějších variantách třech slováckých krojových typů (hornáckém, severokojovském a kopaničářském), sólisté však také v mnoha dalších krojích. Soubor Slováckého krúžku v Brně pravidelně vystupuje na festivalech v České republice i v zahraničí, se svojí prezentací slováckého folklóru z téměř všech oblastí Moravského Slovácka procestoval prakticky celou Evropu.

Starosta Slováckého krúžku v Brně: PhDr. Václav Štěpánek

"Slovácký krúžek" in Brno is an association which is composed of natives of the Moravské Slovácko region and fans of folklore coming from that region. The ensemble was founded in 1908, thus it is the oldest folklore group in Moravia and one of the oldest groups with continuous existence in the Czech Republic. In more than 100 years of its existence there have been thousands of members in this ensemble. Thanks to this fact we can speak about a sort of renewal activity of the ensemble which has got into almost all parts of Moravian Slovakia. During the last decades there have been nearly all famous personalities of Moravian Slovakian folklore in Slovácký krúžek. At present "Slovácký krúžek" has more than 150 members and hundreds of fans. The group regularly organizes balls, folklore trips for its members and fans and it also publishes many publications focused on folklore, records audiocassettes or Cd's. One part of "Slovácký krúžek" is a folklore ensemble which comprises of a band, women's and men's choirs and a dancing group. "Slovácký krúžek" also has an ensemble for children "Slováček". The members of "Slovácký krúžek" perform in three different types of traditional costumes, soloists, however, wear many other types of costumes. The ensemble regularly performs at festivals in the Czech Republic and represents folklore of all parts of the Moravské Slovácko region. The ensemble has toured the whole of Europe.

Head of the association: PhDr. Václav Štěpánek

VINOBRANÍ VE VYSOČANECH 15.10.2016

Pořadatelé již
čtvrtého
Vysočanského
vinobraní na
naléhání
místních
obyvatel
neustále
po celý rok
zastavovali
Romčů při každé
její spanilé jízdě
na chalupu furt
se stejnou
otázkou :
„ přijedete opět ?“

No, a tak chasa
dojela
i s muzikou
Spolku
odvážných !

Slovácký krúžek v Brně Vás zve na své

XXXIII. Havelské hody

v sále Klubu MK

Vlčká 21, Brno

dne 19.10.2016

od 19,00 do 23.00 hod.

*V pestrém dějovém pásmu z hodů na Kyjovsku,
uvidíte*

Kyjovské skočné, Slovenské z Milotic a tanec Mynářská

Následuje volná zábava u cimbálu

Hraje cimbálová muzika Slováckého krúžku v Brně tentokrát s primášem Ivošem Peterkou

4634

4635

33

Havelské hody ve Slováckém krúžku

Spolehliví zpěváci výborně sekundovali ...

Tak, 33. Havelské hody proběhly v novém, pro nás zatím „neosahaném“ místě – v sále MK klubu na Vlhké ulici č.21 v Brně.

Byla to pro nás velká neznámá a Fajo měl starosti jaký volit typ a děj hodových zvyklostí i tanců, aby zapadly do nám, neznámého prostředí.

Muzika excelentně hrála k tanci i zábovň

No, nakonec, dá se říci, že to klaplo ... Oba pěvecké sbory odvedly své spolehlivé výkony, muzika byla pod vedení Ivoše Peterky výborná a taneční skupina se vytáhla svým výkonem... Všem co vystupovali je třeba vyslovit velké uznání a poděkování!

Pro školní rok 2016 – 2017 byly ve Slováckém krúžku v Brně zvoleni chasou tyto stárkovské páry :

1. Štěpán Foral + Johanka Ptáčková
2. Tadeáš Pavlík + Barborka Pohanková
3. Jakub Dohnal + Eliška Cicálková

Scénář 33. Havelských hodů s ukázkami tanců a zvyklostí postavil a nacvičil Ujo Fajo.

„... přes týýý
Prosečééé ...
vodě-n-k..a,
... ?...
a sakra...
to sem asi
zblblnul .. jo
...U studně
stála, na
mňa volala...“

/ a Kuba zpíva
až se hory
červenaly ...
tedy
zelenaly ... !

Slovácký krúžek v Brně 93
Vás srdečně vítá

na hodové besedě u cimbálu
19. 10. 2016

50 Kč

Vlhká 21

4637

Hodová zábava se rozjela ke spokojenosti všech přítomných, zvláště když :

- zpěvačky dokonale podpalovaly svým výstupem plameny pod kotlem dobré nálady ...
- stárky budily obdiv u nových návštěvníků ...
- a selfička permanentně dokumentovaly zážitky ...

- samozřejmě, že nebylo možno opomenout na líbačky ...
- rozdávaděný mladý místostarosta prováděl škádlačky ...
- a vše nakonec gradovalo lobováním u radního faja ... samozřejmě, bez jakýchkoliv korupčních tlaků ...

4638

Slovácký krúžek v Brně si vás dovoluje pozvat na **Folklórní taneční**

Těšit se můžete na tance

26. 10. Boršické

2. 11. Skočné z Kujovska

9. 11. Straňanské

16. 11. Čardáš z kopanic

23. 11. Hornácká sedlácká

30. 11. Hlucká vykopávaná

*Tance budou probíhat pod vedením lektorů z daných regionů
v čase mezi 17:30-19:30 na adrese Charbutova 231/3, Brno-Černovice.
Blíže informace na tel. 721 332 357 nebo na FB Slováckého krúžku v Brně.*

Folklorní taneční se díky především iniciativě Štěpána Forala a jeho pomocníků rozjely fantastickým, neočekávaným způsobem. Na první nácvikový večer, kde se učily tance z Boršic došlo na sedmdesát zájemců... Sálek na Charbulově ulici praskal ve švech. Výborným počinem bylo pozvání lektorky paní Jany Poláškové z Uherského Hradiště – bývalé tanečnice, choreografky a vedoucí souboru HRADIŠŤAN.

BORŠICKÉ
(z Boršic u Blatnice)

Rež, rež, rež

Rež, rež, rež, drobná rež,
prečo sa ty, moja milá, za mnú dreš.

Rež, rež, rež drobňučká,
ej, šak si ty moja milá malučká.

Háj, háj

Háj, háj, háj, háj, zelený háj,
na mňa sa děvčico nespoleháj.
Budeš-li sa spoléhati,
ej, veru budeš banovati.

Háj, háj, háj, háj, zelený háj,
doma, šohajku, doma léhaj.
Doma léhaj na lavici,
tam kde léhajú pacholíci.

Ej, chrást, ej, chrást zelený chrást,
ej, daj ně Bože neco ukrást.
lebo koňa lebo voly,
ej, lebo dívča po mej voli.

Po potoce chodila

Po potoce chodila,
drobné rybky lovila.
Kač, kač, kač, kačena,
nasypem ti zeleného jačmeňa.

Já ječmeňa nejedám,
ošidit sa ti nedám.
Falešné oči máš,
za jinýma, za jinýma pozeráš.

Za jinýma každý deň,
za mnú jednu za týdeň,
to eště v sobotu,
keď má dívča, keď má dívča robotu.

V tech Boršicách

V tech Boršicách dobre robjá,
ej, v tech Boršicách dobre robjá,
ej, ve dně v noci drevo vozá.

Co navozá to prepijú,
ej, co navozá to prepijú,
ej, potom doma ženy bijú.

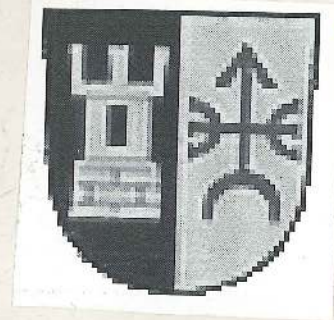
Tato, společně s alternujícím partnerem za onemocnělého manžela, skvělým způsobem zahájila výuku tance sedlcké boršické Bylo radostné sledovat jak pod jejím citlivým vedením frekventanti kursu dělali pokroky a postupně si zcela osvojili nejen základní kroky, ale i některé figury obohacující tento temperamentní tanec. Po celý večer obětavě tanečnickům hrála mládežnická cimbálová muzika Slováčku, kterou obětavě vychovává a uší zeslavšilá krúž...

Slovácký krúžek v Brně
Vás srdečně vítá

na Folklórních tanečních
26. 10. 2016

4638

Boršice u Blatnice

jsou poprvé připomínány v roce 1283. Jejich název souvisí s Boršem z Rýzmburka. V roce 1348 se připomíná Ronovec z Boršova a roku 1365 Ronovec a Jiří, bratři z Boršic. V roce 1378 zde stávala tvrz, kterou pobořili husité stejně jako kostely v Polešovicích a Boršicích, jak uvádí dolnokounický probošt ve zprávě papeži z roku 1453 Jiří z Boršic, zvaný Hromada (+1473), byl ve službách krále Vladislava Jagellonského, jeho potomek Zikmund z Boršic byl k roku 1523 dvořanem krále Ludvíka Jagellonského. V letech 1663 a 1683 byla obec vypálena Turky.

Dominantou obce je pozdně barokní kostel sv. Kateřiny, který byl na středověkých základech postaven v roce 1788. Svaté Kateřině, patronce obce jsou rovněž zasvěcena kamenná boží muka z 18. století při silnici do Blatnice. V letech 1727-33 zde kantor Martin Pomykal psal a maloval tzv. boršický kancionál, vzácný doklad o vývoji moravské národní ornamentiky.

Druhý taneční večer s výukou skočných z kyjovského řeckého regionu, byly očekávané s velkým otazníkem.

Byla úspěšná návštěvnost na prvním večeru dílem náhody a zvědavosti fejsbúkové veřejnosti? Nebo si tyto výukové večery získaly oblibu? Skutečnost potvrdila to druhé. Z přiložených fotografií se dají vyhledat taneční dvojice, které absolvovaly oba večery.

Opět byl počet účastníků velmi potěšující. A ukázalo se, že i spokojenost byla oboustranná...

Výuku s ukázkami vedli velice sdílnou a pohodovou formou **Hana Novosadová**, členka a tanečnice Slováckého krúžku v Kyjově a **Zdeněk Šebesta** ze Svatobořic, jinak člen Slováckého krúžku a člen taneční skupiny od roku 1995-6. Tanečník par excelans s úžasnou choreografickou pamětí!

Hudební doprovod večera zajistila opět cimbálová muzika Slováčku pod vedením Ivoše Peterky.

„... Veselo v Kyjově bývalo, ale včera veselo na Charbulce bylo...“
– parafrázi na slova básníka Petra Bezruče, lze včerejšek charakterizovat.

Přítomní se dozvěděli že :

Kyjovská skočná má při předzpěvu volné držení za ruce, pohyb tanečnicků je v nakročení vnějšíma nohama, řeckého kývavý, směrem k muzice. Na první dobu na začátku tance i během víření nakročuje vnitřní noha a vnější noha se pokrčuje tak aby její kotník sledoval linii vnitřní nohy.

Boršovská skočná co se týče předzpěvu je stejná jako kyjovská, avšak při víření se drží tanečníci za lokty, přičemž jejich ramena jsou navzájem rovnoběžná. Doskok vnější nohy po pokrčení je přes patu doklepnutím na přední část chodidla.

Svatoborská skočná je panečku jiného kalibru. Při předzpěvu je taneční pár v těsném držení a oba se při mírně rozevřeném postoji chodidel „naklání“ do stran (na první dobu za dívkou). Výskok je vyšší, „režnější“ a vnější noha směřuje sklopeným nártem k zemi.

Tanec oproti předcházejícím skočným začíná poskokem na místě. Držení při víření je obdobné jako u kyjovské skočné. Víření lze prokládat podtáčkami dívky pod levou rukou tanečnicka, jenž stojí v dané chvíli, čelem k muzice a pokračuje v poskocích na místě.

Co k tomu dodat? Jak říká Zdeněk Šebesta :

„No, tož tak !“

SKOČNÉ Z KYJOVSKA

Ej, létala laštověnka, létala

/:Ej, létala laštověnka, létala,:/
až se ona, černej zemi chytala.

/:Přiletěl k ní krahulíček malý pták,:/
budeš-li se, laštověnko, vydávat.

/:Já se budu krahulíčku vydávat,:/
až se bude suchá linda zeleňat.

/:Zaletěl ten krahulíček do krámu,:/
kúpil on tam zeleného hedvábu.

/:Omotál s ním suchú lindu dokola,:/
a už si ty laštověnko žena má.

Hudci milí hudci

Hudci milí hudci, ej vy pěkně hrajete,
ale zajtra bože, zajtra už nebudete.

Nech zahrajú eště, ej ty vaše huslenky,
veselme sa chlapani, z tej našej slobodě!

Eště sme byli nad Koryčany

Eště sme byli nad Koryčany,
aj už sme čuli, jak hudci hráli,
hojá, hojá, sa.

Eště sme byli nad starú huťú,
aj už sme čuli, jak hudci hudú,
hojá, hojá, sa.

Eště sme byli ej u Vlkoša,
aj už sme čuli, nášho primáša,
hojá, hojá, sa.

Ej vím já o děvčině

/:Ej vím já o děvčině,:/
/:v tem boršovském mlýně:/

/:Ej ona husy pase,:/
/:pěkně nastrojá se.:/

/:Háj, háj, háj, husičky,:/
/:nekalte vodičky.:/

/:Šak my ju nekalíme,:/
/:ona kalná teče:/

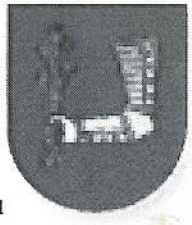
4641

Slovácký krúžek v Brně
Vás srdečně vítá
na Folklórních tanečních
2. 11. 2016

Kyjovské skočné

Kyjov se nachází v severní části okresu Hodonín, který leží v jihovýchodní části Jihomoravského kraje. Od krajského města Brna je vzdálen 43 km jihovýchodním směrem a 18 km severně od okresního Hodonína. K původnímu městu se v letech 1946–1980 od severu postupně připojily tři obce Nětčice, Boršov a Bohuslavice.

Oslava 120. výročí založení Slováckého krúžku

4242

v Praze

Oslava 120. výročí založení Slováckého krúžku Praha a setkání krúžků

Praha, Brno, Bratislava se uskutečnila v sobotu 5. listopadu 2016 od 18:30

Na Marjance v Praze 6- Břevnově, Bělohorské ulici č.35.

• SLOVO STAROSTY •

Vážení a milí krúžkaři, letošní rok 2016 je pro Krúžek rokem samých výročí:

v únoru 60. Moravský ples (po dvacáté v řadě v Národním domě na Smíchově), v dubnu 20. Výstava vín s koštěm a hlavně v říjnu 120. výročí založení Krúžku. K tomu akce spojené s běžným životem Krúžku, především pravidelné besedy v Gongu, příprava muziky, tanečnicků a sborů na různá vystoupení, vydávání Vědomosti, sepisování Sborníku za minulé desetileté období, zkrátka práce je pořád více a více.

Můžeme směle konstatovat, že Krúžek, řečeno sportovní terminologií, je ve velmi dobré kondici.

V posledních letech se nám dobře daří skloubit zájmy všech krúžkařů. Máme štěstí, že se sešli šikovní lidé, kteří plní roli lídrů ve své oblasti. Ať je to po umělecké stránce respektovaná Soňa Plizáková starající se (nejen) o nácviky kmenové muziky a zpěváků, obětavý vedoucí chasy Ondra Sameš, Jožka Šenk starající se o mužský sbor a samozřejmě muzikanti se svými primáši Martinem Sochořem a Ondrou Blahou.

Takže především mladí se souborovými ambicemi, ale i ti starší zpěváci a tanečníci si přijdou na své.

Často zdůrazňujeme, že Krúžek je spolek, ne soubor. A v tom tkví jeho síla, kdy všichni krúžkaři se setkávají na besedách, besedují s přáteli při sklence vína a pěkné písničky. To vše u muziky, která umí pěknou náladu vytvořit všem, nejenom té „umělecké“ části Krúžku.

A takové muziky máme! Málokterý primáš umí navodit tak družnou a přátelskou atmosféru u muziky jako náš Martin Sochor, a mladší muzika Žandár se také o to úspěšně snaží.

I díky tomu pak nacházíme spoustu ochotných rukou, potřebujeme-li s něčím vypomoci, takže dobrá duše Krúžku a letošní jubileantka Helena Šalová má vždy kolem sebe dostatek pomocníků pro zajištění naší běžné spolkové činnosti.

Ať je nám spolu dobře aj dá!

MIROSLAV ŘÍHA

Slovácký krúžek v Praze (1896 - dosud), který je nejstarším pražským národopisným spolkem, sdružuje rodáky a přátele Moravského Slovácka již od konce XIX.století. V současné době je registrováno více než 250 členů.

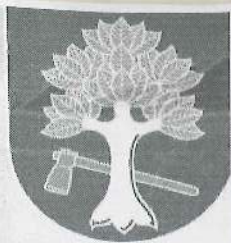
Krúžek vyvíjí po celý rok aktivní činnost. Členové se scházejí každý měsíc (s výjimkou prázdnin) na besedách ve vysočanském KD GONG, každoročně organizuje v květnu Setkání s partnerskými Slováckými krúžky z Brna a Bratislavy – letos se společně sešli v Petrově a v Radějově. Pravidelnými akcemi je jarní Košt - výstava vín v Domě barikádníků ve Strašnicích, účast na zářijovém Trojském vinobraní, podzimní Kateřinské hody a Vánoční koledování. Největší událostí je Moravský ples, kdy letos v únoru proběhl již jeho 58. ročník. Již dvakrát jsme se aktivně zúčastnili Národního krojového plesu FoS ČR v Praze.

Aktivní jsou dvě cimbálové muziky, jedna pod vedením primáše Martina Sochora a Žandár s primášem Ondřejem Blahou. Tradičně vystupují v rámci Setkání pražských muzik. Chasa společně s muzikami a mužským sborem vystupuje na některých folklorních akcích na Slovácku (Starý Hrozenkov, Tvrdonice), ale i v Praze. V letech 2009 a 2010 byl Krúžek účastníkem MFF Pražský jarmark. Mužský sbor pod vedením Soni Plzákové rovněž s úspěchem vystupuje na řadě akcí včetně koncertů v žižkovském Atriu.

Starostou Slováckého krúžku v Praze je Miroslav Říha. Krúžek již řadu let vydává časopis Vědomost' a informuje veřejnost o svých aktivitách na www.kruzekskp.cz.

„...
o nás dvou
už Goethe psal
... „ (!?)

STRÁNÍ

Obec Strání se nachází v jihovýchodním cípu Zlínského kraje v Mikroregionu Bílé Karpaty na hranici se Slovenskou republikou a má 3 700 obyvatel. Je to slovácká oblast rozdělena na dvě části Strání a Květnou, které tvoří jeden celek. Leží v CHKO Bílé Karpaty.

První písemné zmínky o osídlení jsou z počátku 14. století. Dominantou obce a kulturní památkou zároveň je kostel Povýšení sv. Kříže, který byl postaven a vysvěcen v r. 1911. Strání nabízí ideální podmínky pro turistiku, využít lze chatovou oblast rybníku Žabka, nenáročnou naučnou stezku Květná, sportovní areál s tenisovými kurty, multifunkčním hřištěm, fitcentrem. V zimních měsících je v provozu lyžařský vlek. Vede tudy i mezinárodní cyklotrasa Credo. Pozvat bychom Vás chtěli do sklárny, která byla založena koncem 18. století v části Květná a dodnes se řadí k nejstarším v republice. Prohlédnout a zároveň nakoupit zde můžete ručně foukané sklo a skleněné výrobky, dekorované různými technikami. Z kulturních akcí přijmeme pozvání na fašankový festival, který zde probíhá každoročně na přelomu února a března a je největším festivalem masopustních tradic v České republice.

Kurs tanců straňanské
9.11.2016 vedli
Petr Popelka
a
Kateřina Myšínská,
oba místní rodáci
ze Strání.

6644

STRAŇANSKÉ

Taký sem lahučký

Taký sem lahučký jako to pérečko,
pod' se mňú tancovať, moja galánečko.

Zahraj ně hudečku na tenkú strunečku,
nech sa já zavrtím s mojů galánečku.

nebo

Co sem sa nachodil a našlapal blata,
ty moja nebudeš, kebys byla zlatá.

Co sem sa nachodil po straňanských haťách,
eště sem neviděl starěj baby v gaťách.

Starěj baby v gaťách, v konopném rubáči,
kdo ide okolo, kažďý ju opáči.

V straňanském hájku

V straňanském hájku na samém krajku tri lip
Straňanští chlapani ti sú šikovni do bitky

Oni sa bili v sobotu večer do rána,
pri kažďém stála jeho frajárka plakala.

Nebí sa Janko moje srdénko nebí sa,
tu máš vínečko, tu máš pivečko napi sa.

Nechcem vínečka, ani pivečka horké je,
pre tebja milá, srdénko moje, bitka je.

Pres Javorničky

Pres Javorničky štyry cestičky, chodníček
/: prečo ma lúdiš a nepolúbíš Janiček:/

Pres Javorničky, štyry chodníčky, cestička
/: prečo ma lúbíš a nepolúbíš Anička :/

Daj si Janoško

/: Daj si, Janoško, daj si zahrát, :/
už na ťa šijú v Brně kabát.

/: Ej, v Brně, v Brně, na Štymberku, :/
ej, a to šecko pre galánku.

/:Ej, nade mlýnem, pode mlýnem, :/
umývala sa rozmarýnem.

/: Ej, aby byla pěkná, bílá, :/
aby sa chlapancom zalúbila.

Na novej Hore

Na Novej Hore, na Novej Hore
orú mládenci, orú mládenci.
Poháňajú jim poháňajú jim
panny pod věnci, panny pod věnci.

Zlámala sa jim, zlámala sa jim
na pluhu klača, na pluhu klača.
Dala ju spravít, dala ju spravít
Kačenka Kača, Kačenka Kača.

Čiže to dívča, čiže to dívča
se mňú tancuje, se mňú tancuje.
Čiže by bylo, čiže by bylo,
mosí byt moje, mosí byt moje.

AKce 1960 - 1971

- 2.9.60 Brno - vystoupení pro SVV (Edla a Lukáš)
- 5.-16.9.60 Mariánská Lázně - 8 vystoupení
- 8.10.60 Brno - vystoupení v Zimě
- 4.10.60 Brno - " pro sovětské turisty
- 19.1.61 Brno - " pro ob. výbor v Krasovickách
- 2.2.61 Brno - " pro zaměstnance státn. úřadů
železn. stanice
- 11.2.61 Cerekvice nad Loučivou - vystoupení pro zaměst-
nance cukrovaru
- 3.3.61 Brno - při předání Rudého praporek oděly a
úRO zaměstnancům Grafu
- 5.3.61 Brno - vystoupení k MŠZ pro ženy z Kraje, Pota
- 6.3.61 Brno - " k MŠZ pro ženy z Kamenice-mas
- 7.3.61 Brno - " pro účastníky celostátní konfe-
rence ob. orgánů zaměstn. dopravy a spoje
- 10.3.61 Brno - vystoupení k MŠZ pro ženy z
MěstNV
- 12.3.61 Brno - místní kola soutěže turistické mlá-
deže
- 10.4.61 Brno - krajské kola STM
- 25.4.61 Brno - vystoupení na cestě - místní úřad pro
SČSP u.p. Kras

- 29.4.61 Brno - vystoupení pro delegaci rakouských
železničářů
- 8.-14.5.61 Praha - místní kola STM
- 11.5.61 Praha - místní krajské kola STM
Krajské mládeže
- 12.5.61 " - vystoupení pro kultura krajů mládeže
vyšší gymnasiální
- 13.5.61 Praha - vystoupení na štátní akademii ve Václavské
- 13.5.61 " - " pro sovětské turisty
- 20.-21.5.61 Brno - setkání mládeže ČSM - vystoupení v bi-
nadle J. Fučíka a s panem K. na vyšetření
- 23.5.61 Brno - vystoupení pro sovětské turisty
- 21.6.61 " - " na české schůzi JČK Kamenice
- 5.-16.9.61 Mariánská Lázně - 4 vystoupení
- 22.9.61 Brno - vystoupení pro pracovníky sovětské expozice na
III. MSV
- 6.11.61 Brno - vystoupení na oděvích 44. č. úřadů VRSK pro DV a MV
SČSP
- " 61 Brno - výsmělný nář. ke 100. výročí narození Joži
Upky
- 26.3.62 místní kola STM v Brně
- 16.4.62 Brno - vystoupení pro rumunskou delegaci
- 26.4.62 " - " - " sovětské turisty
- 18.5.62 " - krajské kola STM

- 26.6.-5.7.62 Man. zápis - vystoupení
- 10.8.62 Brus - vystoupení pro knižku ze Švédsko, Itálie a USSR
- 15.1.63 Brus - slavnostní kulje & 30. výročí vzniku MUDr. Páral
Blaho
- 11.3.63 Brus - vystoupení k MDD pro družstvo Znak
- 12.5.63 Brus - slavnostní večer k 100. výročí narození Vítězslava
Maštyka
- 7.5.63 Brus - beseda s Dušanem Holým s hramičkami koutičku
- 21.5.63 Brus - Kopaničáček, večer s prof. Čermákem, manžel-
li Špičkovými a talentem Jolinkovou
- 29.10.63 Brus - počal Slováci pětina let. galusky
v knížku
- 12.11.63 Brus - beseda s keramikem Heřmanem Vanířkem
ze Státnice
- 15.5.64 Brus - vystoupení pro sovětské turisty
- 12.8.64 " - " - " belgické turisty
- 29.9.64 " - knížka na počest 70. narozenin MUDr. Joži
Dostála a s besedou dr. M. Škyby s poklidnou obč-
ko gymnázia v M. Mladosti před 80ti lety
- 27.10.64 Brus - beseda na knížku s Rudolfem Malíkem
s maškami Slovákem knížka 1896-1903
- 12.12.64 Brus - vystoupení na pivoč. večer ČSP s Jandrou
- 10.11.64 " - knížka na počest 80. let dr. Jana Klískal

- 19.12.64 Brus - v knížku beseda s dr. Václavem gymnázia
v M. Mladosti
- 19.12.64 Brus - vystoupení na pivoč. večer ČSP pro 60. besedy
v M. Mladosti
- 13.2.65 Brus - Slováci přes
- 2.3.65 " - Faražský knížka s M. d. s. K. K. K.
- 16.3.65 " - v knížku přednáška Vladimíra Chybička
"Staré hrady, jámy, zrcadla a paměti kamery
M. Slovák"
- 13.4.65 Brus - v knížku přednáška dr. ing. Frant. Perutka
"Lesy, parky a paměti strany M. Slovák"
- 26.7.65 Brus - knížka k 20. výročí narození Brna Sovětskou
armádou
- 11.5.65 Brus - knížka s přednáškou dr. Miroslava Ludvíka
"7 nezávislých kapitol lidstva umění"
- 25.5.65 Brus - knížka s přednáškou "O významu paměti
paměti v Chybičce od Velkoumavské řeky
podle dr. ing. H. Polického"
- 26.10.65 Brus - knížka s přednáškou P. V. Skalníka "O slo-
váckém umění"
- 28.10.65 Brus - delegace knížku Blahopřejů Sankov
Sankov & 80. narozeninám
- 9.11.65 Brus - knížka s přednáškou Vladimíra Chybička
"O hradech, jámách a paměti hradech M. Slovák"

HUBA

2698

30. A. J. A. B. C. - 20. storočie

**Zajímavé doklady dokumentující činnost
Slováckého krúžku v rocích 1960 - 1971 ...**

- 23.11.65 Brno - knižka se vzpomínkami na zesnulého
Jaroslava Běhounka
- 17.11.65 Praha - návštěva předání knížek v pražském Slov.
knížku
- 21.12.65 Brno - knižka s předmlouvou dr. V. Pavlíka „Dvě
ročníky na Horních náměstí na přelomu století“
- 15.1.66 Brno - knižka s návštěvou biskupského sídla
na knížku
- 15.2.66 Brno - knižka se vzpomínkami na zesnulého doc.
dr. M. Skýpku a předmlouvou Vladimíra Chytila
„Hradby, jámy a pavěťští Anzi. Slavnosti“
- 22.2.66 Brno - Fairbanky knižka s Mal. domy v Komořanech
- 1.3.66 „ - knižka s předmlouvou doc. dr. Viléma Hrubého
„Vykopávky Velkomoravské říše“
- 15.3.66 Brno - knižka s předmlouvou dr. J. Pala „Krajinu
z doby Velkomoravské říše“
- 22.11.66 Brno - Katedrální jáhly, kde píše dr. J.
muzika pošťky Rybeckého
- 20.12.66 Brno - výročná knižka se vzpomínkami dr. V.
Pavlíka na výročí na Horních náměstí
- 17.1.67 Brno - Kopaništy výročí s manželí Šopařky a
Josefem Zeleným, muzikou Václava Štěpánka a
Petrův jehličky (předmlouva seminář o kopaniš-
kách v Horních náměstí)

- 4.2.67 XVI. Slavnosti přes - Brno
- 13.3.67 Brno - předmlouva program knížek
- 11.4.67 „ - knižka s otázkami Fairbanky jury knížek
- 25.4.67 „ - knižka se vzpomínkami na zesnulého skvělého
Václava knížek Františka Musardě
- 7.11.67 Brno - vystoupení v 11. úřad Václav na ob v Turaněch
- 5.12.67 „ - mikulášský knížek
- 68 Brno - XVII. Slavnosti přes
- 9.4.68 „ - knižka se vzpomínkami 100. výročí narození
Františka Václava, posílání dr. V. Pavlíka
- 3.5.68 Brno - výročí dr. J. Pala z Berlína
- 31.5.-1.6.68 výročí na slavnosti - Bjevo, Hrad, Město,
Korytka, Bělá, Mikulášské vlny, Vykopávky
- 15.10.69 Brno - knižka po 20ti letech opět ve středu
(před tím v úterý)
- 26.11.69 Brno - knižka s předmlouvou skvělé dr. J. Pala
články a beseda se fot. galerií
- 29.10.70 Brno - výročí dr. J. Pala - vystoupení
- 31.10.70 „ - vystoupení pro Brněnskou Farnost
- 2.12.70 „ - mikulášský knížek
- 16.12.70 „ - výročí knížka - nepoklad v klenbě
na Pílingově náměstí
- 13.1.71 Brno - první knižka s předmlouvou dr. V. Pavlíka
na slavnosti v úterý

16.11.2016 – listopadová beseda. Hostem večera je gajdoš z Podluží Jan Huňar

Za seba a za celú muziku:

Děkujem za pozvaní, dobre sa hráto, dobre sa zpívato, a dobre sa aj pít.

[Handwritten signature]

Gajdos
[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

Slovácký krúžek v Brně
Vás srdečně vítá

67.

na besedě u cimbalu
16. 11. 2016

50 Kč

Vlhká 21

4/150

Beseda se pomalu rozjížděla ... Čekalo se dlouho na hlavní nápor návštěvníků, kterými měli být frekventanti semináře, který probíhal od 17,00 hod. v kulturáku na Charbulově ulici ...

Nakonec došla poměrně početná skupina hostů, snad a možná pod vidinou slibu, že kdo se prokáže vstupenkou za semináře bude na besedě mít poloviční vstupné ...

Odhadovaný počet přítomných na besedě mohl nakonec dostoupit cca 90 osob.

Všichni si mohli prověřit co se doposud naučili. Muzika hrála převážně boršické, kyjovské skočné a straňanské.

Společenskou událostí večera byla připomínka devětaosmdesáti let ermeritního starosty Slováckého krúžku v Brně – Rosti Viktorina.

Pořád je to docela „čupr klučina“... Žádná Zlevněnka v Brně před ním neobstojí bez jeho všimnutí ...

Nejprve ji okukuje zvenčí a z povzdálí, ale pak se cosi v něm zlomí a šupky hupky, už je v ní ...

Slovácký krúžek v Brně
Vás srdečně vítá

na Folklórních tanečních
16. 11. 2016

Čardáš z Kopanic

4051

KOPANIČÁRSKÝ ČARDÁŠ

Sekérenka za pásom

Sekérenka za pásom, pozri milý aká som,
:/či som tustá či cenká, či som ešče panenka. :/

Do hory mňa poslali, sekeru mi nĎdali,
:/ u nás taký obyčaj, sekeru si vypoščaj. :/

Jeden cigán dom pošival

Jeden cigán dom pošival,
já som sa naň z okna dzíval,
:/ utrhla sa pod ním lata
a ten cigán šup do blata, u hája. :/

Dzeci moje někradnice,
čo vidzíce uchmatrice,
:/ já som starý někradol som,
čo sem vidzel, uchmacil som, u hája. :/

Od Moravy vietr veje

Od Moravy vjéter veje,
mója milá žitko veje,
:/ej,veje, veje, previevá,
frajerečka moja uprímna :/

Čeče voda

Čeče voda kalná dolu Dunajem,
moja milá, na tebja nězabudzem,
ej, keď si zmyslím na naše milování,
ej keď sme spolu na laveče sadali.

Zdál on sa mi, tejto noci taký sen,
prileceia noiubenika na poscei,
ej, donĎšla mi cedulenu červenú,
ej, že mosím ísc zajtra ráno na vojnu.

4652

23.11.2016 pokračují folklorní taneční na Charbulově ulici

Z Lipova jako lektoři tance dojel Jožínek Jagošů a jeho manželka.

Výuku začal s ukázkami lipovské sedlácké... jejím základním krokem a odvolával se na odkaz proslulé folkloristky a sběratelky lidových tanců prof. Zdenky Jelínkové (* 30.3.1920 - + 5.10.2005)

Lipovská sedlácká se vyznačuje při víření rychlým běhovým krokem, vykračuje obvykle vnitřní noha s mírným poklesnutím v koleně nohy výkročné v 1 době taktu.

a) Ch pravou nohou vpřed a D levou nohou vzad. Oba provedou malý skok s mírným podřepem.
b) pokračuje malý běhový skok vnější nohou Ch vpřed, D vzad; vnitřní noha odpěruje v koleně. Další takty jako 1. takt.

Potom lektoři předváděli sedláckou vrbecko-velického typu, kterou Jožínek nazýval „majstrovskou“...

Předvedli ji dosti osobitě a dovoluji si poznamenat (já jako Ujo Fajo – autor zápisu v kronice), že poněkud více-méně, se odlišovala od toho, co paní profesorka v dobách svých nejlepších předváděla a také učila...

V jejich předvádění bylo těžko nalézt poněkud rozložené došlápnutí levé nohy Ch přes patu na celé chodidlo ...

4653

Vystoupení taneční skupiny v Moravském zemském muzeu 28.11.2016

4654

Poslední taneční seminář... Hlucká vykopávaná 30.11.2016

Hluckou
vykopávanou
jeli předvést
manžele
vyobdovi
z Hluku.

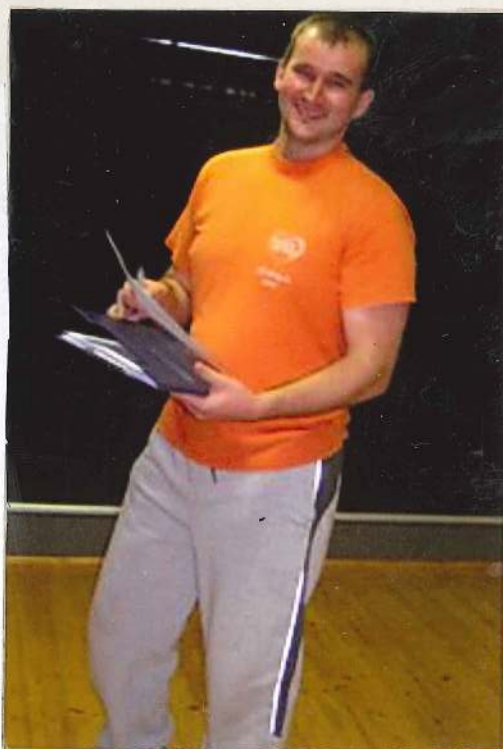
Byl to již poslední
taneční seminář
letošním roce,
terým byla
zavřena celá serie
anců z moravského
lovácka. Kupodivu
část zájemců byla
poloviční oproti
ředcházejícím
ekcím
(cca. 40 osob)

to, i tak byla celá akce nadmíru proti
osavadním zvyklostem úspěšná.
40 činí celkový počet návštěvníků na
esti seminářích ..

rganizace byla excelentní a je třeba
yzvednou a ocenit snahu, úsilí
obětavost všech, kteří se na tomto
spěchu podíleli.
le rozhodně je třeba patřičně
zdvihnout a ocenit
sluhy **Štěpána Forala**, který táhl celou
u káru s organizací semináře !
ož tedy :

láva mu, on je pašák, hip, hip, hurá !!!
dělal si sám sobě krásný dárek ke svým

TŘICETINÁM

Slovácký krúžek v Brně
Vás srdečně vítá

na **Folklórních tanečních**
30. 11. 2016

Hlucká vykopávaná

HLUCKÁ VYKOPÁVANÁ

Aj, ta hucká hospoda

/: Aj, ta hucká hospoda, :/

:/ z drobného kamení. :/

:/ A kdo peníze nemá, :/

:/ ať do ní nechodí. :/

:/ A já peníze nemám, :/

:/ já do ní přec půjdu. :/

:/ Sú tam pěkné děvčice, :/

:/ namlúvat si budu. :/

:/ Jednu sem si namluvil, :/

:/ pěkná se ně zdála. :/

:/ Chtěl jsem jí dát hubičku, :/

:/ ona sa mě smála. :/

Pod Babíma horama

/: Pod Babíma horama, :/

/: široká dolina :/

/: Nastane ti šohajičku, :/

/: žalostná novina. :/

/: Aj, žalostná, přežalostná, :/

/: žalostná Ti bude. :/

/: Až ta tvoja nejmilejší, :/

/: na vdávání půjde. :/

Před naším je mostek

/: Před naším je mostek, prohýbá sa, :/

/: na něm jatelinka, zeleňá sa. :/

/: A pod tým mostečkem pěkné ryby, :/

/: chytá jich má milá, mně sa líbí. :/

/: Jak jednu chytila, mně ju dala, :/

/: protože mňa věrně milovala. :/

Jatelinka drobná

/: Jatelinka drobná, nekosená, :/

/: už je moja milá :/ odlúdná.

/: Kdo ně ju odlúdil, nech si ju má, :/

/: len nech ju přede mnú :/ neobtúlá.

/: A dyž ju obtúla, ale v noci, :/

/: aby neviděly :/ moje oči.

Šenkérečko milosrdná

Šenkérečko milosrdná,

ej, šenkérečko milosrdná,

nalej ty nám pohár vína.

Zapiš si to do komína,

ej, zapiš si to do komína,

aby milá nevěděla.

V tej Novej vsi

V tej Novej vsi, blafkajú psi,

otevři ně milá, holuběnko-sivá, doma-li si.

Nad Novú vsú, maliny sú,

trhá jich děvčina, s černýma očima, zralé nejsú.

Děvečko má, je-li možná,

čekaj až do jara, až bude fiala, pěkná, modrá.

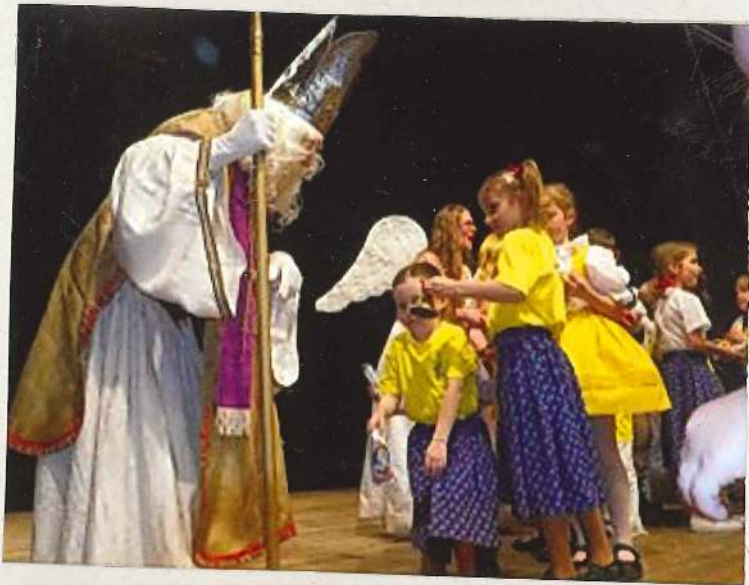
Čekala sem, nespala sem,

do rána bílého, šohajka švarného, on nepřišel.

U našich vrat, karafiát,

karafiát bílý, můj synečku milý, pod' ho trhat.

Mikulášský večírek dětí SLOVÁČKU v Rubínu – 29.11.2016

Do Slováckého krúžku bereme i pražáky

Na Moravském plese je veselo.

2X ARCHIV SLOVÁCKÝ KRÚŽEK

Slovácký krúžek v Praze oslavil letos 120. výročí a připravuje 61. ročník Moravského plesu, kde se předvedou v plné krojové parádě. Deník Metro vyzpovídal Dušana Macháčka.

Jak vypadá společenský život souboru?

Krúžek založili študáci v 90. letech 19. století, protože se vždy rádi sdružovali. Vedeme veselý společenský život, oslavujeme kulatiny a různá výročí. Je to ideální místo pro seznámení s přáteli i partnerem.

Často tu lidé začnou spolu tancovat a zpívat... a skončí to sňatkem. Řadu let také pořádáme tradiční Výstavy vín v Praze, kde se posledně sešlo 100 až 450 vzorků od stovky vinařů.

Kdo se může stát členem?

Každý. Zejména máme radost z mladších ročníků. Starší osoby bereme samozřejmě také. V současné chvíli je to věkově asi půl na půl. Podmínkou není ani vlastní kroj. Ten si lze půjčit od jednatelky. Případně si ho necháte ušít.

Na Moravě je vyrábí tři firmy. Většina členů má kroje vlastní. Máme mezi členy i Pražáky. Začali k nám chodit ze zvědavosti, ale mnozí už k nám chodí deset i patnáct let.

Může vás veřejnost vidět před Vánoci?

Na prosincové besedě, kdy děti hrají a předvádějí vánoční hry. Akce se bude konat od 19 hodin 14. prosince v pražském divadle Gong ve Vysočanech.

Čím se Moravský ples liší od jiných plesů?

Jednak historií, počtem krojů ze Slovácka, účastí i členů krúžků z Brna a Bratislavy. Je to vždy velká událost. Letos jsme dostali na organizaci kulatých výročí příspěvek od nadace Agrofert.

Příští Moravský ples bude 25. února 2017 v pražském Paláci Žofín. Na Moravském plese hraje i dechovka. Zveme i kapelu od Břeclavi. Nechybí předtančení. Máme dětskou skupinu, která vystoupí, a pak zazpívá zvláště mužský a ženský sbor. Také máme dvě cimbálové muziky, mladší i starší.

Jaké kroje má váš soubor?

Hlavní jsou kroje z Kyjovska, Hornácka, ale jednotlivci nosí i z dalších oblastí. Celkem máme 150 členů, někteří kroj mají a někteří ne. Je to drahé a každému by to nemuselo sedět. Je to i těžké na uskladnění, zvláště ty ženské s pokrývkami hlavy, které jsou složité na uvázání. Jsou to hodiny žehlení.

Jak funguje péče o kroje?

Kroje, které půjčujeme na akce členům, jsou uloženy u jednatelky, která zajišťuje jejich opravy. LUCIE MOTTLOVÁ

PŘIDAJ SA K NÁM
DO TANEČNÍ SLOŽKY SLOVÁCKÉHO KRÚŽKU

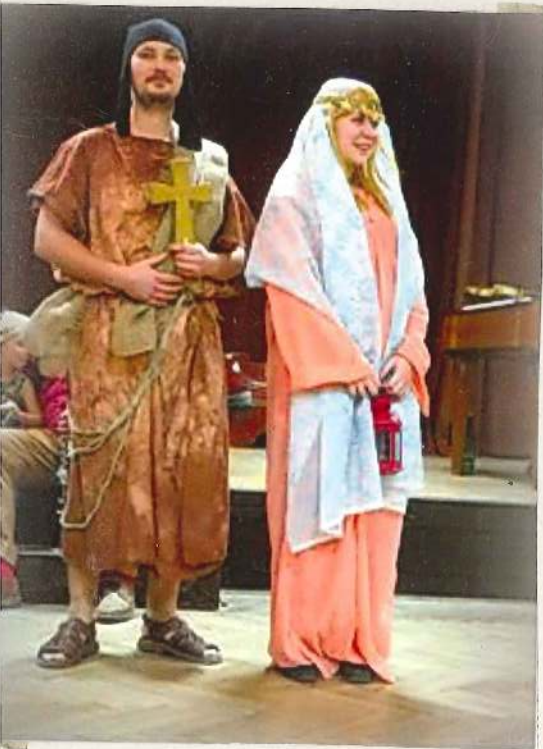
KAŽDÉ PONDĚLÍ A STŘEDA 19:30-21:30
CHARBULOVA 3, BRNO

Tradiční Mikuláš byvších tanečníků
s jejich dětičkami v dětské kavárně
ŽIRAFKA na Husově ulici 4.12.2016

Mikulášská beseda na Vlhké se všemi svatými 4.12.2016 ...

Svatá Barborka ...no vidíte ...taková krásná baculatá holka... Ale narodila ve špatný době... v rodině bohatého kupce Dioskura ... To víte, tatík ve své hamižnosti s ní měl ty nejodpornější plány se vdáváním ... ale dcerunka, ...že... nééé...

No tak co udělal ? .. šupnul do věže, aby si to rozmyslela ... nevíme jak na to přišla, ale když ji chtěl fotr pustit a vyvdát tak mu tvrdila, že je už zasnoubená s nebeským, chotěm ... No, tatík pochopitelně zuřil, když to slyšel a chtěl jí nařezat... a tak mu utekla .. a na útěku se schovala do jakési skalní jeskyně... Co tam dělala,... bůhví, ale je od té doby brána jako patronka horníků...

Nakonec jí,... považte prosím, ... pomstychtivý otecko dokonce udal !!! ... byla souzena, byla mučena, a nakonec byla odvedena na popraviště ... kde jí sám tatík vlastoručně - sťal hlavu... A v tom momentě,.. bum bác.. zahřmělo a do fotra uhodil blesk ... A proto je naše Barborka aji patronem dělostřelců ...

Svatý Vojtěch jak jistě víte to byl ten Slavníkovskej fracek ... Jako malej kluk furt někde do noci lítal až si uhnal tuberu ... Jeho tata slíbil panence Marii, že když se z toho vylíže, tak že bude farářem... No ale, s tím byly veliký problémy, protože mladej byl na ženský ... Ale pozdijá se v něm cosi zvrtno, a jak se říká, že poturčenec bývá horší Turka, tak se z něho stal - vopravdu, ale vopravdu fanatickej křesťan ... Dotáhl to až na biskupa a církevní majetek začal - rozdával chudým ... A chtěl.. aby to dělali i ostatní pracháči... ale ti ho raději vykousali na misijsi až do dalekých Prus ... až k těm teutonským barbarům ... A poněvadž se neuměl orientovat ani v politice, ani v terénu, ... tak zabloudil v těch jejich posvátných, pohanských hájích ... A to se nemělo stát... To se totiž nelíbilo těm pruským pohanům a tak ho s chutí propíchali voštěpy a jeho hlavu narazili na kůl ... No, a tak měl po žížalkách ! ...

Heleďte, tady svatej Štěpán ...

ten byl furt „plnej víry a Ducha svatýho“... ale nějak mu to stouplu moc do hlavy, a ví se,... že furt rejpal do těch jeruzalémských veleknězů,...

furt se s nima hádal o kdejakej pitomej detail ve výkladu Písma svatýho ... a ti se pak naštváli, ... vrhli se na něho, vyvlekli ho z města ven...

a u Damašské brány ho umlátili šutrama ...

No a tak se stal prvomučedníkem - po ukřižování Krista Pána ...

Je patronem koní, kočích, tkalců, krejčích a i jiných řemeslníků, ...

je pomocníkem proti posedlosti, močovým kamenům i píchání v boku ...

Tady Johanka, tá je nejmladší ze všech svatejch....

Vona měla furt nějaký vidění... Zjevovali se jí archandělé a prej ji furt hecovali ... aby si volbíkla mužský šaty, aby vsedla na koně a osvobodila ten Orleáns ...

Její umanutost a posedlost, byla tak silná,... že za ní šli zástupy bojovníků jak ty myšky za tím krysařem z Hamelnu ...

A to prosím, mávala mečem jak smetákem při velkém úklidu, dokonce se montovala aji do našich husitů...neb napsala v listě Žižkovi : ..."Hansi, ty si mně nežádej, nebo na tebe vlítnu ...a rozcuchám ti kníra" ...

Johanka pak šla od vítězství k vítězství ... až ji nakonec - ti zrádní Burgund'ané zajali a prodali za 10 tisíc liber Angličanům a ti ji

prohlásili za čarodějnici .. a tak v Ruánu ..jen tak ... mírnyx - týrnyx ... upálili, a to, prosím, nevzali v úvahu, že byla ještě mladistvá ... pouhých 19 let... Tož tak...

Juda Tadeáš –

Jeho jméno se odvozuje od aramejského výrazu „tadda“ což znamená něco jako velká hrud'...

No, však si všimněte jeho klenutýho hrudníku a vpadlýho břicha ... to není přeci žádněj souchotinář a není taky žádný „tintítka“ ... že jo ? Je ochráncem bezmocných,

... advokátem chudých a potřebných ... Ale blbě skončil... furt měl nějaký kecy proti vládnoucím elitám a tak byl ze světa srovozen .. jsa byvše prošpikován kopím... a ubit kyjem..... a ty se tak potom staly jeho atributy ...

Svatý Jakub, syn rybáře Lebedy a jeho ženy Salome, byl nejoblíbenějším z apoštolů Krista Pána... Když se s ním začal courat po té zemi Kánaánský.. tak pochopitelně už ryby nechytal, ale začal lovit duše pohanů – jak ten náš český vodník Česíčko ... A tak se stal vlastně patronem všech pojišťováků a dealerů, co nám furt volají telefonem a nabízejí levnější elektriku, plyn... nebo hrnce či fusakle....

4660

1. To zíráte, že vidíte, přicházejí tolik svatých k vám, však taky co – se divíte, když byl nám befěl z hůry dán.

2. Máme pro vás, tentokrát zas, pytle a rance plných dárků, s určením jen a pouze pro vás, došli jsme my k vám v pravý čas.

3. Náš Tadeáš, jsa přítel váš, a Vojtěch se Štěpánem taky, společně s Mikim i Jakubem začnou vám rozdávat dárky.

4. Tak pojdte sem, vy křesťané teď dárků žeň vám nastane, každěj si vezme co mu patří, dyť všichni sme přece bratři

4661

DODATEČNĚ SNÍMKY DO KRONIKY VĚNOVALA

MARCELA HNHARTOVÁ 18.7.2017

4662

4663

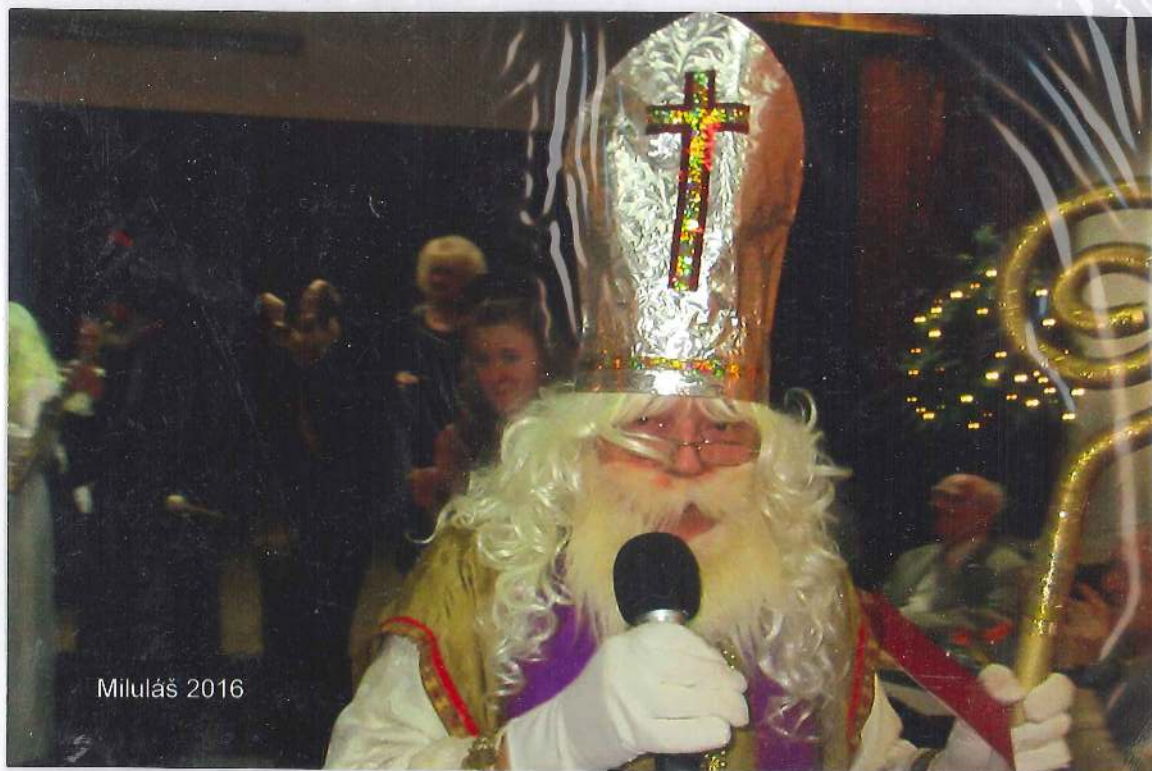

6/12/24

27/11/24

4666

K Ježíškovi do Betléma půjdeme ... Vánoční pořad Slováckého krúžku v Brně 2010

Předehra muziky (Nesem vám noviny)

Zpěv všech: Nesem vám noviny, poslouvejte, z Betlémské krajiny, pozor dejte!
/: Slyšte je pilně a neomylně, ./ rozjímejte !

Poslechněte si příběh narození Ježíše Krista, kterak ho popsali apoštolové Matouš a Lukáš a do jazyka českého převedli, vlastencové převýborní.

Nejprve Jan Blahoslav, Moravan z Přerova, v letech šedesátých šestnáctého století věku a na něj navazující mužové znamenití. Nad jiná učení povolani k dílu tomu, I Jednotou bratrskou a panem Janem starším ze Žerotína, na tvrz pána-toho v Kralicích u Náměště, v osmdesátých letech věku téhož.

<i>Muzika položí akord /N</i>		
Zpěv sólo:	Hle, přide Pán, spasitel náš, cestu jemu spravte	Přide žádaný Mesiáš, hospodu připravte.
Zpěv všichni:	Přide, přide, náš Spasitel, všichni zaplesejte.	Přide, přide, vykupitel, chválu Boju vzdejte.
Zpěv sólo:	Již přijala panna pr čistá, nebeské poselství,	že má porodití Krista, nezrušíc panenství.
Zpěv všichni:	Přide, přide, náš Spasitel, všichni zaplesejte.	Přide, přide, vykupitel, chválu Boju vzdejte.

Sólo: Homola – Vala

Abrahám zplodil Izáka. Izák pak zplodil Jákoba. Jákob zplodil Judu a bratří jeho. Judas, pak zplodil Fáresa a Sárú z Tamár.

Všech rodů od Abraháma až po Davida bylo čtrnácte a též i od Davida až do zajetí Babylonského - čtrnácte. A od zajetí Babylonského až do Krista narození, taktéž čtrnácte.

I poslán jest anděl Gabriel od Boha do města Galilejského, kterémuž jméno Nazarét dáno jest. Ku panně jméno jejíž Maria bylo, zasnoubené muži, kterémuž jméno bylo Jozef z domu Davidova. I všed k ní anděl, dí:

„Zdráva buď milostí obdařená, Pán s Tebou, požehnaná Ty mezi ženami“.

A ona pak, uzřevši ho, zarmoutila se nad řečí jeho, a myslila, jaké by to bylo pozdravení. I řekl jí anděl: „Neboj se, Maria, neboť jsi našla milost u Boha.

A počneš v životě, a porodíš syna, a nazúveš jméno jeho Ježíš“. I řekla Marie andělu: „Kterak se to stane, poněvadž já - muže nepoznávám?“ A odpověděv anděl, řekl jí :

„Duch svatý sestoupí v Tě. A moc Nejvyššího zastíní Tobě. A protož i to, což se z Tebe svatého narodí - slouti bude - Syn Boží.

Předehra muzika – „Vyletěla sojka“
Zpěv žen: Vyletěla sojka, z druhé strany hájka,
/:pásli ovce pastýřové, jedli kašu z hrnka./.
Přiletěl k nim anděl, všeco jim pověděl,
/:že se Kristus Pán narodil, aby každý věděl./.

I stalo se v těch dnech. Vyšlo poručení od císaře Augusta, aby byl popsán všecken svět. I šli všickni, aby zapsáni byli, jeden každý do města svého.

Vstoupil pak i Jozef od Galileje z města Nazarétu do Judstva, do města Davidova, kteréž slove Betlém, aby zapsán byl s Marií, zasnoubenou sobě - manželkou těhotnou.

I stalo se, když tam byl a naplnili se dnové, aby porodila.

I porodila Syna svého prvorozeného, a plénkami ho obvinula a položila jej v jeslech, proto, že neměli místa v hospodě tamější.

4670

A mudrci od východu, od Boha jsouc napomenuti ve snách, aby se nenavraceli k Heródesovi, - jinou cestou navrátili se do krajiny své...

Když pak oni odjeli, aj, anděl Páně ukázal Jozefovi ve snách, řka:

„Vstana, vezmi děťátko i matku jeho a utec do země Egyptské. A buď tam, dokudž nepovím tobě. Neboť bude Heródes hledati děťátka, aby je zahubil.“

Josef, vstav v noci, vzal děťátko i matku jeho, a odešel do země té. Tehdy Heródes uzřev, že (by) oklamán byl, od mudrců, - rozhněval se náramně, a poslav, zmordoval všechny dítky, kteréž byly v Betlémě i ve všech končinách jeho.

Od dvouletých a níže, podle času, a kterýž se byl pilně vyptal od mudrců.

Když pak umřel Heródes, aj, anděl Páně ukázal se Jozefovi ve snách v Egyptě, řka :

„Vstana, vezmi dítě a matku jeho, a jdiž do země Izraelské, neboť jsou zemřeli ti, kteříž hledali bezživotí dítěte.

Kterýžto vstav, vzal dítě i matku jeho, a přišel do země Izraelské, a přišed, bydlil v městě, kteréž zove Nazarét, aby se naplnilo, což pověděno bylo skrz proroky, - že Nazaretským slouti bude.

Zpěv všech:

ION

K Ježíškovi do Betléma půjdeme, aj půjdeme, /N
Jemu pískat, Jemu trůbit budeme, aj budeme;
takú notu veselú a dávno neslýchanú,
jenž se nám narodil v městě Betlémě.

K Ježíškovi do Betléma půjdeme, aj půjdeme,
Jemu srdce, Jemu život darujme, aj darujme;
k jesličkám přiklekneme, zbožně se pomodleme,
udělenou milost' si rozjímejme

K Ježíškovi do Betléma půjdeme, aj půjdeme,
mléka, medu na kašíčku věnujme, aj věnujme,
by dítě sladce spalo, v peřínkách se ohřálo,
Jenž přišel dnes s nebe, to Mu zanesme.

**A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.
Spatřili jsme slávu Jeho, slávu, jakou má od Otce Jednorozený Syn, plný milosti a pravdy.**

Z plnosti Jeho jsme byli obdarováni my, všichni milost za milost.

Neboť zákon byl dán skrze Mojžíše.

**A milost a pravda se stala, skrze Ježíše Krista.
Amen.**

Zpěv všech:

Bohu čest, sláva nejvyšší, aleluja,
rozlíhej se po vsí říši. Aleluja, aleluja.
Kristus syn Boží narozen, aleluja,
nastává spásy naší den, aleluja, aleluja.
Dítě slavné a přesličné, aleluja,
původ slávy ustavičné, aleluja, aleluja.
Z nebe nám poklad nejdražší, aleluja,
všeliký pokoj přináší, aleluja, aleluja.

Přehled akcí Slováckého krúžku v Brně a Slovácku v roce 2016

- 15.-17.1. tradiční lyžování na Třech Studních s oslavou 70. let Josefa Hulla
- 20.1. Beseda u cimbálu a valná hromada Slováckého krúžku
- 6.2. 66. Slovácký ples, konaný ve všech sálech Kongresového centra v Brně na Výstavišti
- 9.2. Účast mužského sboru a taneční skupiny na Brněnském městském fašanku
- 20.2. Slováček – Vítání občánků ÚMČ Brno – Bystrc
- 20.2. Slováček – Vystoupení muziky na Posezení u cimbálu v Zakřanech
- 24.2. Beseda u cimbálu spojená s XXI. Oharkovým šmakem
- 9.3. Beseda u cimbálu spojená s oslavami MDŽ
- 12.3. Vystoupení taneční skupiny na koštu pálenek pořádaném městskou částí Nový Lískovec
- 27.3. Vystoupení ženského sboru na 10. velikonoční výstavě v Galerii Skleněnka v Březině u Tišnova
- 3.4. Slováček – Vystoupení souboru na Velikonočních trzích na Staroměstském náměstí v Praze
- 3.4. Slováček – Soutěž dětských zpěváků – Černovický zpěváček
- 6.4. Slováček – Vystoupení mladších dětí na přehlídce Jundrovská vonička
- 13.4. Beseda u cimbálu spojená s koštem pálenek
- 20.4. Vystoupení mužského sboru na křtu knížky Libora Jána v Augustiánském klášteře
- 24.4. Slováček – Vystoupení souboru na akci Děti dětem v Brně-Černovicích
- 4.5. Poslední beseda Slováckého krúžku v klubu UO na Šumavské ulici č.4
- 7.5. Historický výlet 18 členů a příznivců Slováckého krúžku na Pálavu
- 13.5. Společný nácvik s CM Matěje Kůřečky v D.Dunajovicích vinárna Pod Slunečnou
- 14.5. Slováček – Vystoupení muziky na Posezení u cimbálu v Malešovicích
- 21.5. Slováček – Vystoupení souboru na Jarní slavnosti v Jinačovicích
- 27.-29.5. Slováček – Soustředění na Hálově mlýně společné s rodiči členů souboru
- 29.5. Vystoupení mužského sboru na májovém zpívání v Poštovné s CM Matěje Kůřečky
- 31.5. Slováček – Vystoupení přípravky pro rodiče
- 5.6. Slováček – Vystoupení souboru na akci Vinařství roku 2016 v Brně
- 15.6. Beseda u cimbálu na Charbulově ulici v Černovicích
- 17.-18.6. Slováček – Zakončená – poslední akce muziky ve škol. roce 2015/2016
- 19.6. Vystoupení mužského sboru na poutním setkání u pomníku slovanských věrozvěstů sv. Cyrila a sv. Metoděje ve Světlé pod Javořicí.
- 6.-12.8. Slováček – Týdenní letní soustředění souboru v Dinoticích

- 27.8. Slováček – Vystoupení na XXVII. MFF Brno 2016
- 27.8.-28.8. Vystoupení dospělých složek Slováckého krúžku na XXVII. MFF Brno
- 10.9. MS a ŽS vystupovaly na mezinárodní konferenci na Velehradě
- 11.9. Slováček – Vystoupení na slavnosti v Brně - Žabovřeskách
- 21.9. První beseda na novém působišti, v klubu MK na Vlhké ul. č.21
- 15.10. Účast taneční skupiny na vinobraní ve Vysočanech u Blanska
- 19.10. XXXIII. Havelské hody na besedě v MK klubu
- 26.10. Folklorní taneční seminář na Charbulově ulici – **boršické**
- 2.11. Folklorní taneční seminář na Charbulově ulici – kyjovské, boršovské a svatobořické **skočné**
- 5.11. Účast členů SK Brno na oslavách 120 let Slováckého krúžku v Praze
- 9.11. Folklorní taneční seminář na Charbulově ulici – **straňanské**
- 10.11. Vystoupení na 30. výročí časopisu Veronika MZM Zelný rynek
- 16.11. Folklorní taneční seminář na Charbulově ulici – **kopaničářský čardáš**
- 16.11. Beseda u cimbálu s hostem večera – Janem Huňarem, dudákem z Podluží
- 20.11. Celodenní taneční soustředění chasy v tělocvičně ŠUR na Husově ul.
- 23.11. Folklorní taneční seminář na Charbulově ulici – **hornácké sedlácké**
- 25.-27.11. Slováček – Podzimní soustředění na Hálově mlýně v Lažánkách
- 27.11. Vánoční vystoupení MS při příležitosti rozsvícení vánočního stromu v Mělčanech
- 28.11. Vystoupení taneční skupiny na Balkanistické konferenci v MZM na Zelném rynku
- 29.11. Slováček – Mikulášská besídka pro děti a rodiče v KD Rubín
- 30.11. Folklorní taneční seminář na Charbulově ulici – **hlucká vykopávaná**
- 4.12. Tradiční mikulášský večer pro děti rodičů, kteří ukončili aktivní činnost v taneční skupině
- 4.12. Tradiční vánoční zpívání ženského sboru v Galerii Skleněnka v Březině
- 7.12. Mikulášská beseda v MK klubu
- 13.12. Vystoupení mužského sboru v Etnografickém muzeu k výstavě Žitkovské bohyně
- 14.12. Společná generální zkouška všech složek na Vánoční program na Charbulově ulici
- 15.12. Vánoční vystoupení Slováckého krúžku v Etnografickém muzeu
- 18.12. Slováček – Vystoupení souboru na Vánočních trzích na brněnském výstavišti
- 21.12. Vánoční beseda v MK klubu
- ~~31.12. Tradiční Silvestrovský pochod členů krúžku do Mělčan~~

Přeji všem krůžkařům
úspěšný a pohodový rok 2017

- ... hlavu jasnou pro uložení dalších písniček
- ... ústa proříznutá aby se vám dobře zpívalo
- ... nožičky pevné a pružné, aby vás unášely po tanečním parketu
- ... prstíčky ohebné, aby vám po strunách klouzaly
- ... a žaludek zdravý, aby si nežádal po vínečku sody !

Ujo Fajo

